

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► **B** RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 207/2009
af 26. februar 2009
om ► **M1** EU-varemærker ◀
(kodificeret udgave)
(EØS-relevant tekst)
(EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16. december 2015	L 341	21	24.12.2015

Ændret ved:

► <u>A1</u>	Kroatiens tiltrædelsestraktat (2012)	L 112	21	24.4.2012
--------------------	--------------------------------------	-------	----	-----------

Berigtiget ved:

- **C1** Berigtigelse, EUT L 71 af 16.3.2016, s. 322 (2015/2424)
- **C2** Berigtigelse, EUT L 267 af 30.9.2016, s. 1 (2015/2424)

▼B**RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 207/2009**

af 26. februar 2009

om ►**M1** EU-varemærker ◀

(kodificeret udgave)

(EØS-relevant tekst)

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

*Artikel 1***▼M1****EU-varemærke****▼B**

1. Varemærker for varer og tjenesteydelser, der registreres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, benævnes i det følgende »►**M1** EU-varemærker ◀«.

2. ►**M1** EU-varemærket ◀ har enhedskarakter. Det har samme retsvirkninger overalt inden for ►**M1** Unionen ◀: Et varemærke kan kun registreres, overdrages, opgives, erklæres for bortfaldet eller ugyldigt, og brugen deraf kun forbydes med virkning for hele ►**M1** Unionen ◀. Dette princip gælder, medmindre andet fastsættes i denne forordning.

▼M1*Artikel 2***Kontoret**

1. Herved oprettes Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (»kontoret«).

2. Alle henvisninger i EU-retten til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) læses som henvisninger til kontoret.

▼B*Artikel 3***Handleevne**

Som juridiske personer i denne forordning anses selskaber og andre retlige enheder, som ifølge den lovgivning, der finder anvendelse på dem, i eget navn kan have rettigheder og forpligtelser af enhver art, indgå kontrakter eller foretage andre retshandlinger og optræde som part i en retssag.

▼ B

AFSNIT II

REGLER FOR VAREMÆRKER

AFDELING I

Definition og erhvervelse af ► M1 EU-varemærket ◀

Artikel 4

► M1 EU-varemærkets ◀ form

Et ► M1 EU-varemærke ◀ kan bestå af alle de tegn, der kan gengives grafisk, navnlig ord, herunder personnavne, afbildninger, bogstaver, tal, varens form eller emballage, for så vidt disse tegn er egnede til at adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders.

Artikel 5

Indehavere af ► M1 EU-varemærker ◀

► M1 EU-varemærker ◀ kan indehaves af enhver fysisk eller juridisk person, herunder offentlige virksomheder.

Artikel 6

Erhvervelse af ► M1 EU-varemærke ◀

Et ► M1 EU-varemærke ◀ erhverves ved registrering.

Artikel 7

Absolutte hindringer for registrering

1. Udelukket fra registrering er:
 - a) tegn, som ikke opfylder betingelserne i artikel 4
 - b) varemærker, som mangler fornødent særpræg
 - c) varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved disse
 - d) varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i daglig sprogbrug eller efter redelig og almindelig markedsførings-skik er blevet almindelige som betegnelse for varerne eller tjenesteydelserne

▼ M1

- e) tegn, som udelukkende består af
 - i) formen eller en anden egenskab, der følger af varernes egen karakter
 - ii) formen eller en anden egenskab ved varer, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat

▼ M1

- iii) formen eller en anden egenskab, der giver varerne en væsentlig værdi

▼ B

- f) varemærker, som strider mod den offentlige orden eller sædelighed
- g) varemærker, som vil kunne vildlede offentligheden, f.eks. med hensyn til varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse
- h) varemærker, som skal afslås i medfør af artikel 6ter i Pariserkonventionen vedrørende beskyttelse af industriel ejendomsret, i det følgende benævnt »Pariserkonventionen«, fordi de ikke er godkendt af de kompetente myndigheder
- i) varemærker, som indeholder tegn, emblemer eller våben, ud over de i artikel 6ter i Pariserkonventionen omhandlede, og som er af særlig offentlig interesse, medmindre den kompetente myndighed har givet sin tilladelse til, at de registreres

▼ M1

- j) varemærker, som er udelukket fra registrering i henhold til EU-lovgivningen eller national ret eller internationale aftaler, i hvilke Unionen eller den pågældende medlemsstat er part, og som giver beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser
- k) varemærker, som er udelukket fra registrering i henhold til EU-lovgivningen eller internationale aftaler, i hvilke Unionen er part, og som giver beskyttelse af traditionelle benævnelser for vin
- l) varemærker, som er udelukket fra registrering i henhold til EU-lovgivningen eller internationale aftaler, i hvilke Unionen er part, og som giver beskyttelse af garanterede traditionelle specialiteter
- m) varemærker, der består af eller i deres væsentlige elementer gengiver en ældre plantesortsbetegnelse, der er registreret i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller national ret eller internationale aftaler, i hvilke Unionen eller den pågældende medlemsstat er part, og som giver beskyttelse af plantesortsrettigheder, og som vedrører plantesorter af samme eller nært beslægtede arter.

▼ B

2. Stk. 1 finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede i en del af ► **M1** Unionen ◀.
3. Stk. 1, litra b), c) og d), finder ikke anvendelse, hvis varemærket som følge af den brug, der er gjort deraf, har fået fornødent særpræg for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det søges registreret.

*Artikel 8***Relative hindringer for registrering**

1. Hvis indehaveren af et ældre varemærke rejser indsigelse, er det varemærke, der søges registreret, udelukket fra registrering:
 - a) såfremt det er identisk med det ældre varemærke, og de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket søges registreret, er af samme art som de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det ældre varemærke er beskyttet

▼B

b) såfremt der i offentlighedens bevidsthed inden for det område, hvor det ældre varemærke er beskyttet, er risiko for forveksling, fordi det yngre varemærke er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og varemærke eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art; risikoen for forveksling indbefatter risikoen for, at der antages at være en forbindelse med det ældre varemærke.

2. Ved »ældre varemærker« efter stk. 1 forstås:

a) varemærker af følgende kategorier, hvis ansøgningsdato ligger før datoen for ►**M1** EU-varemærkeansøgningen ◄, i givet fald under hensyntagen til den prioritet, der gøres gældende til støtte for disse varemærker:

- i) ►**M1** EU-varemærker ◄
- ii) varemærker, som er registreret i en medlemsstat eller, for så vidt angår Belgien, Luxembourg og Nederlandene, hos Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret
- iii) varemærker, som er genstand for en international registrering med retsvirkning i en medlemsstat
- iv) varemærker, som er genstand for en international registrering med retsvirkning i ►**M1** Unionen ◄

b) de under litra a) omhandlede varemærkeansøgninger med forbehold af deres registrering

c) varemærker, som på tidspunktet for ansøgningen om registrering som ►**M1** EU-varemærke ◄ eller i givet fald på tidspunktet for den prioritet, der gøres gældende til støtte for ansøgningen, er »vitterlig kendt« i en medlemsstat i den i artikel 6*bis* i Pariserkonventionen angivne betydning.

3. Hvis varemærkeindehaveren rejser indsigelse, er et varemærke udelukket fra registrering, såfremt varemærkeindehaverens agent eller repræsentant uden indehaverens samtykke ansøger om registrering af varemærket i eget navn, medmindre agenten eller repræsentanten kan retfærdiggøre sin handling.

4. Hvis indehaveren af et ikke-registreret varemærke eller af et andet erhvervsmæssigt anvendt tegn, som ikke kun har lokal betydning, rejser indsigelse, er det varemærke, der søges registreret, udelukket fra registrering, hvis og i det omfang der i henhold til ►**M1** unionslovgivningen ◄ eller medlemsstatens lovgivning vedrørende det pågældende tegn:

a) er erhvervet rettigheder til tegnet før tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om registrering som ►**M1** EU-varemærke ◄ eller i givet fald før tidspunktet for den prioritet, der gøres gældende til støtte for ►**M1** EU-varemærkeansøgningen ◄

b) tegnet giver sin indehaver ret til at forbyde anvendelsen af et yngre varemærke.

▼M1

4a. Hvis en person, der i henhold til den relevante lovgivning er berettiget til at udøve de rettigheder, som hidrører fra en oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, rejser indsigelse, er det varemærke, der søges registreret, udelukket fra registrering, hvis og i det omfang der i henhold til EU-lovgivningen eller national ret, som giver beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser:

i) allerede er indgivet en ansøgning om en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse i overensstemmelse med EU-lovgivningen eller national ret før datoen for ansøgning om registrering af EU-varemærket eller datoen for den prioritet, der gøres gældende til støtte for ansøgningen, med forbehold af dets senere registrering

▼ **M1**

- ii) denne oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse giver ret til at forbyde brugen af et yngre varemærke.

5. Hvis indehaveren af et registreret ældre varemærke efter stk. 2 rejser indsigelse, er det varemærke, der søges registreret, udelukket fra registrering, hvis det er identisk med eller ligner det ældre varemærke, uanset om de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er ansøgt, er identiske med, ligner eller ikke ligner dem, for hvilke det ældre varemærke er registreret, når der, hvis det drejer sig om et ældre EU-varemærke, er tale om et i Unionen velkendt varemærke, eller, hvis det drejer sig om et ældre nationalt varemærke, er tale om et i den pågældende medlemsstat velkendt varemærke, og brugen af det varemærke, der søges registreret, uden rimelig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.

▼ **B**

AFDELING 2

► **M1** *EU-varemærkets* ◀ *retsvirkninger*▼ **M1**

Artikel 9

Rettigheder knyttet til et EU-varemærke

1. Registrering af et EU-varemærke giver indehaveren en eneret.
2. Med forbehold af indehaverrettigheder erhvervet inden EU-varemærkets ansøgnings- eller prioritetsdato kan indehaveren af det pågældende EU-varemærke forbyde tredjemand, der ikke har den pågældende indehavers samtykke, at gøre erhvervsmæssig brug af ethvert tegn i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, når:
 - a) tegnet er identisk med EU-varemærket og anvendes i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, som er identiske med dem, for hvilke EU-varemærket er registreret
 - b) tegnet er identisk med eller ligner EU-varemærket og anvendes i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, som er identiske med eller ligner de varer eller tjenesteydelser, for hvilke EU-varemærket er registreret, hvis der i offentlighedens bevidsthed er risiko for forveksling; risikoen for forveksling indbefatter risikoen for, at der antages at være en forbindelse mellem tegnet og varemærket
 - c) tegnet er identisk med eller ligner EU-varemærket, uanset om det anvendes i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, der er identiske med, ligner eller ikke ligner dem, for hvilke EU-varemærket er registreret, når varemærket er velkendt i Unionen, og brugen af dette tegn uden rimelig grund medfører en utilbørlig udnyttelse af EU-varemærkets særpræg eller renommé, eller sådan brug skader dette særpræg eller renommé.
3. Navnlige følgende kan forbydes i medfør af stk. 2:
 - a) at anbringe tegnet på varerne eller på deres emballage
 - b) at udbyde varerne til salg, at markedsføre dem eller oplagre dem med disse formål eller at tilbyde eller præstere tjenesteydelser under tegnet
 - c) at importere eller eksportere varerne under tegnet

▼ **M1**

- d) at anvende tegnet som handels- eller firmanavn eller en del af et handels- eller firmanavn
- e) at anvende tegnet på forretningspapirer og i reklameøjemed
- f) at anvende tegnet i sammenlignende reklame på en måde, der er i strid med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF ⁽¹⁾.

4. Med forbehold af indehaverrettigheder erhvervet inden EU-varemærkets ansøgnings- eller prioritetsdato kan indehaveren af det pågældende EU-varemærke også forbyde tredjemand at bringe varer ind i Unionen i erhvervsmæssigt øjemed, uden at disse overgår til fri omsætning dér, hvis sådanne varer, herunder emballage, kommer fra tredje-lande og uden tilladelse er forsynet med et varemærke, som er identisk med det EU-varemærke, der er registreret for sådanne varer, eller som, for så vidt angår dets væsentligste aspekter, ikke kan skelnes fra dette varemærke.

Den ret, som EU-varemærkeindehaveren har i henhold til første afsnit, bortfalder, hvis der under sagen, der skal fastlægge, om EU-varemærket er blevet krænket, iværksat i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 ⁽²⁾ om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, fremlægges dokumentation af klareren eller ihænde-haveren af varerne for, at indehaveren af EU-varemærket ikke har ret til at forbyde markedsføring af varerne i det endelige bestemmelsesland.

*Artikel 9a***Ret til at forbyde forberedende handlinger vedrørende brug af emballage eller andre midler**

Hvis der er risiko for, at emballage, etiketter, mærker, sikkerheds- eller ægthedskomponenter eller udstyr eller andre midler, hvorpå mærket er anbragt, kan blive anvendt i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, og denne anvendelse vil udgøre en krænkelse af EU-varemærkeindehaverens rettigheder i henhold til artikel 9, stk. 2 og 3, har indehaveren af det pågældende varemærke ret til at forbyde følgende handlinger, hvis de udføres i erhvervsmæssigt øjemed:

- a) at anbringe et tegn, der er identisk med eller ligner EU-varemærket, på emballage, etiketter, mærker, sikkerheds- eller ægthedskomponenter eller udstyr eller andre midler, hvorpå mærket kan anbringes
- b) at udbyde eller markedsføre, eller oplagre med disse formål, eller at importere eller eksportere emballage, etiketter, mærker, sikkerheds- eller ægthedskomponenter eller udstyr eller andre midler, hvorpå mærket er anbragt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15).

▼ M1*Artikel 9b***Datoen, hvorfra rettigheder kan gøres gældende over for tredjemand**

1. De rettigheder, der er knyttet til et EU-varemærke, gælder først over for tredjemand fra datoen for bekendtgørelse af varemærkets registrering.
2. Der kan kræves rimelig erstatning for handlinger, som er foretaget efter datoen for bekendtgørelse af en EU-varemærkeansøgning, og som efter bekendtgørelsen af EU-varemærkeregistringen ville være forbudt i kraft af denne bekendtgørelse.
3. En ret, for hvilken sagen indbringes, må ikke træffe afgørelse i denne sag, før registreringen er bekendtgjort.

▼ B*Artikel 10***Gengivelse af ► M1 EU-varemærket ◀ i ordbøger**

Såfremt gengivelsen af et ► M1 EU-varemærke ◀ i et leksikon, en encyklopædi eller et lignende opslagsværk giver det indtryk, at det er fællesnavnet på de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, skal udgiveren af værket efter anmodning fra indehaveren af ► M1 EU-varemærket ◀ sørge for, at gengivelsen af ► M1 EU-varemærket ◀ senest i den næste udgave af værket ledsages af en angivelse af, at det er et registreret varemærke.

*Artikel 11***Forbud mod brug af et ► M1 EU-varemærke ◀, der er registreret i en agents eller repræsentants navn**

Er et ► M1 EU-varemærke ◀ registreret for en agent eller repræsentant for den, der er indehaver af varemærket, uden indehaverens samtykke, har denne ret til at modsætte sig, at hans agent eller repræsentant gør brug af hans varemærke, hvis han ikke har givet samtykke til en sådan brug, medmindre agenten eller repræsentanten kan retfærdiggøre sin handling.

▼ M1*Artikel 12***Begrænsninger i et EU-varemærkes retsvirkninger**

1. Et EU-varemærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde tredjemand at gøre erhvervsmæssig brug af:
 - a) tredjemandens navn eller adresse, hvis tredjemanden er en fysisk person
 - b) tegn eller angivelser uden særpræg eller vedrørende varernes eller tjenesteydelsesternes art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved varerne eller tjenesteydelsesternes
 - c) EU-varemærket for at identificere eller henvise til varer eller tjenesteydelser som tilhørende indehaveren af det pågældende varemærke, navnlig når anvendelsen af dette varemærke er nødvendig for at angive anvendelsen af en vare eller tjenesteydelse, navnlig som tilbehør eller reservedele.
2. Stk. 1 finder kun anvendelse, hvis tredjemands anvendelse sker i overensstemmelse med god markedsføringsskik.

▼ B*Artikel 13***Konsumtion af de rettigheder, der er knyttet til
► M1 EU-varemærket ◀**▼ M1

1. Et EU-varemærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde brugen af varemærket for varer, som af indehaveren selv eller med dennes samtykke er markedsført inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde under dette varemærke.

▼ B

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis indehaveren har rimelig grund til at modsætte sig fortsat markedsføring af varerne, især i tilfælde, hvor disses tilstand er ændret eller forringet, efter at de er markedsført.

▼ M1*Artikel 13a***Interventionsret, som tillægges indehaveren af et yngre registreret varemærke som et forsvar i en sag om varemærkekrænkelse**

1. Indehaveren af et EU-varemærke har i forbindelse med en sag om varemærkekrænkelse ikke ret til at forbyde anvendelsen af et yngre registreret EU-varemærke, hvis dette yngre varemærke ikke ville blive erklæret ugyldigt i henhold til artikel 53, stk. 1, 3 eller 4, artikel 54, stk. 1 eller 2, eller artikel 57, stk. 2, i denne forordning.

2. Indehaveren af et EU-varemærke har i forbindelse med en sag om varemærkekrænkelse ikke ret til at forbyde anvendelsen af et yngre registreret nationalt varemærke, hvis dette yngre registrerede nationale varemærke ikke ville blive erklæret ugyldigt i henhold til artikel 8, artikel 9, stk. 1 eller 2, eller artikel 46, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 ⁽¹⁾.

3. Har indehaveren af et EU-varemærke ikke ret til at forbyde anvendelsen af et yngre registreret varemærke i henhold til stk. 1 eller 2, har indehaveren af det pågældende yngre registrerede varemærke ikke ret til i forbindelse med en sag om varemærkekrænkelse at forbyde anvendelsen af det ældre EU-varemærke.

▼ B*Artikel 14***Komplementær anvendelse af nationale retsregler om krænkelse**

1. ► M1 EU-varemærkets ◀ retsvirkninger bestemmes alene af denne forordning. I øvrigt er krænkelse af et ► M1 EU-varemærke ◀ underlagt den nationale lovgivning om krænkelse af et nationalt varemærke i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit X.

2. Denne forordning er ikke til hinder for, at der anlægges sag i forbindelse med ► M1 EU-varemærker ◀ på grundlag af medlemsstaternes retsregler om bl.a. civilretligt erstatningsansvar og illoyal konkurrence.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 336 af 23.12.2015, s. 1).

▼B

3. Det afgøres efter bestemmelserne i afsnit X, hvilke retsplejeregler der finder anvendelse.

*AFDELING 3***Brug af ►M1 EU-varemærket ◀***Artikel 15***Brug af ►M1 EU-varemærket ◀**

1. Hvis indehaveren ikke inden fem år regnet fra registreringen har gjort reel brug af ►M1 EU-varemærket ◀ inden for ►M1 Unionen ◀ for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, eller hvis sådan brug har været suspenderet uden afbrydelse i fem år, underkastes varemærket de i denne forordning omhandlede sanktioner, medmindre der foreligger rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted.

▼M1

Følgende betragtes ligeledes som brug i henhold til første afsnit:

- a) brug af EU-varemærket i en form, der kun ved elementer, der ikke forandrer mærkets særpræg, afviger fra den form, hvori det blev registreret, uanset om varemærket også er registreret i indehaverens navn i den form, hvori det anvendes
- b) anbringelse af EU-varemærket på varer eller deres emballage i Unionen udelukkende med eksport for øje.

▼B

2. Brug af ►M1 EU-varemærket ◀ med indehaverens samtykke ligestilles med indehaverens brug af varemærket.

*AFDELING 4***►M1 EU-varemærket ◀ som genstand for ejendomsret***Artikel 16***►M1 EU-varemærkets ◀ ligestilling med et nationalt varemærke****▼M1**

1. Medmindre andet er fastsat i artikel 17-24, betragtes EU-varemærket som genstand for ejendomsret i sin helhed og gældende for hele Unionens område som et nationalt varemærke, der er registreret i den medlemsstat, hvor indehaveren ifølge registret:

▼B

- a) havde sit hovedsæde eller sin bopæl på den relevante dato
- b) hvis litra a) ikke er opfyldt, havde et forretningssted på den relevante dato.

2. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte, er den i stk. 1 nævnte medlemsstat den stat, hvor ►M1 kontoret ◀ har sit hjemsted.

3. Hvis to eller flere personer er indført i ►M1 EU-varemærke registret ◀ som fælles indehavere, gælder stk. 1 for den, der er nævnt først; kan stk. 1 ikke anvendes på denne indehaver, gælder bestemmelsen for de efterfølgende fælles indehavere i den rækkefølge, hvori de er nævnt. Kan stk. 1 ikke anvendes på nogen af de fælles indehavere, finder stk. 2 anvendelse.

▼B*Artikel 17***Overdragelse**

1. Et ►**M1** EU-varemærke ◀ kan, uafhængigt af eventuelt overdragelse af en virksomhed, overdrages for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret.
2. Overdragelse af en virksomhed i sin helhed indebærer overdragelse af ►**M1** EU-varemærket ◀, medmindre der i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse på overdragelsen, foreligger en aftale om det modsatte, eller hvis dette klart fremgår af omstændighederne. Denne bestemmelse gælder for en kontraktlig forpligtelse til at overdrage en virksomhed.
3. Overdragelsen af ►**M1** EU-varemærket ◀ skal være skriftlig, jf. dog stk. 2, og underskrevet af kontraktparterne, medmindre overdragelsen er en følge af en retsafgørelse; i modsat fald er overdragelsen ugyldig.
4. Såfremt det klart fremgår af dokumenterne om overdragelse, at ►**M1** EU-varemærket ◀ som følge af overdragelsen vil kunne vildlede offentligheden med hensyn til arten, beskaffenheden eller den geografiske oprindelse af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, afslår ►**M1** kontoret ◀ at registrere overdragelsen, medmindre rettighedserhververen går med til at begrænse registreringen af ►**M1** EU-varemærket ◀ til kun at omfatte de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det ikke er vildledende.
5. Efter anmodning fra en af parterne indføres overdragelsen i registret og offentliggøres.

▼M1**▼C2**

- 5b. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:
 - a) de oplysninger, som ansøgningen om registrering af en overdragelse skal indeholde
 - b) den type dokumentation, der kræves til at godtgøre en overdragelse under hensyn til de aftaler, der er indgået mellem den registrerede varemærkeindehaver og den efterfølgende rettighedshaver
 - c) de nærmere bestemmelser om behandlingen af ansøgninger om delvise overdragelser, hvorved det sikres, at varerne og tjenesteydelserne i den oprindelige registrering og den nye registrering ikke overlapper hinanden, og at en særskilt sag, herunder et nyt registreringsnummer, oprettes for den nye registrering.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼B

6. Så længe overdragelsen ikke er indført i registret, kan erhververen ikke gøre de rettigheder gældende, som følger af ►**M1** EU-varemærkets ◀ registrering.
7. Skal der i forhold til ►**M1** kontoret ◀ overholdes frister, kan erhververen afgive de fornødne erklæringer over for dette, så snart ansøgning om registrering af overdragelsen er indgivet til ►**M1** kontoret ◀.
8. Alle meddelelser, som i henhold til artikel 79 skal tilstilles indehaveren af et ►**M1** EU-varemærke ◀, skal tilstilles den, der er registreret som indehaver.

▼B

*Artikel 18***Overdragelse af agentvaremærke**

Er et ►**M1** EU-varemærke ◀ registreret for en agent eller repræsentant for den, der er indehaver af varemærket, uden indehaverens samtykke, har denne ret til at kræve, at registreringen overdrages til ham, medmindre agenten eller repræsentanten kan retfærdiggøre sin handling.

*Artikel 19***Tingslige rettigheder**

1. ►**M1** EU-varemærket ◀ kan uafhængigt af virksomheden pantsættes eller gøres til genstand for anden tingslig ret.
2. De i stk. 1 omhandlede rettigheder skal, såfremt en af parterne anmoder herom, indføres i registret og offentliggøres.

*Artikel 20***Tvangsfuldbyrdelse**

1. ►**M1** EU-varemærket ◀ kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse.
2. Enekompetent med hensyn til tvangsfuldbyrdelse af et ►**M1** EU-varemærke ◀ er retterne og myndighederne i den medlemsstat, der er omhandlet i artikel 16.
3. Tvangsfuldbyrdelse skal, såfremt en af parterne anmoder herom, indføres i registret og offentliggøres.

*Artikel 21***Konkursbehandling**

1. Et ►**M1** EU-varemærke ◀ kan kun inddrages i en konkursbehandling, der er blevet indledt i den medlemsstat, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig.

I tilfælde hvor skyldneren er et forsikringsselskab eller et kreditinstitut, som defineret i henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 om sanering og likvidation af forsikringsselskaber ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter ⁽²⁾, er den eneste konkursbehandling, som et ►**M1** EU-varemærke ◀ kan inddrages i, konkursbehandlinger, der er blevet indledt i den medlemsstat, hvor selskabet eller instituttet har fået tilladelse.

2. Er et ►**M1** EU-varemærke ◀ genstand for sameje mellem flere, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse med hensyn til vedkommende medindehaveres andel.
3. Indgår et ►**M1** EU-varemærke ◀ i konkursbehandling, indføres dette på begæring af den kompetente nationale myndighed i registret og bekendtgøres i den i artikel 89 omhandlede ►**M1** EU-varemærketidende ◀.

⁽¹⁾ EFT L 110 af 20.4.2001, s. 28.

⁽²⁾ EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15.

▼B*Artikel 22***Licens**

1. Der kan gives licens til udnyttelse af ►**M1** EU-varemærket ◀ for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og for hele ►**M1** Unionen ◀ eller en del af dette. Licensen kan være en eksklusiv eller en ikke-eksklusiv licens.

2. Indehaveren af et ►**M1** EU-varemærke ◀ kan gøre de rettigheder, der er knyttet til det, gældende over for en licenstagere, der overtræder en af bestemmelserne i licensaftalen med hensyn til

- a) dens gyldighedsperiode
- b) den af registreringen omfattede udformning, hvori varemærket må anvendes
- c) arten af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke licensen er meddelt
- d) det område, inden for hvilket varemærket må påføres, eller
- e) kvaliteten af de af licenstageren fremstillede varer eller præsterede tjenesteydelser.

3. Medmindre andet er fastsat i licensaftalen, kan licenstageren kun anlægge sag om krænkelse af et ►**M1** EU-varemærke ◀, hvis indehaveren af dette har givet sit samtykke hertil. Indehaveren af en eksklusiv licens kan dog anlægge en sådan sag, hvis varemærkeindehaveren ikke selv anlægger sag om krænkelse af varemærket inden for en rimelig frist efter opfordring hertil.

4. Enhver licenstagere har ret til at indtræde i den sag om krænkelse, som ►**M1** EU-varemærkets ◀ indehaver har anlagt, for at få erstatning for den skade, han selv har lidt.

5. Meddelelse eller overdragelse af en licens til brug af et ►**M1** EU-varemærke ◀ skal, såfremt en af parterne anmoder herom, indføres i registret og offentliggøres.

*Artikel 23***Retsvirkning over for tredjemand**

1. De i artikel 17, 19 og 22 omhandlede retshandler vedrørende ►**M1** EU-varemærket ◀ har først virkning over for tredjemand i alle medlemsstaterne, når de er indført i registret. En sådan retshandel har dog også forud for indførelsen i registret virkning over for tredjemand, som har erhvervet ret til varemærket efter tidspunktet for den pågældende retshandel, men som var bekendt med retshandlen på tidspunktet for erhvervelsen af retten.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på en person, der erhverver ►**M1** EU-varemærket ◀ eller en ret til ►**M1** EU-varemærket ◀ ved overdragelse af virksomheden som helhed eller ved en anden generel overtagelse.

3. De i artikel 20 omhandlede retshandlingers virkning over for tredjemand følger retsreglerne i den medlemsstat, der omhandles i artikel 16.

▼ B

4. Indtil fælles regler for medlemsstaterne vedrørende konkursbehandling træder i kraft, følger en konkursbehandlings eller lignende behandlings virkning over for tredjemand retsreglerne i den medlemsstat, hvor der først blev indledt en sådan behandling i henhold til den nationale lovgivning eller de konventioner, der finder anvendelse på dette område.

Artikel 24

► **M1** EU-varemærkeansøgningen ◀ som genstand for ejendomsret

Artikel 16 til 23 finder tilsvarende anvendelse på ► **M1** EU-varemærkeansøgninger ◀.

AFSNIT III

ANSØGNING OM REGISTRERING AF ET ► **M1** EU-VAREMÆRKE ◀

*AFDELING 1**Indgivelse af ansøgningen og kravene til denne***▼ M1***Artikel 25***Indgivelse af ansøgninger**

1. En ansøgning om et EU-varemærke indgives til kontoret.
2. Kontoret udsteder straks en kvittering til ansøgeren, som mindst indeholder journalnummeret, en gengivelse, beskrivelse eller anden identifikation af mærket, dokumenternes art og antal samt modtagelsesdatoen. Denne kvittering kan udstedes elektronisk.

▼ B*Artikel 26***Krav til ansøgningen**

1. ► **M1** EU-varemærkeansøgningen ◀ skal indeholde:
 - a) en anmodning om registrering af et ► **M1** EU-varemærke ◀
 - b) oplysninger, der gør det muligt at fastslå ansøgerens identitet
 - c) en fortegnelse over de varer eller tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om registrering
 - d) en gengivelse af varemærket.

▼ M1

2. Ved ansøgningen om et EU-varemærke betales der et ansøgningsgebyr, som omfatter én klasse af varer eller tjenesteydelser, og i givet fald et eller flere klassegebyrer for hver klasse af varer og tjenesteydelser ud over den første klasse og, hvis det er relevant, søgningsgebyret.

▼ B

3. Ansøgningen skal opfylde betingelserne i den i artikel 162, stk. 1, nævnte gennemførelsesforordning, i det følgende benævnt »gennemførelsesforordning«.

▼ M1

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer, hvad ansøgningen skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼ **M1***Artikel 27***Ansøgningsdato**

Ansøgningsdatoen for et EU-varemærke er den dato, på hvilken ansøgeren har indgivet de dokumenter, som indeholder de i artikel 26, stk. 1, omhandlede oplysninger, til kontoret, forudsat at ansøgningsgebyret betales inden en måned efter indgivelsen af disse dokumenter.

*Artikel 28***Angivelse og klassificering af varer og tjenesteydelser**

1. Varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærkeregistrering søges, klassificeres i overensstemmelse med det klassificeringssystem, der er fastlagt ved Nicearrangementet vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker af 15. juni 1957 («Niceklassifikationen»).
2. De varer og tjenesteydelser, for hvilke der søges beskyttelse af varemærket, identificeres af ansøgeren med tilstrækkelig klarhed og præcision, således at de kompetente myndigheder og de erhvervsdrivende alene på dette grundlag har mulighed for at konstatere omfanget af den beskyttelse, der søges.
3. Med henblik på stk. 2 kan de generelle angivelser i Niceklassifikationens klasseoverskrifter eller andre generelle betegnelser anvendes, forudsat at de er i overensstemmelse med de nødvendige standarder for klarhed og præcision fastsat i denne artikel.
4. Kontoret afviser en ansøgning vedrørende angivelser eller betegnelser, som er uklare eller upræcise, hvis ansøgeren ikke foreslår en acceptabel formulering inden for en frist, som kontoret fastsætter til dette formål.
5. Anvendelsen af generelle betegnelser, herunder de generelle angivelser i Niceklassifikationens klasseoverskrifter, fortolkes som omfattende alle de varer og tjenesteydelser, der ud fra en ordlydsfortolkning klart er omfattet af den pågældende angivelse eller betegnelse. Anvendelsen af sådanne betegnelser eller angivelser fortolkes ikke som en rettighed for varer eller tjenesteydelser, der ikke kan forstås som sådan.
6. Anmoder ansøgeren om registrering for mere end én klasse, grupperer ansøgeren de pågældende varer og tjenesteydelser i overensstemmelse med Niceklassifikationens klasser, idet der foran hver gruppe anføres nummeret på den klasse, som den pågældende gruppe af varer og tjenesteydelser tilhører, og ansøgeren opfører dem i klassernes rækkefølge.
7. Varer og tjenesteydelser betragtes ikke som værende lignende, blot fordi de står opført i samme klasse i Niceklassifikationen. Varer og tjenesteydelser betragtes ikke som værende forskellige, blot fordi de er opført i forskellige klasser i Niceklassifikationen.
8. Indehavere af EU-varemærker, der er ansøgt om inden den 22. juni 2012, og som er registreret for en hel klasseoverskrift i Niceklassifikationen, kan erklære, at det på ansøgningsdatoen var deres hensigt at søge om beskyttelse for andre varer eller tjenesteydelser end dem, der ud fra en ordlydsfortolkning er omfattet af den pågældende klasseoverskrift, forudsat at de varer eller tjenesteydelser, der udpeges, er medtaget i den alfabetiske liste for den pågældende klasse i den udgave af Niceklassifikationen, der var gældende på ansøgningsdatoen.

▼ M1

Erklæringen indgives til kontoret senest den 24. september 2016 og angiver klart, præcist og specifikt andre varer og tjenesteydelser end dem, der ud fra en ordlydsfortolkning klart er omfattet af klasseoverskrifterne, og som oprindeligt var omfattet af indehaverens hensigt. Kontoret træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at ændre registret i overensstemmelse hermed. Muligheden for at indgive en erklæring i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit berører ikke anvendelsen af artikel 15, artikel 42, stk. 2, artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 57, stk. 2.

EU-varemærker, for hvilke der ikke er indgivet nogen erklæring inden for den i andet afsnit omhandlede frist, anses fra udløbet af nævnte frist kun for at omfatte varer eller tjenesteydelser, der ud fra en ordlydsfortolkning klart er omfattet af angivelserne i overskriften for den relevante klasse.

9. Hvis registret ændres, hindrer de enerettigheder, der i henhold til artikel 9 tillægges ved EU-varemærket, ikke en tredjemand i fortsat at anvende et varemærke i forbindelse med varer eller tjenesteydelser, såfremt og i det omfang anvendelsen af varemærket for disse varer eller tjenesteydelser:

- a) blev påbegyndt, inden registret blev ændret, og
- b) ikke krænkede indehaverens rettigheder baseret på den bogstavelige betydning af registreringerne af varerne og tjenesteydelserne i registret på det pågældende tidspunkt.

Endvidere giver ændringer i listen over varer eller tjenesteydelser, der er opført i registret, ikke indehaveren af EU-varemærket ret til at gøre indsigelse mod eller indgive en begæring om ugyldiggørelse af et yngre varemærke, såfremt og i det omfang:

- a) det yngre varemærke enten var i brug, eller der var indgivet en ansøgning om registrering af varemærket, for varer eller tjenesteydelser, inden registret blev ændret, og
- b) anvendelsen af varemærket i forbindelse med disse varer eller tjenesteydelser ikke krænkede eller ikke ville have krænkede indehaverens rettigheder baseret på den bogstavelige betydning af registreringerne af varerne og tjenesteydelserne i registret på det pågældende tidspunkt.

▼ B*AFDELING 2****Prioritet****Artikel 29***Ret til prioritet**

1. Den, der forskriftsmæssigt har ansøgt om registrering af et varemærke i eller for en af de stater, der er tilsluttet Pariserkonventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, eller den, til hvem retten er overgået, nyder inden for en frist på seks måneder regnet fra datoen for indgivelsen af den første ansøgning prioritet med hensyn til at indgive en ansøgning om registrering af et ►**M1** EU-varemærke ◀ for samme varemærke og for varer eller tjenesteydelser, der er af samme art som eller er omfattet af dem, for hvilke dette varemærke søges registreret.

2. Enhver ansøgning, der ifølge national lovgivning i den stat, hvor ansøgningen er indgivet, eller ifølge bilaterale eller multilaterale overenskomster svarer til en forskriftsmæssig national ansøgning, skal anses for prioritetsbegrundende.

3. Ved forskriftsmæssig national ansøgning skal forstås enhver ansøgning, for hvilken ansøgningsdatoen kan fastslås, uanset det senere udfald af ansøgningen.

▼B

4. Som første ansøgning, fra hvis indgivelsesdag prioritetsfristen begynder at løbe, anses også en senere ansøgning, der angår samme varemærke og varer eller tjenesteydelser af samme art, og som indgives i eller for den samme stat som den, hvor den første ansøgning blev indgivet, forudsat at denne tidligere ansøgning på tidspunktet for den senere ansøgning er tilbagetaget, opgivet eller afslået uden at have været gjort tilgængelig for offentligheden og uden at have affødt rettigheder, som fortsat består, og for så vidt den første ansøgning ikke allerede har tjent som grundlag for påberåbelse af prioritet. Den tidligere ansøgning kan i så fald ikke længere tjene som grundlag for påberåbelse af prioritet.

5. Er den første ansøgning indgivet i en stat, der ikke er tilsluttet Pariserkonventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, finder stk. 1 til 4 kun anvendelse i det omfang, den pågældende stat i henhold til offentliggjorte undersøgelser indrømmer prioritet på grundlag af den første ansøgning til ►**M1** kontoret ◀ på betingelser og med virkninger svarende til dem, der er fastlagt i denne forordning.

▼M1*Artikel 30***Påberåbelse af prioritet**

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer, hvilken form for dokumentation der i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 skal indgives i forbindelse med påberåbelse af prioritet på grundlag af en tidligere ansøgning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼B*Artikel 31***Prioritetens retsvirkning**

Prioriteten har den retsvirkning, at ansøgningen om registrering af ►**M1** EU-varemærket ◀ anses for indgivet på prioritetsdagen, når det skal fastslås, hvilke rettigheder der går forud for andre.

*Artikel 32***►M1 EU-varemærkeansøgningens ◀ ligestilling med en national ansøgning**

En ►**M1** EU-varemærkeansøgning ◀, for hvilken der er fastsat en ansøgningsdato, skal i medlemsstaterne ligestilles med en forskriftsmæssig national ansøgning, i givet fald med den prioritet, der påberåbes for ►**M1** EU-varemærkeansøgningen ◀.

*AFDELING 3***Udstillingsprioritet***Artikel 33***Udstillingsprioritet**

1. Har en ►**M1** EU-varemærkeansøger ◀ udstillet varer eller tjenesteydelser under det varemærke, der søges registreret, på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling som defineret i konventionen angående internationale udstillinger, der blev undertegnet i Paris den 22. november 1928 og senest revideret den 30. november 1972, kan han, hvis ansøgningen indgives inden for en frist på seks måneder efter den første udstilling af varerne eller tjenesteydelserne under det varemærke, der søges registreret, påberåbe sig prioritet fra dette tidspunkt i henhold til artikel 31.

▼B

2. En ansøger, der ønsker at påberåbe sig prioritet i medfør af stk. 1, skal i overensstemmelse med de nærmere regler i gennemførelsesforordningen godtgøre, at de pågældende varer eller tjenesteydelser har været udstillet under det varemærke, der søges registreret.

3. En udstillingsprioritet, som gives i en medlemsstat eller i et tredjelands, indebærer ikke nogen forlængelse af den i artikel 29 fastsatte prioritetsfrist.

▼M1

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som præciserer, hvilken type beviser og hvilke nærmere oplysninger der skal indgives i forbindelse med påberåbelse af en udstillingsprioritet i henhold til nærværende artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼B*AFDELING 4**Påberåbelse af et nationalt varemærkes anciennitet**Artikel 34***Påberåbelse af et nationalt varemærkes anciennitet**

1. Indehaveren af et ældre varemærke, der er registreret i en medlemsstat, herunder et varemærke, der er registreret i Beneluxlandene, eller af et ældre varemærke, som er genstand for en international registrering med retsvirkning i en medlemsstat, kan, når han ansøger om registrering af et identisk varemærke som ►**M1** EU-varemærke ◀ for varer eller tjenesteydelser, der er af samme art som eller er omfattet af dem, for hvilke det ældre varemærke er registreret, påberåbe sig det ældre varemærkes anciennitet for ►**M1** EU-varemærket ◀ i den medlemsstat, i eller for hvilken det er registreret.

2. Ancienniteten har i henhold til denne forordning udelukkende den virkning, at indehaveren af et ►**M1** EU-varemærke ◀, der giver afkald på et ældre varemærke eller lader det udslutte, anses for fortsat at have de samme rettigheder, som han ville have haft, hvis det ældre varemærke fortsat havde været registreret.

▼M1

3. Den for EU-varemærket påberåbte anciennitet bortfalder, hvis det ældre varemærke, for hvilket der er påberåbt anciennitet, erklæres ugyldigt eller fortabt. Hvis det ældre varemærke erklæres fortabt, bortfalder ancienniteten, såfremt fortabelsen får virkning forud for ansøgnings- eller prioritetsdatoen for EU-varemærket.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som præciserer, hvilken form for dokumentation der i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1a skal indgives i forbindelse med påberåbelse af anciennitet for et nationalt varemærke eller et varemærke, der er registreret i henhold til internationale aftaler med retsvirkning i en medlemsstat. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼B*Artikel 35***Påberåbelse af anciennitet efter ►M1 EU-varemærkets ◀ registrering**

1. Indehaveren af et ►M1 EU-varemærke ◀, der er indehaver af et identisk ældre varemærke, der er registreret i en medlemsstat, herunder et varemærke, der er registreret i Benelux-landene, eller af et identisk ældre varemærke, som er genstand for en international registrering med retsvirkning i en medlemsstat, for varer eller tjenesteydelser, der er af samme art som eller er omfattet af dem, for hvilke det ældre varemærke er registreret, kan påberåbe sig det ældre varemærkes anciennitet i den medlemsstat, i eller for hvilken det er registreret.

2. Artikel 34, stk. 2 og 3, finder anvendelse.

AFSNIT IV

REGISTRERINGSPROCEDURE*AFDELING 1****Behandling af ansøgningen****Artikel 36***Undersøgelse af ansøgningskravene**

1. ►M1 Kontoret ◀ undersøger:
 - a) om ansøgningen om registrering af ►M1 EU-varemærket ◀ opfylder betingelserne for, at en ansøgningsdato kan fastsættes i henhold til artikel 27
 - b) om ansøgningen om registrering af ►M1 EU-varemærket ◀ opfylder betingelserne i denne forordning og betingelserne i gennemførelsesforordningen
 - c) om klassegebyrerne i givet fald er betalt inden for den foreskrevne frist.
2. Opfylder ansøgningen ikke forskrifterne i stk. 1, opfordrer ►M1 kontoret ◀ ansøgeren til inden for de foreskrevne frister at afhjælpe de konstaterede mangler eller foretage den manglende betaling.
3. Er de i henhold til stk. 1, litra a), konstaterede mangler ikke afhjulpet eller den i henhold til samme litra konstaterede manglende betaling ikke foretaget inden for disse frister, behandles ansøgningen ikke som en ansøgning om registrering af et ►M1 EU-varemærke ◀. Efterkommer ansøgeren ►M1 kontorets ◀ opfordring, anser dette den dato, hvor de konstaterede mangler er afhjulpet, eller den konstaterede manglende betaling er foretaget, som ansøgningsdatoen.
4. Er de mangler, der måtte være konstateret i henhold til stk. 1, litra b), ikke afhjulpet inden for de foreskrevne frister, afslår ►M1 kontoret ◀ ansøgningen.
5. Er den manglende betaling, der måtte være konstateret i henhold til stk. 1, litra c), ikke foretaget inden for de foreskrevne frister, anses ansøgningen for at være tilbagetaget, medmindre det klart fremgår, hvilke vare- eller tjenesteydelsesklasser det betalte beløb skal dække.
6. Iagttages bestemmelserne vedrørende påberåbelse af prioritet ikke, fortabes prioriteten for ansøgningen.

▼B

7. Iagttages bestemmelserne vedrørende påberåbelse af et nationalt varemærkes anciennitet ikke, fortabes denne ret for ansøgningen.

*Artikel 37***Undersøgelse med hensyn til absolutte hindringer for registrering**

1. Er varemærket udelukket fra registrering i henhold til artikel 7 for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke ►**M1** EU-varemærket ◀ søges registreret, afslås ansøgningen for de pågældende varer eller tjenesteydelser.

▼M1

▼B

3. Ansøgningen kan først afslås, efter at ansøgeren har haft mulighed for at tilbagetage eller ændre sin ansøgning eller udtale sig.

*AFDELING 2***Søgning****▼M1***Artikel 38***Søgningsrapport**

1. Kontoret udarbejder efter anmodning fra EU-varemærkeansøgeren i forbindelse med indgivelsen af ansøgningen en EU-søgningsrapport med angivelse af ældre EU-varemærker eller tidligere ansøgninger om et EU-varemærke, som det har fundet, og som kan gøres gældende i henhold til artikel 8 mod registreringen af det EU-varemærke, der ansøges om.

2. Hvis ansøgeren på tidspunktet for indgivelse af en EU-varemærkeansøgning anmoder om, at medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret udarbejder en søgningsrapport, og hvis søgningsgebyret er betalt inden for den frist, der er fastsat for betaling af ansøgningsgebyret, skal kontoret straks sende en genpart af EU-varemærkeansøgningen til det centrale kontor for industriel ejendomsret i de medlemsstater, der har meddelt, at de har besluttet at foretage en søgning i deres eget varemærkeregister i forbindelse med EU-varemærkeansøgningerne.

3. Hver af medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret omhandlet i nærværende artikels stk. 2 skal sende en søgningsrapport, som enten angiver eventuelle ældre nationale varemærker, tidligere nationale varemærkeansøgninger eller varemærker, der er registreret i henhold til internationale aftaler med retsvirkning i den eller de pågældende medlemsstater, som er blevet fundet, og som kan gøres gældende i henhold til artikel 8 mod registreringen af det EU-varemærke, der ansøges om, eller som erklærer, at søgningen ikke har vist sådanne rettigheder.

4. Kontoret fastsætter efter høring af det i artikel 124 omhandlede administrationsråd, (»administrationsrådet«), indholdet af og metoderne for rapporterne.

5. Kontoret betaler hvert centralt kontor for industriel ejendomsret et beløb for hver søgningsrapport, som kontoret sender i overensstemmelse med stk. 3. Beløbet, der er det samme for alle kontorer, fastsættes af Budgetudvalget ved en afgørelse truffet med et flertal på tre fjerdedele af medlemsstaternes repræsentanter.

▼ M1

6. Kontoret sender EU-varemærkeansøgeren den EU-søgningsrapport, som denne har anmodet om, samt alle modtagne nationale søgningsrapporter, som denne har anmodet om.

7. Ved bekendtgørelsen af ansøgningen om et EU-varemærke underretter kontoret indehaverne af eventuelle ældre EU-varemærker eller EU-varemærkeansøgninger, der er nævnt i EU-søgningsrapporten, om bekendtgørelsen af EU-varemærkeansøgningen. Sidstnævnte gælder, uanset om ansøgeren har anmodet om at modtage EU-søgningsrapporten, medmindre indehaveren af en ældre registrering eller ansøgning anmoder om ikke at modtage meddelelsen.

▼ B*AFDELING 3****Bekendtgørelse af ansøgningen****Artikel 39***Offentliggørelse af ansøgningen****▼ M1**

1. Er kravene til EU-varemærkeansøgningen opfyldt, bekendtgøres ansøgningen med henblik på artikel 41, for så vidt den ikke afslås i henhold til artikel 37.

▼ B

2. Afslås ansøgningen i henhold til artikel 37, efter at den er offentliggjort, offentliggøres afgørelsen om afslaget, når den er blevet endelig.

▼ M1

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger, hvilke oplysninger der skal indgå i bekendtgørelsen af ansøgningen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼ B*AFDELING 4****Bemærkninger fra tredjemand og indsigelse*****▼ M1***Artikel 40***Bemærkninger fra tredjemand**

1. Enhver fysisk eller juridisk person og enhver sammenslutning eller ethvert organ, der repræsenterer fabrikanter, producenter, leverandører af tjenesteydelser, handlende eller forbrugere, kan over for kontoret skriftligt fremsætte bemærkninger med angivelse af grundene til, at varemærket i henhold til artikel 5 og 7 ikke bør registreres *ex officio*.

De i første afsnit omhandlede personer og sammenslutninger eller organer bliver ikke herved part i registreringsproceduren ved kontoret.

2. Tredjemands bemærkninger skal indgives inden udløbet af indsigelsesfristen eller, hvis en indsigelse mod varemærket er indgivet, inden den endelige afgørelse om indsigelsen er truffet.

3. Den i stk. 1 omhandlede indgivelse er ikke til hinder for, at kontoret *ex officio* kan genåbne en undersøgelse af absolutte hindringer på et hvilket som helst tidspunkt før registrering, hvis det er relevant.

4. De i stk. 1 omhandlede bemærkninger meddeles ansøgeren, der kan afgive udtalelse derom.

▼B*Artikel 41***Indsigelse**

1. I indtil tre måneder efter bekendtgørelsen af ►**M1** EU-varemærkeansøgningen ◀ kan der, under henvisning til at varemærket bør udelukkes fra registrering i henhold til artikel 8, rejses indsigelse mod varemærkets registrering:

- a) i de i artikel 8, stk. 1 og 5, nævnte tilfælde, af indehavere af ældre varemærker som omhandlet i artikel 8, stk. 2, samt af de licenstagere, som disse varemærkeindehavere har bemyndiget dertil
- b) i de i artikel 8, stk. 3, nævnte tilfælde, af indehavere af varemærker som omhandlet i den pågældende bestemmelse
- c) i de i artikel 8, stk. 4, nævnte tilfælde, af indehavere af ældre varemærker eller tegn som omhandlet i den pågældende bestemmelse samt af de personer, der i henhold til gældende national ret er beføjet til at udøve disse rettigheder

▼M1

d) i de i artikel 8, stk. 4a, nævnte tilfælde, af de personer, der i henhold til EU-lovgivningen eller national ret er berettiget til at udøve rettighederne som omhandlet i den pågældende bestemmelse.

▼B

2. Der kan ligeledes rejses indsigelse mod registrering af varemærket på de i stk. 1 fastsatte betingelser, hvis en ændret ansøgning bekendtgøres i henhold til artikel 43, stk. 2, andet punktum.

▼M1

3. Indsigelsen skal fremsættes skriftligt og begrundes. Den anses først for fremsat, når indsigelsesgebyret er betalt.

4. Inden for en frist, der fastsættes af kontoret, kan indsigeren fremlægge kendsgerninger, beviser og argumenter til støtte for sin indsigelse.

▼B*Artikel 42***Behandling af indsigelsen**

1. Under behandlingen af indsigelsen opfordrer ►**M1** kontoret ◀ om fornødent parterne til inden for en af ►**M1** kontoret ◀ fastsat frist at udtale sig om meddelelser fra de øvrige parter eller fra ►**M1** kontoret ◀ selv.

▼M1

2. Efter anmodning fra ansøgeren godtgør indehaveren af et ældre EU-varemærke, som har rejst indsigelse, at der inden for femårsperioden forud for ansøgnings- eller prioritetsdatoen for EU-varemærkeansøgningen er gjort reel brug af det ældre EU-varemærke i Unionen i forbindelse med de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og som er påberåbt i indsigelsen, eller at der foreligger rimelige grunde til manglende brug, forudsat at det ældre EU-varemærke på dette tidspunkt har været registreret i mindst fem år. Godtgøres dette ikke, forkastes indsigelsen. Hvis det ældre EU-varemærke kun har været anvendt for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, anses det ved behandlingen af indsigelsen kun som registreret for denne del af varerne eller tjenesteydelserne.

▼B

3. Stk. 2 finder anvendelse på de i artikel 8, stk. 2, litra a), omhandlede ældre nationale varemærker, dog således at brug i den medlemsstat, hvor det ældre nationale varemærke er beskyttet, træder i stedet for brug i ►**M1** Unionen ◀.

4. Finder ►**M1** kontoret ◀ det hensigtsmæssigt, opfordrer det parterne til at indgå forlig.

5. Fremgår det af behandlingen af indsigelsen, at varemærket er udelukket fra registrering for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke ►**M1** EU-varemærket ◀ søges registreret, afslås ansøgningen for de pågældende varer eller tjenesteydelser. I modsat fald forkastes indsigelsen.

6. Afgørelsen om afslag på ansøgningen offentliggøres, når den er blevet endelig.

▼M1*Artikel 42a***Delegation af beføjelser**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende de nærmere bestemmelser om proceduren for indgivelse og behandling af en indsigelse, jf. artikel 41 og 42.

▼B*AFDELING 5***Tilbagetagelse, begrænsning, ændring og deling af ansøgningen***Artikel 43***Tilbagetagelse, begrænsning og ændring af ansøgningen**

1. Ansøgeren kan til enhver tid tilbagetage sin ansøgning om registrering af ►**M1** EU-varemærket ◀ eller begrænse den deri angivne fortegnelse over varer eller tjenesteydelser. Er ansøgningen allerede bekendtgjort, skal tilbagetagelsen eller begrænsningen ligeledes offentliggøres.

2. I øvrigt kan ansøgningen om registrering af ►**M1** EU-varemærket ◀ på ansøgerens anmodning kun ændres, når formålet er at berigtige ansøgerens navn og adresse, sproglige fejl, skrivefejl eller åbenbare urigtigheder, for så vidt en sådan berigtigelse ikke påvirker varemærket i væsentlig grad eller udvider den angivne fortegnelse over varer eller tjenesteydelser. Vedrører ændringerne varemærkets udseende eller fortegnelsen over varer eller tjenesteydelser, og finder disse ændringer sted efter ansøgningens bekendtgørelse, skal ansøgningen bekendtgøres, således som den er ændret.

▼M1

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende fastsættelse af de nærmere bestemmelser for proceduren for ændring af ansøgningen.

▼B*Artikel 44***Deling af ansøgningen**

1. Ansøgeren kan dele ansøgningen ved at erklære, at en del af varerne eller tjenesteydelserne i den oprindelige ansøgning vil blive udskilt i en eller flere ansøgninger. Varerne eller tjenesteydelserne i den udskilte ansøgning må ikke overlappe de varer eller tjenesteydelser, der fortsat er omfattet af den oprindelige ansøgning, eller som er omfattet af andre udskilte ansøgninger.
2. Erklæring om deling kan ikke antages:
 - a) hvis der er rejst indsigelse mod den oprindelige ansøgning, og hensigten med erklæringen er at foretage en deling af de varer eller tjenesteydelser, som indsigelsen angår, før indsigelsesafdelingens afgørelse er blevet endelig, eller før indsigelsessagen opgives
 - b) i de i gennemførelsesforordningen fastsatte perioder.
3. Erklæringen om deling skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i gennemførelsesforordningen.
4. Der erlægges et gebyr for erklæringen om deling. Erklæringen anses først for afgivet, når gebyret er betalt.
5. Delingen får virkning fra den dato, på hvilken den er indført i de akter, som ►**M1** kontoret ◀ opbevarer vedrørende den oprindelige ansøgning.
6. Alle begæringer og ansøgninger og alle gebyrer, der er indgivet eller betalt i forbindelse med den oprindelige ansøgning før den dato, på hvilken ►**M1** kontoret ◀ modtog erklæringen om deling, anses også for indgivet eller betalt i forbindelse med den eller de udskilte ansøgninger. Gebyrer, der før modtagelsen af erklæringen om deling retmæssigt er betalt for den oprindelige ansøgning, tilbagebetales ikke.
7. Den udskilte ansøgning bevarer den oprindelige ansøgnings indgivelsesdato og alle dens prioritets- og anciennitetsdatoer.

▼M1

9. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:
 - a) det nærmere indhold af en erklæring om deling af en ansøgning indgivet i henhold til stk. 1
 - b) de nærmere bestemmelser om behandlingen af en erklæring om delingen af en ansøgning, hvorved det sikres, at en særskilt akt, herunder et nyt ansøgningsnummer, oprettes for den udskilte ansøgning
 - c) de nærmere oplysninger, som bekendtgørelsen af den udskilte ansøgning i henhold til stk. 8 skal indeholde.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼B*AFDELING 6***Registrering****▼M1***Artikel 45***Registrering**

1. Såfremt ansøgningen er i overensstemmelse med kravene i denne forordning, og der ikke er rejst indsigelse inden for den i artikel 41, stk. 1, omhandlede frist, eller en eventuel indsigelse er endeligt færdigbehandlet ved tilbagetagelse, afvisning eller anden disposition, indføres varemærket og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 87, stk. 2, i registret. Registreringen bekendtgøres.
2. Kontoret udsteder et registreringsbevis. Dette bevis kan udstedes elektronisk. Kontoret udsteder bekræftede eller ikkebekræftede genparter af beviset mod betaling af et gebyr, hvis disse genparter udstedes på anden måde end elektronisk.
3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som registreringsbeviset, jf. nærværende artikels stk. 2, skal indeholde, og registreringsbevisets form. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼B

AFSNIT V

►M1 EU-VAREMÆRKETS ◀ REGISTRERINGSPERIODE, FORNYELSE, ÆNDRING OG DELING*Artikel 46***Registreringsperiode**

Registreringsperioden for ►M1 EU-varemærket ◀ er ti år regnet fra den dag, ansøgningen blev indgivet. Registreringen kan fornyes i henhold til artikel 47 for ti år ad gangen.

▼M1*Artikel 47***Fornyelse**

1. Registreringen af EU-varemærket fornyes efter ansøgning fra indehaveren af EU-varemærket eller fra enhver person med udtrykkelig bemyndigelse fra førstnævnte, såfremt gebyrerne er betalt.
2. Kontoret giver indehaveren af EU-varemærket og enhver indehaver af en registreret ret til EU-varemærket meddelelse om registreringsperiodens udløb mindst seks måneder forinden. Kontoret kan ikke holdes ansvarligt for manglende meddelelse, som heller ikke berører registreringsperiodens udløb.
3. Ansøgningen om fornyelse indgives i seks månedersperioden inden registreringsperiodens udløb. Grundgebyret for fornyelse og i givet fald et eller flere klassegebyrer for hver klasse af varer eller tjenesteydelser ud over den første betales også inden for denne periode. Ansøgningen kan desuden indgives og gebyrerne betales inden for en yderligere frist på seks måneder efter registreringsperiodens udløb, hvis der inden for denne yderligere frist betales et tillægsgebyr for for sen betaling af fornyelsesgebyret eller for for sen indgivelse af ansøgningen om fornyelse.

▼ M1

4. Ansøgningen om fornyelse skal indeholde:
- a) navnet på den person, der ansøger om fornyelse
 - b) registreringsnummeret på det EU-varemærke, der skal fornyes
 - c) hvis der kun ansøges om fornyelse for en del af de registrerede varer og tjenesteydelser, en angivelse af de klasser eller de varer og tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om fornyelse, eller de klasser eller de varer og tjenesteydelser, for hvilke der ikke ansøges om fornyelse, grupperet efter Niceklassifikationens klasser, idet nummeret på den klasse i klassifikationen, som den pågældende gruppe af varer eller tjenesteydelser tilhører, anføres foran hver gruppe, og hver gruppe opføres i klassernes rækkefølge i den pågældende klassifikation.

Hvis den i stk. 3 omhandlede betaling foretages, anses den for at udgøre en ansøgning om fornyelse, forudsat at den indeholder alle de fornødne oplysninger for at kunne fastslå betalingsformålet.

5. Såfremt ansøgningen eller gebyrerne kun omfatter en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke EU-varemærket er registreret, fornyes registreringen kun for de pågældende varer eller tjenesteydelser. Hvis de betalte gebyrer ikke er tilstrækkelige til at dække alle de klasser af varer og tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om fornyelse, fornyes registreringen, hvis det er klart, hvilken klasse eller hvilke klasser der skal dækkes. I mangel af andre kriterier skal kontoret tage hensyn til klasserne i klassifikationsrækkefølgen.

6. Fornyelsen får virkning fra dagen efter registreringsperiodens udløb. Fornyelsen indføres i registret.

7. Hvis ansøgningen om fornyelse indgives inden for de frister, der er fastsat i stk. 3, men de andre betingelser for fornyelse, der er fastsat i denne artikel, ikke er opfyldt, giver kontoret ansøgeren meddelelse om de konstaterede mangler.

8. Indgives der ikke en ansøgning om fornyelse, eller indgives den efter udløbet af fristen i stk. 3, eller betales gebyrerne ikke eller først efter denne frists udløb, eller afhjælpes de i stk. 7 omhandlede mangler ikke inden for den fastsatte frist, fastslår kontoret, at registreringen er udløbet, og giver indehaveren af EU-varemærket meddelelse herom. Når beslutningen er blevet endelig, annullerer kontoret indførelsen af varemærket i registret. Annulleringen får virkning fra dagen efter den dato, den eksisterende registrering udløb. I de tilfælde, hvor fornyelsesgebyrerne er blevet betalt, men hvor registreringen ikke fornyes, tilbagebetales gebyrerne.

9. Der kan indgives én ansøgning om fornyelse for to eller flere varemærker mod betaling af de krævede gebyrer for hvert enkelt varemærke, forudsat at indehaverne eller repræsentanterne er de samme i hvert enkelt tilfælde.

▼ B*Artikel 48***Ændring**

1. ► **M1** EU-varemærket ◀ må ikke ændres i registret i registreringsperioden eller i forbindelse med registreringsfornyelse.

▼B

2. Såfremt ►**M1** EU-varemærket ◀ indeholder indehaverens navn og adresse, kan enhver ændring heraf, som ikke væsentligt forandrer varemærkets karakter i forhold til den oprindelige registrering, dog registreres på begæring af indehaveren.

▼M1

3. Ansøgningen om ændring skal indeholde det element i varemærket, der skal ændres, og det pågældende element i dets ændrede udgave.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som ansøgningen om ændring skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

4. Ansøgningen anses ikke for indgivet, før gebyret er betalt. Hvis gebyret ikke er blevet betalt eller ikke er blevet betalt fuldt ud, giver kontoret ansøgeren meddelelse herom. Er der tale om to eller flere registrerede varemærker med samme indehaver, kan der indgives én anmodning med henblik på ændring af et og samme element. Der skal betales gebyr for hver registrering, der skal ændres. Hvis kravene til ændring af registreringen ikke er opfyldt, giver kontoret ansøgeren meddelelse om manglen. Hvis manglen ikke afhjælpes inden for en af kontoret fastsat frist, afviser kontoret ansøgningen.

5. Bekendtgørelsen af registreringen af en ændring omfatter en gengivelse af det ændrede EU-varemærke. Tredjemand, hvis rettigheder kan blive berørt af ændringen, kan anfægte registreringen af ændringen inden for en frist på tre måneder regnet fra offentliggørelsen.

*Artikel 48a***Ændring af navn eller adresse**

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som en anmodning om ændring af navn eller adresse i henhold til nærværende stykkes første afsnit skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼B*Artikel 49***Deling af registreringen**

1. Indehaveren af ►**M1** EU-varemærket ◀ kan dele registreringen ved at erklære, at visse af varerne eller tjenesteydelserne i den oprindelige registrering vil blive udskilt i en eller flere registreringer. Varerne eller tjenesteydelserne i den udskilte registrering må ikke overlape de varer eller tjenesteydelser, der fortsat er omfattet af den oprindelige registrering, eller som er omfattet af andre udskilte registreringer.

2. Erklæring om deling kan ikke antages:

- a) hvis der er indgivet en begæring om fortabelse eller ugyldighed mod den oprindelige registrering og hensigten med erklæringen er at foretage en deling af de varer eller tjenesteydelser, som begæringen om fortabelse eller ugyldighed angår, før indsigelsesafdelingens afgørelse er blevet endelig, eller før sagen er afsluttet på anden vis
- b) hvis der under en sag ved en ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀ er fremsat modkrav med påstand om fortabelse eller ugyldighed og hensigten med erklæringen er at foretage en deling af de varer eller tjenesteydelser, som dette modkrav angår, før en henvisning til ►**M1** EU-varemærkedomstolens ◀ afgørelse er indført i registret i overensstemmelse med artikel 100, stk. 6.

▼B

3. Erklæringen om deling skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i gennemførelsesforordningen.
4. Der erlægges et gebyr for erklæringen om deling. Erklæringen anses først for afgivet, når gebyret er betalt.
5. Delingen får virkning fra den dato, på hvilken den er indført i registret.
6. Alle begæringer og ansøgninger og alle gebyrer, der er indgivet eller betalt i forbindelse med den oprindelige registrering før den dato, hvor ►**M1** kontoret ◀ modtog erklæringen om deling, anses også for indgivet eller betalt i forbindelse med den eller de udskilte registreringer. Gebyrer, der før modtagelsen af erklæringen om deling retmæssigt er betalt for den oprindelige registrering, tilbagebetales ikke.
7. Den udskilte registrering bevarer den oprindelige registreringsindgivelsesdato og alle dens prioritets- og anciennitetsdatoer.

▼M1

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:
 - a) det nærmere indhold af en erklæring om deling af en registrering i henhold til stk. 1
 - b) de nærmere bestemmelser om behandlingen af en erklæring om deling af en registrering, hvorved det sikres, at en særskilt akt, herunder et nyt registreringsnummer, oprettes for den udskilte registrering.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼B

AFSNIT VI

AFKALD, FORTABELSE OG UGYLDIGHED*AFDELING 1****Afkald****Artikel 50***Afkald**

1. Der kan gives afkald på ►**M1** EU-varemærket ◀ for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret.
2. Afkaldet skal af varemærkeindehaveren skriftligt meddeles ►**M1** kontoret ◀. Det har først virkning, når det er indført i registret.
3. Til afkaldets indførelse i registret kræves samtykke af indehaveren af en registreret rettighed. Hvis en licens er registreret, kan et afkald kun indføres i registret, såfremt varemærkeindehaveren godtgør, at han har underrettet licenstageren om, at han har til hensigt at give afkald på varemærket; efter udløbet af den i gennemførelsesforordningen foreskrevne frist indføres afkaldet i registret.

▼ M1

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som en erklæring om afkald i henhold til nærværende artikels stk. 2 skal indeholde, og den type dokumentation, der kræves for at fastslå tredjemands enighed i henhold til nærværende artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼ B*AFDELING 2***Fortabelsesgrunde***Artikel 51***Fortabelsesgrunde**

1. ►**M1** EU-varemærkeindehaverens ◀ ret erklæres fortabt efter indgivelse af begæring herom til ►**M1** kontoret ◀ eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om varemærkekrænkelse:

- a) når der inden for en sammenhængende periode på fem år ikke inden for ►**M1** Unionen ◀ er gjort reel brug af varemærket for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og der ikke foreligger rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted; ingen kan dog gøre gældende, at indehaveren har fortabt sin ret, hvis reel brug af varemærket påbegyndes eller genoptages i tiden mellem udløbet af femårsperioden og tidspunktet for indgivelsen af begæring om fortabelse eller fremsættelsen af modkrav; påbegyndelse eller genoptagelse af brugen inden for de sidste tre måneder forud for indgivelsen af begæring om fortabelse eller fremsættelsen af modkrav, idet denne tremånedersperiode tidligst begynder ved udløbet af den sammenhængende periode på fem år, tages imidlertid ikke i betragtning, såfremt forberedelserne til påbegyndelse eller genoptagelse af brugen først indledes, når indehaveren har fået kendskab til, at der eventuelt vil blive indgivet begæring om fortabelse eller fremsat modkrav
- b) når varemærket på grund af indehaverens virksomhed eller passivitet er blevet en almindelig betegnelse inden for handelen for en vare eller tjenesteydelse, for hvilken det er registreret
- c) når varemærket som følge af den brug, der af varemærkeindehaveren eller med dennes samtykke gøres deraf for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, vil kunne vildlede offentligheden, især med hensyn til varernes eller tjenesteydelsernes art, beskaffenhed eller geografiske oprindelse.

2. Hvis fortabelsesgrunden kun er til stede for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke ►**M1** EU-varemærket ◀ er registreret, erklæres indehaverens ret kun fortabt for så vidt angår de pågældende varer eller tjenesteydelser.

*AFDELING 3***Ugyldighedsgrunde***Artikel 52***Absolutte ugyldighedsgrunde**

1. Et ►**M1** EU-varemærke ◀ erklæres ugyldigt efter indgivelse af begæring herom til ►**M1** kontoret ◀ eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om varemærkekrænkelse:

▼B

- a) når det er registreret i strid med bestemmelserne i artikel 7
- b) når ansøgeren ved indgivelsen af ansøgningen var i ond tro.
2. Selv om ►**M1** EU-varemærket ◀ er registreret i strid med artikel 7, stk. 1, litra b), c) eller d), kan det dog ikke erklæres ugyldigt, hvis det som følge af den brug, der er gjort deraf, efter registreringen har fået fornødent særpræg for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret.
3. Hvis ugyldighedsgrunden kun består for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke ►**M1** EU-varemærket ◀ er registreret, kan varemærket kun erklæres ugyldigt for så vidt angår de pågældende varer eller tjenesteydelser.

*Artikel 53***Relative ugyldighedsgrunde**

1. ►**M1** EU-varemærket ◀ erklæres ugyldigt efter indgivelse af begæring herom til ►**M1** kontoret ◀ eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om varemærkekrænkelser:
- a) når der findes et af de i artikel 8, stk. 2, omhandlede ældre varemærker, og betingelserne i artikel 8, stk. 1 eller 5, er opfyldt
- b) når der findes et af de i artikel 8, stk. 3, omhandlede varemærker, og betingelserne i nævnte stykke er opfyldt
- c) når der findes en af de i artikel 8, stk. 4, omhandlede ældre rettigheder, og betingelserne i nævnte stykke er opfyldt

▼M1

- d) når der findes en af de i artikel 8, stk. 4a, omhandlede ældre oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, og betingelserne i nævnte stykke er opfyldt.

Alle de i første afsnit omhandlede betingelser skal være opfyldt på ansøgnings- eller prioritetsdatoen for EU-varemærket.

▼B

2. ►**M1** EU-varemærket ◀ erklæres ligeledes for ugyldigt efter indgivelse af begæring herom til ►**M1** kontoret ◀ eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om varemærkekrænkelser, hvis der i henhold til ►**M1** unionslovgivningen ◀ eller gældende nationale retsregler om varemærkebeskyttelse kan rejses forbud mod brug af varemærket på grundlag af en anden ældre ret, herunder navnlig:
- a) retten til et navn
- b) retten til et portræt
- c) en ophavsret
- d) en industriel ejendomsret.
3. ►**M1** EU-varemærket ◀ kan ikke erklæres ugyldigt, såfremt indehaveren af en rettighed som omhandlet i stk. 1 eller 2 udtrykkeligt giver sit samtykke til dette varemærkes registrering, inden der er indgivet begæring om ugyldighed eller fremsat modkrav.

▼B

4. Har indehaveren af en af de i stk. 1 eller 2 omhandlede rettigheder tidligere begæret ►**M1** EU-varemærket ◀ erklæret ugyldigt eller fremsat modkrav under en sag om varemærkekrænkelser, kan han ikke indgive en ny begæring om ugyldighed eller fremsætte modkrav under henvisning til en anden af disse rettigheder, som han kunne have påberåbt sig til støtte for sin første begæring eller det første modkrav.

5. Artikel 52, stk. 3, finder anvendelse.

*Artikel 54***Rettighedsfortabelse på grund af passivitet****▼M1**

1. Hvis indehaveren af et EU-varemærke i fem på hinanden følgende år har tålt og været bekendt med brugen af et yngre EU-varemærke i Unionen, kan den pågældende indehaver ikke under henvisning til det ældre varemærke kræve det yngre varemærke erklæret ugyldigt for varer eller tjenesteydelser, for hvilke det yngre varemærke er blevet anvendt, medmindre ansøgningen om registrering af det yngre EU-varemærke er indgivet i ond tro.

2. Hvis indehaveren af et af de i artikel 8, stk. 2, omhandlede ældre nationale varemærker eller af et andet ældre tegn omhandlet i artikel 8, stk. 4, i fem på hinanden følgende år har tålt og været bekendt med brugen af et yngre EU-varemærke i den medlemsstat, hvor det ældre varemærke eller det ældre tegn er beskyttet, kan den pågældende indehaver ikke under henvisning til det ældre varemærke eller det ældre tegn kræve det yngre varemærke erklæret ugyldigt for varer eller tjenesteydelser, for hvilke det yngre varemærke er blevet anvendt, medmindre ansøgningen om registrering af det yngre EU-varemærke er indgivet i ond tro.

▼B

3. I de i stk. 1 eller 2 omhandlede tilfælde kan indehaveren af et yngre ►**M1** EU-varemærke ◀ ikke modsætte sig brugen af en ældre rettighed, selv om denne rettighed ikke længere kan gøres gældende mod det yngre ►**M1** EU-varemærke ◀.

*AFDELING 4***Retsvirkninger af fortabelse og ugyldighed***Artikel 55***Retsvirkninger af fortabelse og ugyldighed**

1. I det omfang varemærkeindehaverens ret erklæres helt eller delvis fortabt, anses de retsvirkninger, der i henhold til denne forordning er knyttet til varemærket, for bortfaldet med virkning fra det tidspunkt, hvor begæring om fortabelse er indgivet, eller der er fremsat modkrav. På begæring af en af parterne kan der i afgørelsen fastsættes et tidligere tidspunkt for indtrædelsen af en fortabelsesgrund.

2. I det omfang ►**M1** EU-varemærket ◀ erklæres helt eller delvis ugyldigt, anses de retsvirkninger, der i henhold til denne forordning er knyttet til varemærket, for ikke at have eksisteret.

▼B

3. Med forbehold af nationale bestemmelser enten om krav på erstatning for skader, der skyldes fejl eller ond tro hos varemærkeindehaveren, eller om uberettiget berigelse, berører den tilbagevirkende kraft, der er knyttet til varemærkets fortabelse eller ugyldighed, ikke:

- a) afgørelser i sager om varemærkekrænkelse, som har fået retskraft og er blevet fuldbyrdet før afgørelsen om fortabelse eller ugyldighed
- b) aftaler, der er indgået før afgørelsen om fortabelse eller ugyldighed, i det omfang de er blevet opfyldt før afgørelsen; beløb, der er erlagt i henhold til den pågældende aftale, kan dog ud fra rimelighedshensyn kræves tilbagebetalt, i det omfang omstændighederne berettiger det.

*AFDELING 5****Fremgangsmåde i sager ved ►M1 kontoret ◀ om varemærkers fortabelse eller ugyldighed****Artikel 56***Begæring om et varemærkes fortabelse eller ugyldighed**

1. Begæring om et ►M1 EU-varemærkes ◀ fortabelse eller ugyldighed kan indgives til ►M1 kontoret ◀:

- a) i de i artikel 51 og 52 nævnte tilfælde, af enhver fysisk eller juridisk person, samt af enhver sammenslutning, som er oprettet med henblik på at repræsentere fabrikanter, producenter, tjenesteydende virksomheder, handlende eller forbrugere, og som ifølge den lovgivning, der finder anvendelse på dem, selv kan optræde som part i en retssag
- b) i de i artikel 53, stk. 1, nævnte tilfælde, af de i artikel 41, stk. 1, omhandlede personer
- c) i de i artikel 53, stk. 2, nævnte tilfælde, af indehaverne af de i nævnte bestemmelse omhandlede ældre rettigheder eller af de personer, som ►M1 ifølge EU-lovgivningen eller den berørte medlemsstats ret ◀ kan udøve de pågældende rettigheder.

2. Begæringen skal indgives skriftligt og skal begrundes. Den anses først for indgivet, når gebyret er betalt.

▼M1

3. Begæringen om varemærkets fortabelse eller ugyldighed afslås, såfremt kontoret eller en EU-varemærkedomstol omhandlet i artikel 95 har truffet afgørelse i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter, og kontorets eller den pågældende domstols afgørelse vedrørende denne ansøgning har fået retskraft.

▼B*Artikel 57***Behandling af begæringen**

1. Under behandlingen af begæringen om varemærkets fortabelse eller ugyldighed opfordrer ►M1 kontoret ◀ om fornødent parterne til inden for en af ►M1 kontoret ◀ fastsat frist at udtale sig om meddelelser fra dette eller om indlæg fra de øvrige parter.

▼ **M1**

2. Efter anmodning fra indehaveren af EU-varemærket godtgør indehaveren af et ældre EU-varemærke, der er part i sagen om ugyldighed, at der inden for de seneste fem år forud for datoen for begæringen om ugyldighed er gjort reel brug af det ældre EU-varemærke i Unionen i forbindelse med de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, og som indehaveren af det pågældende ældre varemærke lægger til grund for sin begæring, eller at der foreligger rimelig grund til, at brug ikke har fundet sted, forudsat at det ældre EU-varemærke på dette tidspunkt har været registreret i mindst fem år. Hvis det ældre EU-varemærke på den dato, hvor EU-varemærkeansøgningen blev indgivet, eller på prioritetsdatoen for EU-varemærkeansøgningen havde været registreret i mindst fem år, godtgør indehaveren af det ældre EU-varemærke desuden, at betingelserne i artikel 42, stk. 2, var opfyldt på dette tidspunkt. Godtgøres dette ikke, afvises begæringen om ugyldighed. Hvis det ældre EU-varemærke kun har været anvendt for en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, anses det ved behandlingen af ugyldighedsbegæringen kun som registreret for denne del af varerne eller tjenesteydelserne.

▼ **B**

3. Stk. 2 finder anvendelse på de i artikel 8, stk. 2, litra a), omhandlede ældre nationale varemærker, dog således, at brug i den medlemsstat, hvor det ældre nationale varemærke er beskyttet, træder i stedet for brug i ►**M1** Unionen ◀.

4. Finder ►**M1** kontoret ◀ det hensigtsmæssigt, kan det opfordre parterne til at indgå forlig.

5. Fremgår det af behandlingen af begæringen om varemærkets fortabelse eller ugyldighed, at varemærket ikke skulle have været registreret for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, erklæres ►**M1** EU-varemærkeindehaverens ◀ ret fortabt eller ugyldig for disse varer eller tjenesteydelser. I modsat fald afvises begæringen om varemærkets fortabelse eller ugyldighed.

6. En henvisning til ►**M1** kontorets ◀ afgørelse om begæringen om fortabelse eller ugyldighed indføres i registret, når afgørelsen er blevet endelig.

▼ **M1***Artikel 57a***Delegation af beføjelser**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende fastsættelse af de nærmere bestemmelser om procedurerne for et EU-varemærkes fortabelse og ugyldighed, jf. artikel 56 og 57, samt overdragelse af et EU-agentvaremærke, jf. artikel 18.

▼ **B**

AFSNIT VII

FREMGANGSMÅDE VED APPEL*Artikel 58***Afgørelser, der kan påklages**▼ **M1**

1. Afgørelser truffet af ethvert beslutningsdygtigt organ under kontoret som anført i artikel 130, litra a)-d), og, hvis det er relevant, nævnte artikels litra f), kan påklages. Disse afgørelser får først retskraft fra udløbet af den klageperiode, der er omhandlet i artikel 60. Indgivelsen af klagen har opsættende virkning.

▼B

2. En afgørelse, som ikke afslutter sagsbehandlingen i forhold til en af parterne, kan kun påklages sammen med den endelige afgørelse, hvis der i den pågældende afgørelse gives adgang til særskilt klage.

*Artikel 59***Personer, der er berettiget til at klage og til at være part i appelsager**

Adgang til at klage har enhver part i en sag, der har ført til en afgørelse, som er gået vedkommende part imod. De øvrige parter i den pågældende sag er uden videre parter i appelsagen.

▼M1*Artikel 60***Klagefrist og klagens form**

1. Klagen skal indgives skriftligt til kontoret senest to måneder efter datoen for meddelelse af afgørelsen. Klagen anses først for indgivet, når klagegebyret er betalt. Den indgives på det sprog, som den påklagede afgørelse blev truffet på. Senest fire måneder efter datoen for meddelelse af afgørelsen, skal der indgives en skriftlig begrundelse for klagen.

2. Sagsøgte kan i en procedure inter partes i sit svarskrift nedlægge påstand om annullation eller ændring af den indklagede afgørelse på et punkt, der ikke er nævnt i klagen. Sådanne indgivelser har ikke længere virkning, såfremt klageren afbryder proceduren.

▼B*Artikel 61***Berigtigelse af afgørelser i ex parte-sager**

1. Er den part, der har påklaget afgørelsen, den eneste part i sagen, og finder den afdeling, hvis afgørelse anfægtes, at klagen kan behandles og er begrundet, berigtiger afdelingen sin afgørelse i overensstemmelse med klagen.

2. Imødekommes klagen ikke inden en måned efter, at den begrundede klage er modtaget, fremsendes den straks til appelkammeret uden bemærkninger til sagens realitet.

▼M1**▼B***Artikel 63***Behandling af klagen**

1. Kan klagen behandles, undersøger appelkammeret, om der kan gives klageren medhold.

2. Under behandlingen af klagen opfordrer appelkammeret om fornødent parterne til inden for en af kammeret fastsat frist at fremkomme med deres bemærkninger til dets meddelelser eller til indlæg fra de øvrige parter.

▼ B*Artikel 64***Afgørelse af klagen**

1. Efter at have realitetsbehandlet sagen træffer appelkammeret afgørelse om klagen. Appelkammeret kan enten omgøre den af afdelingen truffne afgørelse eller hjemvise sagen til videre behandling i den pågældende afdeling.
2. Hjemviser appelkammeret sagen til videre behandling i den afdeling, som har truffet den påklagede afgørelse, er denne afdeling bundet af præmisserne og konklusionerne i appelkammerets afgørelse, såfremt de faktiske omstændigheder er uforandrede.

▼ M1

3. Appelkammerets afgørelser får først retskraft fra udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 65, stk. 5, eller, såfremt en sådan afgørelse inden for denne frist er indbragt for Retten, fra tidspunktet for dens afvisning, eller afvisningen af en eventuel klage indgivet til Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse.

▼ B*Artikel 65***Indbringelse af klager for Domstolen****▼ M1**

1. Appelkamrenes afgørelser om klager kan indbringes for Retten.

▼ B

2. Indbringelse af klager kan ske under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formmangler eller overtrædelse af traktaten, af denne forordning eller af retsregler vedrørende deres gennemførelse eller under påberåbelse af magtfordrejning.

▼ M1

3. Retten har kompetence til at annullere eller omgøre den indklagede afgørelse.

▼ B

4. Enhver part i sagen ved appelkammeret har adgang til at indbringe en klage, for så vidt den pågældende ikke har fået medhold.

▼ M1

5. Klagen indbringes for Retten inden to måneder efter datoen for meddelelsen af appelkammerets afgørelse.
6. Kontoret træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme Rettens afgørelse, eller, i tilfælde af at denne afgørelse påklages, Domstolens afgørelse.

*Artikel 65a***Delegation af beføjelser**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende fastsættelse af:

- a) det formelle indhold af klagen, jf. artikel 60, og proceduren for indgivelse og behandling af en klage

▼ **M1**

- b) det formelle indhold og formen af appelkammerets afgørelser, jf. artikel 64
- c) bestemmelserne om tilbagebetaling af klagegebyret, jf. artikel 60.

▼ **B**

AFSNIT VIII

▼ **M1**

EU-KOLLEKTIVMÆRKER

▼ **B***Artikel 66*▼ **M1**

EU-kollektivmærker

▼ **B**

1. Et ► **M1** EU-kollektivmærke ◀ er et ► **M1** EU-varemærke ◀, som ved ansøgningen om registrering betegnes som sådant, og som er egnet til at skelne varer eller tjenesteydelser, der hidrører fra medlemmerne af den sammenslutning, som er indehaver af mærket, fra andre virksomheders varer eller tjenesteydelser. S sammenslutninger af fabrikanter, producenter, tjenesteydende virksomheder eller handlende, som ifølge den lovgivning, der finder anvendelse på dem, i eget navn kan have rettigheder og forpligtelser af enhver art, indgå kontrakter eller foretage andre retshandlinger og optræde som part i en retssag, samt offentligtretlige juridiske personer kan indgive ansøgninger om registrering af ► **M1** EU-kollektivmærker ◀.

2. Uanset artikel 7, stk. 1, litra c), kan ► **M1** EU-kollektivmærker ◀ efter stk. 1 bestå af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse. Et fællesmærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde tredjemand at bruge sådanne tegn eller angivelser i omsætningen, for så vidt det sker i overensstemmelse med god markedsføringsskik; navnlig kan et sådant mærke ikke påberåbes over for tredjemand, der har ret til at bruge en geografisk betegnelse.

3. Bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse på ► **M1** EU-kollektivmærker ◀, medmindre andet er fastsat i artikel 67 til 74.

*Artikel 67***Bestemmelser for mærkets benyttelse**

1. Den, der ansøger om registrering af et ► **M1** EU-kollektivmærke ◀, skal inden for den foreskrevne frist forelægge bestemmelser for mærkets benyttelse.

2. Bestemmelserne skal angive, hvilke personer der har ret til at benytte mærket, betingelserne for medlemskab af sammenslutningen, samt, hvis sådanne findes, betingelserne for mærkets benyttelse, herunder sanktioner. Bestemmelserne for benyttelse af et i artikel 66, stk. 2, omhandlet mærke skal give enhver, hvis varer eller tjenesteydelser hidrører fra det pågældende geografiske område, ret til at blive optaget som medlem af den sammenslutning, der er indehaver af mærket.

▼ M1

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede bestemmelser skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼ B*Artikel 68***Afslag på ansøgning om registrering**

1. Foruden af de i artikel 36 og 37 omhandlede grunde til afslag på en ansøgning om registrering af et ►M1 EU-varemærke ◀ afslås en ansøgning om registrering af et ►M1 EU-kollektivmærke ◀, hvis forskrifterne i artikel 66 eller 67 ikke er opfyldt, eller hvis bestemmelserne for mærkets benyttelse strider mod den offentlige orden eller sædelighed.

2. Endvidere afslås en ansøgning om registrering af et ►M1 EU-kollektivmærke ◀, hvis det vil kunne vildlede offentligheden med hensyn til mærkets karakter eller betydning som fællesmærke, navnlig hvis det kan fremtræde som værende noget andet end et fællesmærke.

3. Ansøgningen afslås ikke, hvis ansøgeren efter en ændring af bestemmelserne for mærkets benyttelse opfylder betingelserne i stk. 1 og 2.

▼ M1*Artikel 69***Bemærkninger fra tredjemand**

Indgives der skriftlige bemærkninger vedrørende et EU-kollektivmærke til kontoret, jf. artikel 40, kan disse bemærkninger ligeledes fremsættes med angivelse af grundene til, at en ansøgning om registrering af et EU-kollektivmærke bør afslås i henhold til artikel 68.

▼ B*Artikel 70***Brug af mærket**

Bruges ►M1 EU-kollektivmærket ◀ af en hertil berettiget person, anses bestemmelserne i denne forordning for opfyldt, såfremt de øvrige betingelser, som er foreskrevet i denne forordning vedrørende brugen af ►M1 EU-varemærket ◀, er overholdt.

*Artikel 71***Ændring af bestemmelserne for mærkets benyttelse**

1. Indehaveren af et ►M1 EU-kollektivmærke ◀ skal forelægge ►M1 kontoret ◀ enhver ændring af bestemmelserne for mærkets benyttelse.

▼B

2. Ændringerne indføres ikke i registret, hvis de ændrede bestemmelser ikke opfylder forskrifterne i artikel 67, eller hvis de indebærer, at en af de i artikel 68 omhandlede grunde til afslag er opfyldt.

▼M1

3. Der kan også indgives skriftlige bemærkninger i overensstemmelse med artikel 69, for så vidt angår ændrede bestemmelser for mærkets benyttelse.

▼B

4. Ændringer i bestemmelserne for mærkets benyttelse får i forhold til anvendelsen af denne forordning først virkning fra datoen for ændringens indførelse i registret.

*Artikel 72***Personer, som kan anlægge søgsmål om krænkelse**

1. Bestemmelserne i artikel 22, stk. 3 og 4, vedrørende licenstagernes rettigheder finder anvendelse på enhver, der er berettiget til at bruge et ►**M1** EU-kollektivmærke ◀.

2. Indehaveren af et ►**M1** EU-kollektivmærke ◀ kan på vegne af de personer, der er berettiget til at bruge mærket, kræve erstatning for skade, de har lidt ved uberettiget brug af mærket.

*Artikel 73***Fortabelsesgrunde**

Foruden af de i artikel 51 omhandlede fortabelsesgrunde erklæres ►**M1** EU-kollektivmærkeindehaverens ◀ ret fortabt efter indgivelse af begæring herom til ►**M1** kontoret ◀ eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om varemærkekrænkelse, såfremt:

- a) mærkeindehaveren ikke træffer rimelige foranstaltninger til at hindre brug af mærket på en måde, som er uforenelig med de betingelser for mærkets benyttelse, der er fastlagt i bestemmelserne for mærkets benyttelse, hvortil ændringer i givet fald er indført i registret
- b) indehaveren har brugt mærket på en sådan måde, at det vil kunne vildlede offentligheden, jf. artikel 68, stk. 2
- c) en ændring af bestemmelserne for mærkets benyttelse er indført i registret i strid med artikel 71, stk. 2, medmindre indehaveren ved en yderligere ændring af bestemmelserne for mærkets benyttelse opfylder kravene i nævnte stykke.

*Artikel 74***Ugyldighedsgrunde**

Foruden af de i artikel 52 og 53 omhandlede ugyldighedsgrunde erklæres et ►**M1** EU-kollektivmærke ◀ ugyldigt efter indgivelse af begæring herom til ►**M1** kontoret ◀ eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om varemærkekrænkelse, såfremt det er registreret i strid med artikel 68, medmindre mærkeindehaveren ved en ændring af bestemmelserne for mærkets benyttelse opfylder kravene i nævnte artikel.

▼ M1

AFDELING 2

EU-certificeringsmærker

Artikel 74b

Bestemmelser for EU-certificeringsmærkets benyttelse

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer det nærmere indhold af de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede bestemmelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼ B

AFSNIT IX

BESTEMMELSER OM SAGSBEHANDLINGEN

AFDELING 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 75

Begrundelse af afgørelser

► M1 Kontorets ◀ afgørelser skal begrundes. De må kun støttes på grunde, som parterne har haft lejlighed til at udtale sig om.

Artikel 76

► M1 Kontorets ◀ **ex officio prøvelse af de faktiske omstændigheder**

1. Under sagsbehandlingen ved ► M1 kontoret ◀ prøver dette ex officio de faktiske omstændigheder; i sager vedrørende relative registreringshindringer begrænser ► M1 kontoret ◀ sig imidlertid til at prøve de af parterne fremførte kendsgerninger, beviser og argumenter og de af parterne fremsatte anmodninger. ► M1 Kontoret skal i ugyldighedsager, jf. artikel 52, begrænse sin behandling til de grunde og argumenter, der er fremsat af parterne. ◀

2. ► M1 Kontoret ◀ kan se bort fra kendsgerninger og beviser, som ikke er påberåbt eller fremført rettidigt af de pågældende parter.

Artikel 77

Mundtlig forhandling

1. ► M1 Kontoret ◀ anordner mundtlig forhandling enten ex officio eller på anmodning af en part i sagen, såfremt det anser det for hensigtsmæssigt.

2. Den mundtlige forhandling for undersøgerne, indsigelsesafdelingen og afdelingen for administrationen af varemærker og for juridiske spørgsmål er ikke offentlig.

3. Den mundtlige forhandling, herunder afsigelsen af afgørelsen, er offentlig ved annullationsafdelingen og appelkamrene, medmindre den pågældende afdeling træffer anden bestemmelse i tilfælde, hvor offentlighed ville kunne medføre alvorlige og urimelige ulemper, især for en part i sagen.

▼ M1

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende fastsættelse af de nærmere bestemmelser om den mundtlige forhandling, herunder de nærmere bestemmelser for anvendelse af sprog i overensstemmelse med artikel 119.

▼ B*Artikel 78***Bevisoptagelse**

1. Under sagsbehandlingen ved ►**M1** kontoret ◀ kan bevisoptagelsen navnlig ske på følgende måder:

- a) afhøring af parterne
 - b) indhentning af oplysninger
 - c) fremlæggelse af dokumenter og bevismidler
 - d) afhøring af vidner
 - e) udtalelser fra sagkyndige
 - f) skriftlige erklæringer, der er afgivet under ed eller på tro og love, eller som har tilsvarende virkning i henhold til lovgivningen i den stat, hvor de er afgivet.
2. Den afdeling, der har fået sagen forelagt, kan lade et af sine medlemmer foretage bevisoptagelsen.
3. Anser ►**M1** kontoret ◀ det for påkrævet, at en part, et vidne eller en sagkyndig afgiver mundtlig forklaring, indkalder det den pågældende til at give møde for sig.
4. Parterne underrettes om afhøringen af et vidne eller en sagkyndig ved ►**M1** kontoret ◀. De har ret til at overvære afhøringen og stille spørgsmål til vidnet eller den sagkyndige.

▼ M1

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende fastsættelse af de nærmere bestemmelser om bevisoptagelsen.

*Artikel 79***Tilstillelse af meddelelser**

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende fastsættelse af de nærmere bestemmelser om tilstillelse af meddelelser.

*Artikel 79b***Meddelelser til kontoret**

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende fastsættelse af reglerne om de kommunikationsmidler, herunder elektroniske kommunikationsmidler, som skal anvendes af parterne i sager ved kontoret, og de formularer, der skal stilles til rådighed af kontoret.

▼ M1*Artikel 79c***Frister**

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende fastsættelse af de nærmere bestemmelser om beregning og varighed af frister.

▼ B*Artikel 80***Ophævelse eller tilbagekaldelse**

1. Når Harmoniseringskontoret foretager en indførelse i registret eller vedtager en afgørelse, der er behæftet med en åbenlys procedurefejl, der er begået af Harmoniseringskontoret, sørger dette for at ophæve indførelsen eller tilbagekalde afgørelsen. Er der kun én part i sagen, og krænker indførelsen eller handlingen dennes rettigheder, foretages ophævelsen eller tilbagekaldelsen, selv om parten ikke er opmærksom på fejlen.

2. Den afdeling, der har foretaget indførelsen eller vedtaget afgørelsen, foretager ophævelsen eller tilbagekaldelsen i henhold til stk. 1 ex officio eller på anmodning af en af parterne i sagen. Ophævelsen eller tilbagekaldelsen foretages inden seks måneder efter datoen for indførelsen i registret eller vedtagelsen af afgørelsen efter høring af parterne i sagen og eventuelle personer, der er indehavere af rettigheder til det pågældende EF-varemærke, og som er indført i registret.

▼ M1

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende fastsættelse af proceduren for tilbagekaldelse af en afgørelse eller annullering af en indførelse i registret.

▼ B*Artikel 81***Restitutio in integrum**

1. En ansøger eller indehaver af et ►M1 EU-varemærke ◀ eller enhver anden part i en sag ved ►M1 kontoret ◀, der trods iagttagelse af den efter omstændighederne fornødne omhu er blevet forhindret i over for ►M1 kontoret ◀ at overholde en frist, genindsættes på begæring i sine tidligere rettigheder, såfremt den manglende overholdelse af fristen i medfør af denne forordning har som direkte følge, at en ret eller et retsmiddel fortabes.

2. Begæringen skal indgives skriftligt inden to måneder fra hindringens ophør. Den ovenfor omhandlede undladelse skal bringes til ophør inden for samme frist. Begæringen kan kun antages inden for et år efter udløbet af den ikke overholdte frist. Er ansøgningen om fornyelse af registreringen ikke indgivet, eller fornyelsesgebyret ikke betalt, indeholdes den i artikel 47, stk. 3, tredje punktum, fastsatte yderligere frist på seks måneder i fristen på et år.

3. Begæringen skal begrundes og skal angive de omstændigheder, den støttes på. Den anses først for indgivet, når gebyret for genindsættelse i tidligere rettigheder er betalt.

4. Den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om undladelser, træffer afgørelse om begæringen.

5. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse på de i stk. 2 samt de i artikel 41, stk. 1 og 3, og artikel 82 nævnte frister.

▼B

6. Når en ansøger eller en indehaver af et ►**M1** EU-varemærke ◀ genindsættes i sine tidligere rettigheder, kan den pågældende ikke gøre sine rettigheder gældende over for tredjemand, som i god tro har bragt varer i handelen eller præsteret tjenesteydelser under et tegn, som er identisk med eller ligner ►**M1** EU-varemærket ◀, i perioden mellem tidspunktet for fortabelsen af retten til ansøgningen eller til ►**M1** EU-varemærket ◀ og tidspunktet for offentliggørelsen af afgørelsen om genindsættelse i denne ret.

7. Tredjemand, der kan gøre bestemmelserne i stk. 6 gældende, kan inden for en frist på to måneder regnet fra datoen for offentliggørelsen af afgørelsen om genindsættelse i rettighederne rejse tredjemandsindsigelse mod afgørelsen om indsættelse af ansøgeren eller indehaveren af et ►**M1** EU-varemærke ◀ i tidligere rettigheder.

8. Denne artikel indskrænker ikke en medlemsstats ret til at meddele restitutio in integrum med hensyn til frister, som er fastsat i denne forordning, og som skal overholdes i forhold til den pågældende stats myndigheder.

*Artikel 82***Viderebehandling**

1. En ansøger eller indehaver af et ►**M1** EU-varemærke ◀ eller enhver anden part i en sag ved ►**M1** kontoret ◀, der over for ►**M1** kontoret ◀ har undladt at overholde en frist, kan på begæring opnå viderebehandling, såfremt undladelsen er bragt til ophør på tidspunktet for denne begæring. Begæringen om viderebehandling kan kun antages, hvis den indgives inden for to måneder efter udløbet af den ikke overholdte frist. Begæringen anses først for indgivet, når gebyret for viderebehandling er betalt.

2. Denne artikel finder ikke anvendelse på de frister, der er fastsat i artikel 25, stk. 3, artikel 27, artikel 29, stk. 1, artikel 33, stk. 1, artikel 36, stk. 2, artikel 41, artikel 42, artikel 47, stk. 3, artikel 60, artikel 62, artikel 65, stk. 5, artikel 81 og artikel 112, eller fristerne i denne artikel eller fristerne i gennemførelsesforordningen, ved påberåbelse efter indgivelse af ansøgningen af en prioritet i henhold til artikel 30, en udstillingsprioritet i henhold til artikel 33 eller en anciennitet i henhold til artikel 34.

3. Den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om undladelsen, træffer afgørelse om begæringen.

▼M1

4. Imødekommer kontoret begæringen, anses virkningerne af den manglende overholdelse af fristen for ikke at være indtrådt. Træffes der afgørelse i tidsrummet mellem udløbet af den ikke overholdte frist og begæringen om viderebehandling, skal den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om undladelsen, tage afgørelsen op til fornyet overvejelse og, såfremt afslutningen af selve undladelsen er tilstrækkelig, træffe en anden afgørelse. Hvis kontoret efter den fornyede overvejelse konkluderer, at det ikke er nødvendigt at ændre den oprindelige afgørelse, skal det skriftligt bekræfte den pågældende afgørelse.

▼B

5. Afslår ►**M1** kontoret ◀ begæringen, tilbagebetales gebyret.

▼M1*Artikel 82a***Afbrydelse af sagsbehandling**

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende fastsættelse af de nærmere bestemmelser om genoptagelse af sager ved kontoret.

▼B*Artikel 83***Henvisning til almindelige retsgrundsætninger**

I det omfang denne forordning, gennemførelsesforordningen, gebyrforordningen eller appelkamrenes forretningsorden ikke indeholder bestemmelser om sagsbehandlingen, tager ►**M1** kontoret ◀ hensyn til de principper, der på dette område er almindelig anerkendt i medlemsstatene.

*Artikel 84***Betalingsforpligtelsers ophør**

1. ►**M1** Kontorets ◀ krav på betaling af gebyr forældes efter fire år fra udgangen af det kalenderår, i hvilket gebyret forfalder.
2. Krav mod ►**M1** kontoret ◀ på tilbagebetaling af gebyrer eller af beløb, der ved betaling af et gebyr er betalt for meget, forældes efter fire år fra udgangen af det kalenderår, i hvilket kravet er opstået.
3. Den i stk. 1 og 2 omhandlede frist afbrydes i det i stk. 1 nævnte tilfælde ved en anmodning om betaling af gebyret, og i det i stk. 2 nævnte tilfælde ved en skriftlig og begrundet anmodning. Ved afbrydelsen begynder en ny forældelsesfrist straks at løbe; den udløber senest seks år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket den oprindelige frist begyndte at løbe, medmindre der i mellemtiden er anlagt retssag til opfyldelse af kravet; i så fald udløber fristen tidligst et år efter, at dommen har fået retskraft.

*AFDELING 2***Omkostninger***Artikel 85***Fordeling af omkostningerne**

1. Den tabende part i en indsigelses-, fortabelses-, ugyldigheds- eller appelsag betaler de gebyrer, som er erlagt af den anden part, samt alle de nødvendige omkostninger i forbindelse med sagen, som den anden part har afholdt, herunder rejseudgifter, dagpenge og salær til en befuldmægtiget, rådgiver eller advokat, inden for rammerne af de beløb, som er fastsat for hver omkostningskategori, på de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesforordningen, jf. dog bestemmelserne i artikel 119, stk. 6.

▼M1

1a. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter maksimalsatserne for de omkostninger, der er nødvendige i forbindelse med sagen, og som den vindende part faktisk har afholdt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

Kommissionen tager ved fastsættelsen af sådanne beløb i forbindelse med rejse- og opholdsudgifter hensyn til afstanden mellem partens, repræsentantens, vidnets eller ekspertens bopæl eller forretningssted og det sted, hvor den mundtlige forhandling finder sted, det stadium i processen, hvor omkostningerne afholdes, og, for så vidt angår omkostninger til repræsentation omhandlet i artikel 93, stk. 1, behovet for at sikre, at forpligtelsen til at afholde omkostninger ikke kan misbruges af

▼M1

den anden part af taktiske grunde. Opholdsudgifter beregnes i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd i Unionen og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾.

Den tabende part afholder kun omkostningerne for én indsigende part, og, hvis det er relevant, én repræsentant.

▼B

2. Indsigelsesafdelingen, annullationsafdelingen eller appelkammeret kan dog, hvis hver af parterne taber eller vinder sagen på et eller flere punkter, eller ud fra rimelighedshensyn, træffe afgørelse om en anden fordeling af omkostningerne.

3. Den part, som bringer en sag til ophør ved tilbagetagelse af ►**M1** EU-varemærkansøgningen ◀, indsigelsen, begæringen om fortabelse eller ugyldighed, eller klagen, ved ikke at forny registreringen af ►**M1** EU-varemærket ◀ eller ved at give afkald på det, betaler de gebyrer samt de omkostninger, som er afholdt af den anden part, på de betingelser, der er fastsat i stk. 1 og 2.

4. Finder indsigelsesafdelingen, annullationsafdelingen eller appelkammeret det ufornødent at træffe afgørelse i sagen, er de frit stillet i deres afgørelse om sagsomkostningerne.

5. Er der mellem parterne ved indsigelsesafdelingen, annullationsafdelingen eller appelkammeret enighed om en anden fordeling af omkostningerne end den, der følger af de foregående stykker, træffer den pågældende afdeling afgørelse i overensstemmelse hermed.

6. Indsigelsesafdelingen, annullationsafdelingen eller appelkammeret fastsætter størrelsen af de omkostninger, der skal betales i medfør af de foregående stykker, når disse omkostninger er begrænset til de gebyrer, der betales til ►**M1** kontoret ◀, og til omkostningerne til repræsentation. I alle andre tilfælde fastsætter appelkammerets registreringskontor eller en af indsigelses- eller annullationsafdelingens ansatte på begæring størrelsen af de omkostninger, der skal tilbagebetales. Begæringen kan kun antages inden for to måneder regnet fra den dato, på hvilken den afgørelse, for hvilken der begæres omkostningsfastsættelse, er blevet endelig. Dette beløb kan på begæring indgivet inden for den fastsatte frist ændres ved en afgørelse truffet af indsigelsesafdelingen, annullationsafdelingen eller appelkammeret.

*Artikel 86***Tvangsfuldbyrdelse af afgørelser om fastsættelse af omkostninger**

1. Enhver endelig afgørelse truffet af ►**M1** kontoret ◀ om fastsættelse af sagsomkostninger kan tvangsfuldbyrdes.

2. Tvangsfuldbyrdelse sker efter de regler i den borgerlige retspleje, der gælder i den medlemsstat, på hvis område tvangsfuldbyrdelsen finder sted. ►**M1** Hver medlemsstat udpeger én myndighed, der er ansvarlig for at efterprøve den i stk. 1 omhandlede afgørelses ægthed, og meddeler kontaktoplysningerne herom til kontoret, Domstolen og Kommissionen. Fuldbyrdelespåtegning skal påføres af den pågældende myndighed efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelesgrundlag. ◀

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

▼B

3. Når disse formkrav er opfyldt på den pågældende parts begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre i overensstemmelse med den nationale lovgivning ved indbringelse direkte for den kompetente myndighed.
4. Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes, såfremt Domstolen har truffet afgørelse herom. Prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale retters kompetence.

*AFDELING 3****Underretning af offentligheden og af medlemsstaternes myndigheder*****▼M1***Artikel 87***EU-varemærkeregistret**

1. Kontoret skal føre et register over EU-varemærker, som det skal ajourføre.
2. Registret skal indeholde følgende indførelser vedrørende ansøgninger om og registreringer af EU-varemærker:
 - a) ansøgningsdatoen
 - b) ansøgningens journalnummer
 - c) datoen for ansøgningens bekendtgørelse
 - d) ansøgerens navn og adresse
 - e) repræsentantens navn og forretningsadresse, for så vidt det ikke er en repræsentant omhandlet i artikel 92, stk. 3, første punktum
 - f) gengivelsen af mærket med en angivelse af dets type og i givet fald en beskrivelse af mærket
 - g) en angivelse af varer og tjenesteydelser ved deres navn
 - h) oplysninger om påberåbelse af prioritet, jf. artikel 30
 - i) oplysninger om påberåbelse af udstillingsprioritet, jf. artikel 33
 - j) oplysninger om påberåbelse af et registreret ældre varemærkes anciennitet, jf. artikel 34
 - k) en erklæring om, at mærket har fået fornødent særpræg som følge af den brug, der er gjort af det, jf. artikel 7, stk. 3
 - l) en angivelse af, at mærket er et kollektivmærke
 - n) det sprog, ansøgningen er indgivet på, samt en angivelse af det andet sprog, som ansøgeren har anført i sin ansøgning, jf. artikel 119, stk. 3
 - o) datoen for registrering af mærket i registret og registreringsnummeret

▼ M1

p) en erklæring om, at ansøgningen er resultatet af en omdannelse af en international registrering, hvor Unionen er designeret i henhold til nærværende forordnings artikel 161, sammen med datoen for den internationale registrering i henhold til artikel 3, stk. 4, i Madridprotokollen, eller datoen for registreringen af den territoriale udstrækning til Unionen, der fremsættes efter den internationale registrering, jf. artikel 3b, stk. 2, i Madridprotokollen, og i givet fald den internationale registrerings prioritetsdato.

3. I registret indføres desuden følgende, hver med angivelse af registreringsdatoen:

- a) ændringer vedrørende EU-varemærkeindehaverens navn, adresse eller nationalitet eller en ændring vedrørende den stat, hvori den pågældende indehaver har sin bopæl, sit hovedsæde eller forretningssted
- b) ændringer vedrørende repræsentantens navn eller forretningsadresse, for så vidt det ikke er en repræsentant omhandlet i artikel 92, stk. 3, første punktum
- c) hvis der er udpeget en ny repræsentant, dennes navn og forretningsadresse
- d) ændringer af mærket, jf. artikel 43 og 48, samt rettelser af fejl
- e) meddelelse om ændringer af bestemmelserne for kollektivmærkets benyttelse i henhold til artikel 71
- f) oplysninger om påberåbelse af et registreret ældre varemærkes anciennitet, jf. artikel 34, i henhold til artikel 35
- g) hel eller delvis overdragelse i henhold til artikel 17
- h) stiftelse eller overdragelse af en tingslig rettighed i henhold til artikel 19 og den tingslige rettigheds art
- i) tvangsfuldbyrdelse i henhold til artikel 20 og insolvensbehandling i henhold til artikel 21
- j) meddelelsen eller overdragelsen af en licens i henhold til artikel 22 samt i givet fald licensens art
- k) fornyelse af en registrering i henhold til artikel 47 og den dato, den får virkning fra, samt i givet fald begrænsninger i henhold til artikel 47, stk. 4
- l) en anmærkning om en konstatering af en registreringsperiodes udløb i henhold til artikel 47
- m) varemærkeindehaverens erklæringer om tilbagetagelse eller afkald i henhold til henholdsvis artikel 43 og 50
- n) datoen for indgivelse af og oplysninger vedrørende en indsigelse i henhold til artikel 41, for en begæring i henhold til artikel 56 eller et modkrav i henhold til artikel 100, stk. 4, om fortabelse eller ugyldighed eller en klage i henhold til artikel 60
- o) datoen for og indholdet af en afgørelse vedrørende en indsigelse eller en begæring eller et modkrav i henhold til artikel 57, stk. 6, eller artikel 100, stk. 6, tredje punktum, eller en klage i henhold til artikel 64
- p) notater om modtagelsen af en begæring om overgang i henhold til artikel 113, stk. 2
- q) annulleringen af den i henhold til nærværende artikels stk. 2, litra e), registrerede repræsentant

▼ M1

- r) annulleringen af et nationalt varemærkes anciennitet
 - s) ændringen eller annulleringen i registret af de i dette stykkes litra h), i) og j) omhandlede oplysninger
 - t) erstatningen af et EU-varemærke med en international registrering i henhold til artikel 157
 - u) datoen og nummeret på internationale registreringer, der er baseret på en EU-varemærkeansøgning, som er blevet registreret som et EU-varemærke i henhold til artikel 148, stk. 1
 - v) datoen og nummeret på internationale registreringer, der er baseret på et EU-varemærke i henhold til artikel 148, stk. 2
 - w) delingen af en ansøgning i henhold til artikel 44 og delingen af en registrering i henhold til artikel 49 samt de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede oplysninger, for så vidt angår den udskilte registrering og fortegnelsen over varerne og tjenesteydelserne i den oprindelige registrering som ændret
 - x) tilbagekaldelsen af en afgørelse eller ophævelse af en indførelse i registret i henhold til artikel 80, når tilbagekaldelsen eller ophævelsen vedrører en afgørelse eller indførelse, der er blevet bekendtgjort
4. Den administrerende direktør kan bestemme, at andre end de i nærværende artikels stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger skal indføres i registret, jf. dog artikel 123, stk. 4.
5. Registret kan føres elektronisk. Kontoret indsamler, systematiserer, offentliggør og opbevarer de i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger, herunder personoplysninger, med henblik på de formål, der er fastlagt i stk. 9. Kontoret sørger for, at registret er offentligt tilgængeligt.
6. EU-varemærkeindehaveren får meddelelse om alle ændringer i registret.
7. Kontoret udsteder efter anmodning bekræftede eller ikkebekræftede udskrifter af registret mod betaling af et gebyr.
8. Behandlingen af oplysningerne vedrørende indførelserne i stk. 2 og 3, herunder personoplysninger, finder sted med henblik på:
- a) administration af ansøgningerne og/eller registreringerne som beskrevet i denne forordning og retsakter, der er vedtaget i henhold hertil
 - b) vedligeholdelse af et offentligt register, der giver offentlige myndigheder og erhvervsdrivende adgang til aktindsigt og oplysninger, således at de kan udøve deres rettigheder i henhold til denne forordning og blive underrettet om eksistensen af ældre rettigheder, der tilhører tredjemand, og
 - c) udarbejdelse af rapporter og statistikker, således at kontoret kan optimere sit arbejde og forbedre systemets funktion.
9. Enhver tredjemand kan få adgang til alle de oplysninger, herunder personoplysninger, vedrørende indførelserne i stk. 2 og 3, der anses for at være af offentlig interesse. Af hensyn til retssikkerheden opbevares indførelserne i registret i en ubegrænset periode.

▼ M1*Artikel 87a***Database**

1. Ud over at være forpligtet til at føre et register, jf. artikel 87, indsamler og opbevarer kontoret i en elektronisk database alle de oplysninger, som ansøgere eller enhver anden part i en sag har givet i henhold til denne forordning eller retsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

2. Den elektroniske database kan omfatte andre personoplysninger, end dem der er omfattet af registret, jf. artikel 87, såfremt sådanne oplysninger er påkrævet i henhold til denne forordning eller retsakter, der er vedtaget i henhold hertil. Indsamlingen, opbevaringen og behandlingen af sådanne oplysninger tjener følgende formål:

- a) administration af ansøgningerne og/eller registreringerne som beskrevet i denne forordning og retsakter, der er vedtaget i henhold hertil
- b) adgang til de oplysninger, som er nødvendige for at kunne føre de relevante sager lettere og mere effektivt
- c) kontakt med ansøgere og andre parter i sagen
- d) udarbejdelse af rapporter og statistikker, således at kontoret kan optimere sit arbejde og forbedre systemets funktion.

3. Den administrerende direktør fastsætter betingelserne for adgang til den elektroniske database og for, hvordan indholdet heraf, bortset fra de personoplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, men inklusive oplysningerne i artikel 87, kan stilles til rådighed i maskinlæsbar form, herunder gebyret for en sådan adgang.

4. Der er begrænset adgang til de i stk. 2 omhandlede personoplysninger, og sådanne oplysninger gøres ikke offentligt tilgængelige, medmindre den berørte part har givet sit udtrykkelige samtykke hertil.

5. Alle oplysninger opbevares på ubestemt tid. Den berørte part kan dog anmode om, at personoplysninger fjernes fra databasen 18 måneder efter, at varemærket er udløbet, eller at den relevante inter partes-procedure er afsluttet. Den berørte part har til enhver tid ret til at få rettet unøjagtige eller forkerte oplysninger.

*Artikel 87b***Onlineadgang til afgørelser**

1. Af hensyn til gennemsigtigheden og forudsigeligheden gøres kontorets afgørelser tilgængelige online med henblik på oplysning og høring af den brede offentlighed. Enhver part i en sag, der førte til vedtagelsen af afgørelsen, kan anmode om, at alle personoplysninger i afgørelsen fjernes.

▼ M1

2. Kontoret kan give onlineadgang til domme afsagt af nationale domstole og Unionens retsinstanter, som vedrører dets opgaver, for at øge offentlighedens kendskab til spørgsmål om intellektuelle ejendomsrettigheder og fremme harmonisering af praksis. Kontoret overholder betingelserne for den første bekendtgørelse, for så vidt angår personoplysninger.

▼ B*Artikel 88***Aktindsigt**

1. Adgang til aktindsigt vedrørende ►**M1** EU-varemærkansøgninger ◀, som endnu ikke er bekendtgjort, kan kun opnås med ansøgerens samtykke.

2. Enhver, der godtgør, at ansøgeren har tilkendegivet, at han vil påberåbe sig ►**M1** EU-varemærket ◀ over for førstnævnte efter registreringen, kan få adgang til sagens akter inden bekendtgørelsen af ansøgningen og uden ansøgerens samtykke.

3. Efter bekendtgørelsen af ►**M1** EU-varemærkansøgninger ◀ kan enhver på begæring få aktindsigt vedrørende den pågældende ansøgning og det pågældende varemærke.

▼ M1

4. Når der i medfør af nærværende artikels stk. 2 eller 3 gives aktindsigt, kan dokumenter i akterne vedrørende inhabilitet i henhold til artikel 137, udkast til afgørelser og udtalelser og alle andre interne dokumenter, som anvendes til udarbejdelse af afgørelser og udtalelser, og de dele af akterne, som den berørte part specielt har ønsket skulle være fortrolige, inden begæringen om aktindsigt blev indgivet, medmindre aktindsigt for sådanne dele af akterne er berettiget, fordi den part, der søger om aktindsigt, har en legitim interesse heri, undtages herfra.

5. Aktindsigt vedrørende EU-varemærkansøgninger og registrerede EU-varemærker opnås ved indsigt i det originale dokument eller kopier heraf eller i elektroniske datamedier, hvis akterne er opbevaret på denne måde. Den administrerende direktør fastsætter de nærmere regler for aktindsigt.

6. Hvis aktindsigten finder sted som fastsat i stk. 7, anses en begæring om aktindsigt ikke for indgivet, før det krævede gebyr er blevet betalt. Der betales ikke gebyr ved onlineindsigt i elektroniske datamedier.

7. Aktindsigten finder sted i kontorets lokaler. På begæring opnås aktindsigten ved, at man får udleveret kopier af de pågældende dokumenter. Udleveringen af sådanne kopier er betinget af betaling af et gebyr. Kontoret udsteder også på begæring bekræftede eller ikkebekræftede genparter af ansøgningen om et EU-varemærke mod betaling af et gebyr.

8. Der kan på begæring opnås aktindsigt i de sagsakter, som kontoret opbevarer vedrørende internationale registreringer, hvor Unionen er designeret, fra datoen for den i artikel 152, stk. 1, omhandlede bekendtgørelse i overensstemmelse med de i nærværende artikels stk. 1, 3 og 4 fastsatte betingelser.

▼M1

9. Med forbehold af de i stk. 4 fastsatte begrænsninger kan kontoret, efter anmodning og mod betaling af gebyr, meddele oplysninger fra akterne vedrørende EU-varemærker, der søges registreret, eller som er registreret. Kontoret kan dog forlange, at der gøres brug af muligheden for aktindsigt, hvis dette under hensyn til omfanget af de oplysninger, som skal meddeles, anses for hensigtsmæssigt.

*Artikel 88a***Opbevaring af akter**

1. Kontoret opbevarer akterne for enhver procedure vedrørende en EU-varemærkeansøgning eller en EU-varemærkeregistriering. Den administrerende direktør fastsætter, i hvilken form disse akter opbevares.

2. Opbevares akterne i elektronisk format, opbevares de elektroniske filer eller sikkerhedskopier heraf uden tidsbegrænsning. De originale dokumenter, der indgives af sagens parter, og som ligger til grund for de elektroniske akter, bortskaffes et vist tidsrum efter, at kontoret har modtaget disse, idet den administrerende direktør fastsætter dette tidsrum.

3. Hvis og i det omfang akter eller dele af akter opbevares i enhver anden form end elektronisk, opbevares dokumenter eller bevismidler, der udgør en del af disse akter, i mindst fem år fra udgangen af det år, hvor ansøgningen afslås eller tilbagesendes eller anses for tilbagesendt, hvor EU-varemærkets registrering udløber endeligt i henhold til artikel 47, hvor det endelige afkald på EU-varemærket registreres i henhold til artikel 50, eller hvor EU-varemærket slettes endeligt i registret i henhold til artikel 57, stk. 6, eller artikel 100, stk. 6.

*Artikel 89***Regelmæssigt udkommende publikationer**

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

- a) den dato, der skal betragtes som datoen for bekendtgørelse i EU-varemærketidende
- b) den måde, hvorpå indførelser vedrørende registreringen af et varemærke, som ikke indeholder ændringer i forhold til bekendtgørelsen af ansøgningen, bekendtgøres
- c) de former, hvori udgaver af kontorets meddelelsesblad kan gøres tilgængelige for offentligheden.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼B*Artikel 90***Administrativt samarbejde**

►M1 1. ◀ ►M1 Kontoret ◀ og medlemsstaternes retter eller andre kompetente myndigheder yder efter anmodning hinanden bistand ved at meddele oplysninger eller give adgang til sagsakter, medmindre denne forordning eller national lovgivning bestemmer andet. Giver ►M1 kontoret ◀ retter, anklagemyndigheder eller centrale myndigheder for industriel ejendomsret adgang til sagsakter, er denne adgang ikke underkastet begrænsningerne i artikel 88.

▼ M1

2. Kontoret opkræver ikke gebyrer for meddelelse af oplysninger eller for adgang til sagsakter.
3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de nærmere bestemmelser for, hvordan kontoret og medlemsstaternes myndigheder udveksler oplysninger med hinanden og giver adgang til sagsakter under hensyn til de begrænsninger, som aktindsigten vedrørende EU-varemærkeansøgninger eller -registreringer er underlagt i henhold til artikel 88, når der gives adgang til tredjemand. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼ B*Artikel 91***Udveksling af publikationer**

1. ► **M1** Kontoret ◀ og medlemsstaternes centrale myndigheder for industriel ejendomsret tilsender efter anmodning vederlagsfrit hinanden et eller flere eksemplarer af deres publikationer til de pågældende myndigheders eget brug.
2. ► **M1** Kontoret ◀ kan træffe aftaler om udveksling eller levering af publikationer.

*AFDELING 4***Repræsentation***Artikel 92***Almindelige principper for repræsentation**

1. Ingen er forpligtet til at lade sig repræsentere ved ► **M1** kontoret ◀, jf. dog stk. 2.

▼ M1

2. Fysiske og juridiske personer, der hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, skal være repræsenteret ved kontoret i overensstemmelse med artikel 93, stk. 1, i enhver sag, der behandles i henhold til denne forordning, med undtagelse af indgivelsen af en ansøgning om registrering af et EU-varemærke, jf. dog nærværende artikels stk. 3, andet punktum.
3. Fysiske eller juridiske personer, der har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kan lade sig repræsentere ved kontoret af en af deres ansatte. En ansat hos en af nærværende stykke omfattet juridisk person kan også repræsentere andre juridiske personer, der har økonomisk tilknytning til førstnævnte juridiske person, selv om disse andre juridiske personer hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Ansatte, der repræsenterer personer med henblik på dette stykke, vedlægger efter anmodning fra kontoret eller, hvis det er relevant, fra parten i sagen akterne en underskrevet fuldmagt.
4. Hvis der er mere end én ansøger eller mere end én tredjemand, der handler i fællesskab, udpeges der en fælles repræsentant.

▼B*Artikel 93***Faglig repræsentation****▼M1**

1. Repræsentation af fysiske og juridiske personer ved kontoret kan kun varetages af:

- a) en advokat med bestalling i en af medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og som har sit forretningssted i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i det omfang advokaten i denne stat kan give møde i varemærkesager
- b) personer, der er godkendt til at give møde i henhold til en af kontoret ført liste.

Repræsentanter, der optræder i sager for kontoret, vedlægger efter anmodning fra kontoret eller, hvis det er relevant, fra den anden part i sagen akterne en underskrevet fuldmagt.

2. På listen over godkendte mødeberettigede kan opføres enhver fysisk person, der opfylder følgende betingelser:

- a) er statsborger i en af medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
- b) har sit forretningssted eller ansættelsessted i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
- c) er bemyndiget til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i varemærkesager ved Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret eller ved det centrale kontor for industriel ejendomsret i en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Hvis bemyndigelsen i den pågældende stat ikke er betinget af særlige faglige kvalifikationer, skal den, der ansøger om opførelse på kontorets liste, i mindst fem år regelmæssigt have optrådt i varemærkesager ved Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret eller de nævnte centrale kontorer for industriel ejendomsret. Personer, hvis faglige kvalifikationer med hensyn til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i varemærkesager ved Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret eller de nævnte centrale kontorer for industriel ejendomsret er officielt anerkendt i henhold til den pågældende stats forskrifter, skal dog ikke opfylde dette krav.

▼B

3. Opførelse på listen sker efter ansøgning, som skal vedlægges en attest fra den centrale myndighed for industriel ejendomsret i den pågældende medlemsstat, hvoraf det fremgår, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

▼M1

4. Den administrerende direktør kan give dispensation fra:

- a) kravet i stk. 2, litra c), andet punktum, såfremt ansøgeren godtgør, at vedkommende ad anden vej har erhvervet de nødvendige kvalifikationer
- b) kravet i stk. 2, litra a), i tilfælde af højt kvalificerede medarbejdere, forudsat at kravene i stk. 2, litra b) og c), er opfyldt.

▼ M1

5. En person kan slettes af listen over godkendte mødeberettigede på dennes begæring, eller når vedkommende ikke længere har en repræsentationsbeføjelse. Ændringer af listen over godkendte mødeberettigede bekendtgøres i kontorets meddelelsesblad.

*Artikel 93a***Delegation af beføjelser**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende fastsættelse af:

- a) betingelserne og proceduren for udpegelse af en fælles repræsentant, jf. artikel 92, stk. 4
- b) de betingelser, hvorpå de ansatte omhandlet i artikel 92, stk. 3, og de godkendte mødeberettigede omhandlet i artikel 93, stk. 1, skal indgive en underskrevet fuldmagt til kontoret for at kunne varetage repræsentation, og indholdet af den pågældende fuldmagt
- c) de omstændigheder, hvorunder en person kan slettes af listen over godkendte mødeberettigede, jf. artikel 93, stk. 5.

▼ B

AFSNIT X

KOMPETENCE OG RETSPLEJE I SØGSMÅL VEDRØRENDE**► M1 EU-VAREMÆRKER ◀***AFDELING 1***▼ M1**

Anvendelse af EU-regler om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

▼ B*Artikel 94***▼ M1**

Anvendelse af EU-regler om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

▼ B

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder ► M1 EU-reglerne om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ◀ anvendelse på sager vedrørende ► M1 EU-varemærker ◀ og ansøgninger om registrering af ► M1 EU-varemærker ◀ samt på sager i forbindelse med litispændens og indbyrdes sammenhængende krav vedrørende ► M1 EU-varemærker ◀ og nationale varemærker.

2. For så vidt angår sager, der er et resultat af de i artikel 96 omhandlede søgsmål og modkrav:

- a) finder artikel 2, artikel 4, artikel 5, nr. 1), 3), 4) og 5), og artikel 31 i forordning (EF) nr. 44/2001 ikke anvendelse
- b) finder artikel 23 og 24 i forordning (EF) nr. 44/2001 anvendelse med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 97, stk. 4, i nærværende forordning

▼B

- c) finder de bestemmelser i kapitel II i forordning (EF) nr. 44/2001, der gælder for personer, som har bopæl i en medlemsstat, ligeledes anvendelse på personer, som ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, men som har et forretningssted i en af disse.

▼M1

3. Henvisningerne i denne forordning til forordning (EF) nr. 44/2001 skal, hvor det er relevant, omfatte aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, indgået den 19. oktober 2005.

▼B*AFDELING 2****Retssager om krænkelse af ►M1 EU-varemærker ◀ og om deres gyldighed****Artikel 95***▼M1****EU-varemærkedomstole****▼B**

1. Medlemsstaterne udpeger på deres områder det mindst mulige antal nationale retter i første og anden instans, i det følgende benævnt »►M1 EU-varemærkedomstole ◀«, som skal varetage de opgaver, der pålægges dem ved denne forordning.
2. Hver medlemsstat sender senest tre år efter ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 40/94 Kommissionen en liste over ►M1 EU-varemærkedomstolene ◀ med angivelse af deres betegnelse og stedlige kompetence.
3. Ændringer i domstolenes antal, betegnelse eller stedlige kompetence, der foretages efter fremsendelsen af den i stk. 2 omhandlede liste, meddeles straks Kommissionen af den pågældende medlemsstat.
4. Kommissionen meddeler medlemsstaterne de i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger og offentliggør dem i *Den Europæiske Unions Tidende*.
5. Indtil en medlemsstat har fremsendt den i stk. 2 omhandlede liste, anlægges enhver sag, der er et resultat af et af de i artikel 96 omhandlede søgsmål eller modkrav, og med hensyn til hvilken den pågældende stats retter har kompetence i medfør af artikel 97, ved den ret i den pågældende stat, som ville have stedlig og saglig kompetence, hvis sagen vedrørte et nationalt varemærke, der er registreret i den pågældende stat.

*Artikel 96***Kompetence med hensyn til krænkelse og gyldighed**

►M1 EU-varemærkedomstolene ◀ har enekompetence til at afgøre:

- a) alle søgsmål vedrørende krænkelse af et ►M1 EU-varemærke ◀ og — hvis national ret giver mulighed herfor — søgsmål vedrørende trussel om krænkelse af et ►M1 EU-varemærke ◀

▼B

- b) alle søgsmål til fastslåelse af, at der ikke foreligger krænkelse af et ►**M1** EU-varemærke ◀, hvis national ret giver mulighed herfor
- c) alle søgsmål i anledning af de i ►**M1** artikel 9b, stk. 2 ◀, omhandlede handlinger
- d) modkrav med påstand om ►**M1** EU-varemærkets ◀ fortabelse eller ugyldighed som omhandlet i artikel 100.

*Artikel 97***International competence**

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller i de bestemmelser i forordning (EF) nr. 44/2001, der finder anvendelse i henhold til artikel 94, anlægges de sager, der er et resultat af de i artikel 96 omhandlede søgsmål og modkrav, ved retterne i den medlemsstat, hvor sagsøgte har bopæl, eller, hvis han ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, i den medlemsstat, hvor han har forretningssted.
2. Har sagsøgte hverken bopæl eller forretningssted i nogen af medlemsstaterne, anlægges disse sager ved retterne i den medlemsstat, hvor sagsøger har bopæl, eller, såfremt han ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, i den medlemsstat, hvor han har forretningssted.
3. Har hverken sagsøgte eller sagsøger en sådan bopæl eller et sådant forretningssted, anlægges disse sager ved retterne i den medlemsstat, hvor ►**M1** kontoret ◀ har sit hjemsted.
4. Uanset bestemmelserne i stk. 1 til 3:
 - a) finder artikel 23 i forordning (EF) nr. 44/2001 anvendelse, hvis parterne aftaler, at en anden ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀ skal have kompetence
 - b) finder artikel 24 i forordning (EF) nr. 44/2001 anvendelse, hvis sagsøgte giver møde for en anden ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀.
5. De sager, der er et resultat af de i artikel 96 omhandlede søgsmål og modkrav, kan, bortset fra søgsmål til fastslåelse af, at der ikke foreligger krænkelse af et ►**M1** EU-varemærke ◀, ligeledes anlægges ved retterne i den medlemsstat, hvor krænkelsen er begået, eller hvor der er risiko for krænkelse, eller hvor en handling som omhandlet i artikel 9, stk. 3, andet punktum, er begået.

*Artikel 98***Kompetenceområde**

1. En ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀, der har kompetence i medfør af artikel 97, stk. 1 til 4, er kompetent med hensyn til:
 - a) krænkelse af ►**M1** EU-varemærker ◀, der er begået, eller som der er risiko for i en af medlemsstaterne
 - b) de i artikel 9, stk. 3, andet punktum, omhandlede handlinger, som er begået i en af medlemsstaterne.

▼B

2. En ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀, der har kompetence i medfør af artikel 97, stk. 5, er kun kompetent med hensyn til handlinger, der er begået, eller som der er risiko for i den medlemsstat, hvor denne ret er beliggende.

*Artikel 99***Formodning om gyldighed — realitetsindsigelse**

1. ►**M1** EU-varemærkedomstolene ◀ anser et ►**M1** EU-varemærke ◀ for gyldigt, medmindre dets gyldighed af søgsmåle anfægtes med et modkrav om fortabelse eller ugyldighed.

2. Et ►**M1** EU-varemærkes ◀ gyldighed kan ikke anfægtes under et søgsmål til fastslåelse af, at der ikke foreligger krænkelse.

▼M1

3. I de søgsmål, der er omhandlet i artikel 96, litra a) og c), kan en påstand om EU-varemærkets fortabelse, der fremsættes på anden måde end som et modkrav, fremsættes, hvis søgsmålet påberåber sig, at EU-varemærket kunne erklæres fortabt på grund af manglende reel brug på det tidspunkt, hvor krænkelsessøgsmålet blev anlagt.

▼B*Artikel 100***Modkrav**

1. Modkrav med påstand om varemærkets fortabelse eller ugyldighed kan kun fremsættes på grundlag af de i denne forordning fastsatte fortabelses- eller ugyldighedsgrunde.

2. En ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀ afviser et modkrav om fortabelse eller ugyldighed, såfremt ►**M1** kontoret ◀ allerede har truffet endelig afgørelse i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter.

3. Fremsættes modkravet under en retssag, som varemærkeindehaveren ikke allerede er part i, underrettes han derom og kan intervenere i retssagen i overensstemmelse med betingelserne i den nationale lovgivning.

▼M1

4. Den EU-varemærkedomstol, ved hvilken der er fremsat modkrav med påstand om et EU-varemærkes fortabelse eller ugyldighed, må ikke behandle modkravet, før enten den interesserede part eller domstolen har meddelt kontoret datoen for fremsættelsen af modkravet. Kontoret indfører denne oplysning i registret. Hvis begæringen om EU-varemærkets fortabelse eller ugyldighed allerede var blevet fremsat for kontoret, før modkravet blev indgivet, skal domstolen underrettes herom af kontoret og udsætte behandlingen af sagen i overensstemmelse med artikel 104, stk. 1, indtil afgørelsen vedrørende begæringen er endelig, eller indtil begæringen er trukket tilbage.

▼B

5. Artikel 57, stk. 2-5, finder anvendelse.

▼ M1

6. Såfremt en EU-varemærkedomstol har truffet en endelig afgørelse om et modkrav med påstand om et EU-varemærkes fortabelse eller ugyldighed, fremsendes der enten af domstolen eller en af parterne i den nationale sag straks en genpart af afgørelsen til kontoret. Kontoret eller enhver anden interesseret part kan anmode om oplysninger om en sådan fremsendelse. Kontoret indfører en henvisning til afgørelsen i registret og træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme afgørelsens konklusion.

▼ B

7. Den ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀, som skal afgøre et modkrav om ►**M1** EU-varemærkets ◀ fortabelse eller ugyldighed, kan på begæring af indehaveren af ►**M1** EU-varemærket ◀ og efter at have hørt de øvrige parter udsætte sagens behandling og opfordre sagsøgte til inden for en af domstolen fastsat frist at indgive begæring til ►**M1** kontoret ◀ om ►**M1** EU-varemærkets ◀ fortabelse eller ugyldighed. Indgives begæringen ikke inden for den fastsatte frist, optages sagen til fortsat behandling; modkravet anses for frafaldet. Artikel 104, stk. 3, finder anvendelse.

*Artikel 101***Lovvalg**

1. ►**M1** EU-varemærkedomstolene ◀ anvender bestemmelserne i denne forordning.

▼ M1

2. I alle varemærkespørgsmål, der ikke henhører under forordningens område, anvender den relevante EU-varemærkedomstol den gældende nationale ret.

▼ B

3. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvender en ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀ de retsplejeregler, der gælder for sager af samme art vedrørende et nationalt varemærke i den medlemsstat, hvor den er beliggende.

*Artikel 102***Sanktioner**

1. Såfremt en ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀ finder, at sagsøgte har krænket eller truet med at krænke et ►**M1** EU-varemærke ◀, udsteder den et forbud mod, at sagsøgte krænker eller truer med at krænke ►**M1** EU-varemærket ◀, medmindre der er særlige grunde til at undlade dette. Den træffer ligeledes i henhold til den nationale lovgivning foranstaltninger, som tager sigte på at sikre overholdelsen af dette forbud.

▼ M1

2. EU-varemærkedomstolen kan endvidere anvende foranstaltninger eller afgørelser til rådighed i henhold til den gældende ret, som den anser for passende under de foreliggende omstændigheder.

▼B

*Artikel 103***Foreløbige, herunder sikrende retsmidler**

1. De foreløbige, herunder sikrende retsmidler, der er fastsat i en medlemsstats lovgivning for et nationalt varemærke, kan kræves foretaget for et ►**M1** EU-varemærke ◀ eller en ansøgning om registrering af et ►**M1** EU-varemærke ◀ af denne stats retslige myndigheder, herunder ►**M1** EU-varemærkedomstolene ◀, selv om en ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀ i en anden medlemsstat i medfør af denne forordning er kompetent til at afgøre selve sagen.

2. En ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀, der er kompetent i medfør af artikel 97, stk. 1, 2, 3 eller 4, er desuden kompetent til at anordne anvendelse af foreløbige, herunder sikrende retsmidler, der, efter en eventuelt nødvendig procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse i overensstemmelse med afsnit III i forordning (EF) nr. 44/2001, har virkning på enhver medlemsstats område. Denne ret er enekompetent.

*Artikel 104***Særlige regler om konnekse sager**

1. En ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀, der skal afgøre et søgsmål som omhandlet i artikel 96, bortset fra søgsmål til fastslåelse af, at der ikke foreligger krænkelse, udsætter sagen, medmindre der er særlige årsager til at fortsætte sagens behandling, enten ex officio efter at have hørt parterne eller på anmodning af en af parterne og efter at have hørt de øvrige parter, såfremt der ved en anden ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀ allerede er fremsat et modkrav, hvorved ►**M1** EU-varemærkets ◀ gyldighed bestrides, eller der til ►**M1** kontoret ◀ er indgivet begæring om varemærkets fortabelse eller ugyldighed.

2. ►**M1** Kontoret ◀ udsætter sin behandling af en begæring om varemærkets fortabelse eller ugyldighed, medmindre der er særlige årsager til at fortsætte sagens behandling, enten ex officio efter at have hørt parterne eller på anmodning af en af parterne og efter at have hørt de øvrige parter, såfremt der ved en ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀ allerede er fremsat et modkrav, hvorved ►**M1** EU-varemærkets ◀ gyldighed bestrides. Hvis en af parterne i sagen for ►**M1** EU-varemærkedomstolen ◀ anmoder om det, kan domstolen dog udsætte sagen efter at have hørt de øvrige parter i sagen. ►**M1** kontoret ◀ fortsætter i så fald behandlingen af begæringen.

3. Udsætter ►**M1** EU-varemærkedomstolen ◀ sagens behandling, kan den anordne anvendelse af foreløbige, herunder sikrende retsmidler, for det tidsrum, udsættelsen varer.

*Artikel 105***Kompetence for ►**M1** EU-varemærkedomstole ◀ i anden instans — anke**

1. Retsafgørelser truffet af en ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀ i første instans i forbindelse med de sager, der er et resultat af de i artikel 96 omhandlede søgsmål og modkrav, kan indbringes for en ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀ i anden instans.

▼B

2. Betingelserne for anke til en ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀ i anden instans følger den nationale lovgivning i den medlemsstat, på hvis område denne domstol er beliggende.

3. For så vidt angår retsafgørelser, der træffes af ►**M1** EU-varemærkedomstole ◀ i anden instans, gælder de nationale regler om yderligere anke.

*AFDELING 3***Andre søgsmål vedrørende ►**M1** EU-varemærker ◀***Artikel 106***Supplerende bestemmelser om kompetence for andre nationale domstole end ►**M1** EU-varemærkedomstole ◀**

1. Inden for den medlemsstat, hvis retter er kompetente i henhold til artikel 94, stk. 1, anlægges alle andre sager end dem, der er omhandlet i artikel 96, ved den ret, som ville have stedlig og saglig kompetence i søgsmål vedrørende nationale varemærker, der er registreret i den pågældende stat.

2. Såfremt ingen ret i henhold til artikel 94, stk. 1, samt stk. 1 i nærværende artikel har kompetence til at afgøre et søgsmål, der ikke er omhandlet i artikel 96, men som vedrører et ►**M1** EU-varemærke ◀, kan dette søgsmål indbringes for retterne i den medlemsstat, hvor ►**M1** kontoret ◀ har sit hjemsted.

*Artikel 107***Forpligtelse for de nationale retter**

En national ret, som behandler andre søgsmål vedrørende et ►**M1** EU-varemærke ◀ end dem, der er omhandlet i artikel 96, skal betragte varemærket som gyldigt.

▼M1**▼B**

AFSNIT XI

INDVIRKNING PÅ MEDLEMSSTATERNES RETSREGLER*AFDELING 1***Søgsmål om krænkelse af flere varemærker***Artikel 109***Litispændens og indbyrdes sammenhængende krav i søgsmål om krænkelse af ►**M1** EU-varemærker ◀ og nationale varemærker**

1. Når krav vedrørende krænkelse, der har samme genstand og hviler på samme retsgrundlag, fremsættes mellem de samme parter for retterne i forskellige medlemsstater, det ene på grundlag af et ►**M1** EU-varemærke ◀ og det andet på grundlag af et nationalt varemærke:

▼B

- a) skal den ret, ved hvilken sagen er anlagt sidst, ex officio erklære sig inkompetent til fordel for den ret, ved hvilken sagen er anlagt først, såfremt de pågældende varemærker er identiske og gælder for varer eller tjenesteydelser af samme art. Den ret, som herefter skulle erklære sig inkompetent, kan udsætte afgørelsen, såfremt den anden rets kompetence bestrides
- b) kan den ret, for hvilken sagen er anlagt sidst, udsætte sagen, såfremt de pågældende varemærker er identiske og gælder for varer eller tjenesteydelser af lignende art, samt såfremt de anfægtede varemærker ligner hinanden og gælder for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art.
2. Den ret, ved hvilken der anlægges søgsmål om krænkelse af et ►**M1** EU-varemærke ◀, afviser sagen, hvis der er afsagt endelig dom vedrørende de samme forhold i en sag mellem de samme parter om krænkelse af et nationalt varemærke, som er identisk med ►**M1** EU-varemærket ◀, og som gælder for varer eller tjenesteydelser af samme art.
3. Den ret, ved hvilken der anlægges søgsmål om krænkelse af et nationalt varemærke, afviser sagen, hvis der er afsagt endelig dom vedrørende de samme forhold i en sag mellem de samme parter om krænkelse af et ►**M1** EU-varemærke ◀, som er identisk med det nationale varemærke, og som gælder for varer eller tjenesteydelser af samme art.
4. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på foreløbige, herunder sikrende retsmidler.

*AFDELING 2****Forbud mod brug af ►**M1** EU-varemærker ◀ i medfør af medlemsstaternes retsregler****Artikel 110***Forbud mod brug af ►**M1** EU-varemærker ◀**

1. Medmindre andet er fastsat, berører denne forordning ikke retten i henhold til medlemsstaternes lovgivning til at anfægte brug af et yngre ►**M1** EU-varemærke ◀ som følge af krænkelse af ældre rettigheder som omhandlet i artikel 8 eller artikel 53, stk. 2. Anfægtelse som følge af krænkelse af ældre rettigheder som omhandlet i artikel 8, stk. 2 og 4, kan dog ikke længere finde sted, hvis indehaveren af den ældre rettighed i henhold til artikel 54, stk. 2, ikke længere kan begære ►**M1** EU-varemærket ◀ kendt ugyldigt.
2. Medmindre andet er fastsat, berører denne forordning ikke retten til på grundlag af en medlemsstats civilret, forvaltningsret eller strafferet eller på grundlag af EF-retsforskrifter at anlægge søgsmål med henblik på at få nedlagt forbud mod brugen af et ►**M1** EU-varemærke ◀, for så vidt brugen af et nationalt varemærke kan forbydes i medfør af den pågældende medlemsstats retsregler eller i medfør af EF-retten.

▼B*Artikel 111***Ældre rettigheder, som kun har lokal betydning**

1. Indehaveren af en ældre ret, som kun har lokal betydning, kan modsætte sig brugen af ►M1 EU-varemærket ◀ inden for det område, hvor denne ret er beskyttet, såfremt den pågældende medlemsstats lovgivning tillader det.
2. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse, hvis indehaveren af en ældre ret inden for det område, hvor denne ret er beskyttet, i fem på hinanden følgende år har tålt brugen af ►M1 EU-varemærket ◀ med kendskab til denne brug, medmindre ansøgningen om registrering af ►M1 EU-varemærket ◀ er indgivet i ond tro.
3. Indehaveren af ►M1 EU-varemærket ◀ kan ikke modsætte sig brugen af den i stk. 1 omhandlede ret, uanset om denne ret ikke længere kan gøres gældende mod ►M1 EU-varemærket ◀.

*AFDELING 3***Overgang til ansøgning om registrering som nationalt varemærke***Artikel 112***Begæring om national sagsbehandling**

1. Ansøgeren eller indehaveren af et ►M1 EU-varemærke ◀ kan indgive en begæring om at lade sin ansøgning eller sit ►M1 EU-varemærke ◀ overgå til en ansøgning om registrering som nationalt varemærke:
 - a) for så vidt ansøgningen om registrering af ►M1 EU-varemærket ◀ er afslået, tilbagetaget eller anses for tilbagetaget
 - b) for så vidt ►M1 EU-varemærket ◀ ikke længere har retsvirkning.
2. Overgang finder ikke sted:
 - a) hvis ►M1 EU-varemærkeindehaverens ◀ ret er erklæret fortabt som følge af manglende brug af dette varemærke, medmindre ►M1 EU-varemærket ◀ i den medlemsstat, for hvilken der begæres overgang, har været brugt på en sådan måde, at det ifølge den pågældende medlemsstats lovgivning anses for reel brug
 - b) hvis overgangen har til formål at opnå beskyttelse i en medlemsstat, hvor der ifølge en afgørelse truffet af ►M1 kontoret ◀ eller en national ret foreligger en registreringshindring for det ►M1 EU-varemærke ◀, der søges registreret, eller en fortabelses- eller ugyldighedsgrund mod det registrerede ►M1 EU-varemærke ◀.
3. For den nationale ansøgning, der er resultatet af overgangen af et ►M1 EU-varemærke ◀ eller en ►M1 EU-varemærkeansøgning ◀, gælder i den berørte medlemsstat ansøgningsdatoen for det pågældende ►M1 EU-varemærke ◀ eller prioritetsdatoen for den pågældende ansøgning, og i givet fald den anciennitet for et i denne stat eksisterende varemærke, der påberåbes i medfør af artikel 34 eller 35.
4. Såfremt en ►M1 EU-varemærkeansøgning ◀ anses for tilbagetaget, tilsender ►M1 kontoret ◀ ansøgeren en meddelelse, der giver den pågældende en frist på tre måneder fra datoen for denne meddelelse til at indgive en begæring om overgang.

▼B

5. Såfremt ►**M1** EU-varemærkeansøgningen ◀ tilbagetages, eller ►**M1** EU-varemærkets ◀ retsvirkning ophører, fordi det er tilbagekaldt, eller fordi registreringen ikke er blevet fornyet, indgives begæringen om overgang inden for en frist på tre måneder fra den dag, hvor ►**M1** EU-varemærkeansøgningen ◀ blev tilbagetaget, eller hvor ►**M1** EU-varemærkets ◀ retsvirkning ophører.

6. Afslås ►**M1** EU-varemærkeansøgningen ◀ ved en afgørelse truffet af ►**M1** kontoret ◀, eller ophører ►**M1** EU-varemærkets ◀ retsvirkning som følge af en afgørelse truffet af ►**M1** kontoret ◀ eller en ►**M1** EU-varemærkedomstol ◀, skal begæringen om overgang indgives inden for en frist på tre måneder fra den dag, hvor denne afgørelse får retskraft.

7. Virkningen af artikel 32 ophører, hvis begæringen ikke indgives inden for den fastsatte frist.

▼M1*Artikel 113***Indgivelse, bekendtgørelse og videresendelse af begæringen om overgang****▼B**

1. Begæring om overgang indgives til ►**M1** kontoret ◀ og angiver de medlemsstater, i hvilke der ønskes foretaget sagsbehandling med henblik på registrering af et nationalt varemærke. Begæringen anses først for indgivet, når gebyret for overgang er betalt.

2. Såfremt ►**M1** EU-varemærkeansøgningen ◀ er bekendtgjort, indføres begæringens modtagelse i ►**M1** EU-varemærkeregistret ◀, og begæringen bekendtgøres.

3. ►**M1** Kontoret ◀ undersøger, om den begærede overgang opfylder kravene i denne forordning, særlig artikel 112, stk. 1, 2, 4, 5 og 6, og stk. 1 i denne artikel, og formkravene i gennemførelsesforordningen. Er disse betingelser opfyldt, videregiver ►**M1** kontoret ◀ begæringen om overgang til myndighederne for industriel ejendomsret i de i begæringen angivne medlemsstater.

▼M1

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

- a) de oplysninger, som en begæring om en EU-varemærkeansøgnings eller et registreret EU-varemærkes overgang til en national varemærkeansøgning i henhold til stk. 1 skal indeholde
- b) de nærmere oplysninger, som bekendtgørelsen af begæringen om overgang i henhold til stk. 2 skal indeholde.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼B*Artikel 114***Formkrav i forbindelse med overgang**

1. Enhver central myndighed for industriel ejendomsret, til hvilken begæringen om overgang er videresendt, kan af ►**M1** kontoret ◀ få alle yderligere oplysninger om denne begæring, såfremt de kan gøre det muligt for denne myndighed at træffe afgørelse om det nationale varemærke, som er en følge af overgangen.

▼B

2. En ►**M1** EU-varemærkansøgning ◀ eller et ►**M1** EU-varemærke ◀, som er videresendt i henhold til artikel 113, må ikke underkastes formkrav i den nationale lovgivning, som afviger fra kravene i denne forordning eller i gennemførelsesforordningen eller yderligere formkrav.

3. Den centrale myndighed for industriel ejendomsret, som begæringen er sendt til, kan inden for en frist, som ikke må være under to måneder, kræve, at ansøgeren:

- a) betaler det nationale ansøgningsgebyr
- b) indleverer en oversættelse til et af den pågældende stats officielle sprog af begæringen og dennes bilag
- c) angiver en valgt adresse i den pågældende stat
- d) vedlægger en gengivelse af varemærket i det antal eksemplarer, der ønskes af den pågældende stat.

AFSNIT XII

▼M1

KONTORET

▼B

AFDELING 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 115

Retlig status

1. ►**M1** Kontoret er et EU-agentur. ◀ Det har status som juridisk person.
2. ►**M1** Kontoret ◀ har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som i henhold til vedkommende stats lovgivning tillægges juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsure og optræde som part i retssager.
3. ►**M1** Kontoret ◀ repræsenteres af sin ►**M1** administrerende direktør ◀.

Artikel 116

Ansatte

1. Vedtægten for tjenestemænd i ►**M1** Unionen ◀, i det følgende benævnt »vedtægten«, og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i ►**M1** Unionen ◀ samt de efter fælles aftale mellem Fællesskabernes institutioner vedtagne gennemførelsesordninger til disse bestemmelser gælder for ►**M1** kontorets ◀ ansatte bortset fra medlemmerne af appelkamrene, for hvilke artikel 136 gælder.

▼M1

2. Uden at dette berører stk. 1, kan kontoret gøre brug af udstationerede nationale eksperter eller andre medarbejdere, der ikke er ansat af kontoret. Administrationsrådet skal vedtage en afgørelse, der fastsætter bestemmelser for udstationering af nationale eksperter til kontoret.

▼B*Artikel 117***Privilegier og immuniteter**

Protokollen vedrørende ►**M1** Unionens ◀ privilegier og immuniteter finder anvendelse på ►**M1** kontoret og dets ansatte ◀.

*Artikel 118***Ansvar og hæftelse**

1. ►**M1** Kontorets ◀ ansvar i kontraktforhold bestemmes af den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende aftale.
2. ►**M1** Den Europæiske Unions Domstol ◀ har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til voldgiftsbestemmelser, som indeholdes i aftaler indgået af ►**M1** kontoret ◀.
3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal ►**M1** kontoret ◀ i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsatninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af dens afdelinger eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv.
4. Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i stk. 3 omhandlede skadeserstatninger.
5. De ansattes personlige ansvar over for ►**M1** kontoret ◀ fastsættes i den vedtægt eller de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

*Artikel 119***Sprog**

1. Ansøgningen om registrering af et ►**M1** EU-varemærke ◀ indgives på et af ►**M1** Unionens ◀ officielle sprog.
2. ►**M1** Kontorets ◀ sprog er engelsk, fransk, italiensk, spansk og tysk.
3. Ansøgeren skal angive et andet af ►**M1** kontorets ◀ sprog, som han indvilliger i anvendelsen af som eventuelt behandlingssprog i indsigelses-, fortabelses- eller ugyldighedssager.

Er ansøgningen ikke indgivet på et af ►**M1** kontorets ◀ sprog, skal ►**M1** kontoret ◀ sørge for oversættelsen af ansøgningen som beskrevet i artikel 26, stk. 1, til det af ansøgeren angivne sprog.

4. Angår ►**M1** kontorets ◀ sagsbehandling kun ►**M1** EU-varemærkeansøgeren ◀, anvender ►**M1** kontoret ◀ det sprog, på hvilket ansøgningen om registrering af ►**M1** EU-varemærket ◀ er indgivet. Er ansøgningen ikke indgivet på et af ►**M1** kontorets ◀ sprog, kan ►**M1** kontoret ◀ sende skriftlige meddelelser til ansøgeren på det andet sprog, som denne har angivet i ansøgningen.
5. Indsigelse eller begæring om et ►**M1** EU-varemærkets ◀ fortabelse eller ugyldighed indgives på et af ►**M1** kontorets ◀ sprog.
6. Hvis det sprog, der efter stk. 5 er valgt til indsigelsen eller begæringen om fortabelse eller ugyldighed, er det sprog, ►**M1** EU-varemærkeansøgningen ◀ er indgivet på, eller det andet sprog, der blev angivet ved ansøgningens indgivelse, er dette sprog behandlingsproget.

▼B

Hvis det sprog, der efter stk. 5 er valgt til indsigelsen eller begæringen om fortabelse eller ugyldighed, hverken er det sprog, varemærkeansøgningen er indgivet på, eller det andet sprog, der blev angivet ved ansøgningens indgivelse, skal indsigeren eller den, der indgiver begæring om ►**M1** EU-varemærkets ◀ fortabelse eller ugyldighed, for egen regning fremskaffe en oversættelse af indsigelsen eller begæringen enten til varemærkeansøgningens sprog, hvis dette er et af ►**M1** kontorets ◀ sprog, eller til det andet sprog, der blev angivet ved varemærkeansøgningens indgivelse; oversættelsen skal indgives inden for en frist, som fastsættes i gennemførelsesforordningen. Behandlingsproget er derefter det sprog, som oversættelsen foreligger på.

7. Parterne i indsigelses-, fortabelses-, ugyldigheds- og appelsager kan træffe aftale om at anvende et andet af ►**M1** Unionens ◀ officielle sprog som behandlingssprog.

▼M1

10. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

- a) i hvilket omfang dokumentation, der skal anvendes i skriftlige sager ved kontoret, kan indgives på et hvilket som helst EU-sprog, og behovet for at tilvejebringe en oversættelse
- b) de nødvendige standarder for oversættelser, der skal indgives til kontoret.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼B*Artikel 120***Offentliggørelser og indførelser i registret**

1. En ansøgning om registrering af et ►**M1** EU-varemærke ◀ som beskrevet i artikel 26, stk. 1, og alle andre oplysninger, som skal offentliggøres ifølge denne forordning eller gennemførelsesforordningen, offentliggøres på alle ►**M1** Unionens ◀ officielle sprog.
2. Alle indførelser i ►**M1** EU-varemærkeregistret ◀ udfærdiges på alle ►**M1** Unionens ◀ officielle sprog.
3. I tvivlstilfælde lægges det af ►**M1** kontorets ◀ sprog til grund, som ►**M1** EU-varemærkeansøgningen ◀ er indgivet på. Hvis ansøgningen er indgivet på et af ►**M1** Unionens ◀ officielle sprog, som ikke er ►**M1** kontorets ◀ sprog, lægges den tekst, der er affattet på det andet sprog, som ansøgeren har angivet, til grund.

Artikel 121

Det oversættelsesarbejde, der er nødvendigt, for at ►**M1** kontoret ◀ kan fungere, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

▼M1

▼ **M1***Artikel 123***Gennemsigtighed**

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ finder anvendelse på kontorets dokumenter.
2. Administrationsrådet vedtager de nærmere regler for anvendelse af forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. Der kan klages til Den Europæiske Ombudsmand over de afgørelser, som kontoret træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, eller de kan indbringes for Den Europæiske Unions Domstol på de betingelser, der er fastsat i artikel 228 og 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
4. Kontorets behandling af personoplysninger er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾.

*Artikel 123a***Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede oplysninger og ikkeklassificerede følsomme oplysninger**

Kontoret anvender sikkerhedsprincipperne i Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUCI) og følsomme ikkeklassificerede informationer, som er fastsat i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 ⁽³⁾ og 2015/444 ⁽⁴⁾. Sikkerhedsprincipperne omfatter blandt andet bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af sådanne oplysninger.

*AFDELING 1a***Kontorets opgaver og samarbejde til fremme af konvergens***Artikel 123b***Kontorets opgaver**

1. Kontoret har følgende opgaver:
 - a) forvaltning og fremme af EU-varemærkesystemet fastsat i denne forordning
 - b) forvaltning og fremme af EU-designsystemet fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41).

⁽⁴⁾ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1).

▼ **M1**

- c) fremme af konvergensen med hensyn til praksis og redskaber på området varemærker og design i samarbejde med medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret, herunder Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret
 - d) de opgaver, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 386/2012 ⁽¹⁾
 - e) de opgaver, der er tildelt ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/28/EU ⁽²⁾.
2. Kontoret samarbejder med institutioner, myndigheder, organer, kontorer for industriel ejendomsret, internationale og ikkestatslige organisationer i forbindelse med de opgaver, der er tildelt det i stk. 1.
3. Kontoret kan yde frivillig mægling med henblik på at hjælpe parterne til at nå frem til en mindelig løsning.

*Artikel 123c***Samarbejde til fremme af konvergens med hensyn til praksis og redskaber**

1. Kontoret og medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret samarbejder med hinanden for at fremme konvergens med hensyn til praksis og redskaber på området varemærker og design.

Uden at dette berører stk. 3 omfatter samarbejdet navnlig følgende aktivitetsområder:

- a) udvikling af fælles standarder for sagsbehandling
- b) etablering af fælles eller forbundne databaser og portaler for EU-dækkende høring, søgning og klassificering
- c) løbende levering og udveksling af data og oplysninger, herunder med henblik på overførsel af data til databaser og portaler omhandlet i litra b)
- d) fastlæggelse af fælles standarder og praksis med henblik på at sikre interoperabilitet mellem procedurer og systemer i hele Unionen og gøre dem mere ensartede og effektive
- e) udveksling af oplysninger om industriel ejendomsret og procedurer, herunder gensidig støtte til helpdeske og informationscentre
- f) udveksling af teknisk ekspertise og bistand i forbindelse med de områder, der er omhandlet i litra a)-e).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 386/2012 af 19. april 2012 om bemyndigelse af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til at varetage opgaver i forbindelse med håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder samling af repræsentanter for den offentlige og den private sektor i Det Europæiske Observationssenter for Krænkelser af Intellektuelle Ejendomsrettigheder (EUT L 129 af 16.5.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/28/EU af 25. oktober 2012 om visse tilladte anvendelser af forældreløse værker (EUT L 299 af 27.10.2012, s. 5).

▼ **MI**

2. På grundlag af et forslag fra den administrerende direktør definerer og koordinerer administrationsrådet projekter af interesse for Unionen og medlemsstaterne med hensyn til de i stk. 1 og 6 omhandlede områder, samt opfordrer medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret til at deltage i disse projekter.

Projektdefinitionen skal omfatte specifikke forpligtelser og ansvarsområder for hvert deltagende kontor for industriel ejendomsret i medlemsstaterne, Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret og kontoret. Kontoret skal gennemføre høringer af repræsentanter for brugerne, navnlig i forbindelse med definition af projekterne og evaluering af deres resultater.

3. Medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret kan fravælge, begrænse eller midlertidigt indstille deres samarbejde om de i stk. 2, første afsnit, omhandlede projekter.

Når medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret anvender de i første afsnit fastsatte muligheder, skal de give kontoret en skriftlig begrundelse for deres afgørelse.

4. Når de har afgivet tilsagn om at deltage i bestemte projekter skal medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret med forbehold af stk. 3 reelt deltage i de i stk. 2 omhandlede projekter med henblik på at sikre, at de udvikles, fungerer, er kompatible og holdes ajour.

5. Kontoret yder finansiell støtte til de i stk. 2 omhandlede projekter, i det omfang dette med henblik på stk. 4 er nødvendigt for at sikre effektiv deltagelse af medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret i disse projekter. Denne finansielle støtte kan tage form af tilskud og naturalydelser. Det samlede støttebeløb må ikke overstige 15 % af kontorets årlige indtægter. Modtagere af tilskud skal være medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret. Tilskud ydes uden indkaldelse af forslag i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for kontoret, og principperne om tilskudsprocedurer i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ og i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽²⁾.

6. Kontoret og de relevante kompetente myndigheder i medlemsstaterne samarbejder med hinanden på et frivilligt grundlag for at fremme en øget bevidsthed om varemærkesystemet og bekæmpelse af forfalskninger. Et sådant samarbejde skal omfatte projekter, der navnlig tager sigte på at gennemføre etablerede standarder og etableret praksis og tilrettelægge uddannelses- og træningsaktiviteter. Den finansielle støtte til disse projekter skal være en del af det samlede støttebeløb omhandlet i stk. 5. Stk. 2-5 finder tilsvarende anvendelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

▼ **M1***AFDELING 2***Administrationsrådet***Artikel 124***Administrationsrådets opgaver**

1. Uden at det berører de opgaver, som tillægges budgetudvalget i afdeling 5, har administrationsrådet følgende opgaver:
 - a) på grundlag af et udkast, som forelægges af den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 128, stk. 4, litra c), at vedtage kontorets årlige arbejdsprogram for det kommende år under hensyntagen til Kommissionens udtalelse og at fremsende det vedtagne årlige arbejdsprogram til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen
 - b) på grundlag af et udkast, som forelægges af den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 128, stk. 4, litra e), og under hensyntagen til Kommissionens udtalelse, at vedtage et flerårigt strategisk program for kontoret, herunder kontorets strategi for internationalt samarbejde, efter en udveksling af synspunkter mellem den administrerende direktør og det relevante udvalg i Europa-Parlamentet, og at fremsende det vedtagne flerårige strategiske program til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen
 - c) på grundlag af et udkast, som forelægges af den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 128, stk. 4, litra g), at vedtage årsberetningen og at fremsende den vedtagne årsberetning til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten
 - d) på grundlag af et udkast, som forelægges af den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 128, stk. 4, litra h), at vedtage den flerårige plan for personalepolitikken
 - e) at udøve de beføjelser, det har fået tillagt i medfør af artikel 123c, stk. 2
 - f) at udøve de beføjelser, det har fået tillagt i medfør af artikel 139, stk. 5
 - g) at vedtage regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter i kontoret
 - i) at vedtage passende gennemførelsesbestemmelser til at overholde vedtægten og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte i overensstemmelse med vedtægtens artikel 110
 - j) at opstille den i artikel 129, stk. 2, omhandlede liste over ansøgere
 - k) at sikre passende opfølgning på resultaterne og henstillingerne fra de interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer, jf. artikel 165a, samt fra undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)
 - l) det skal høres inden vedtagelse af retningslinjerne for kontorets sagsbehandling og i de andre i denne forordning fastsatte tilfælde
 - m) at afgive udtalelser og anmodninger om oplysninger til den administrerende direktør og til Kommissionen, hvis det finder det påkrævet.

▼ M1

2. Administrationsrådet skal i overensstemmelse med artikel 110 i vedtægten og artikel 142 i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte vedtage en afgørelse i henhold til artikel 2, stk. 1, i vedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte, hvorved de relevante ansættelsesmyndighedsbeføjelser delegeres til den administrerende direktør, og betingelserne for at suspendere denne delegation af ansættelsesmyndighedsbeføjelser defineres.

Den administrerende direktør bemyndiges til at uddelegere disse beføjelser.

Under helt særlige omstændigheder kan administrationsrådet ved en afgørelse midlertidigt suspendere delegationen af ansættelsesmyndighedsbeføjelserne til den administrerende direktør og sidstnævntes uddelegering af beføjelser og selv udøve dem eller delegerer dem til et af sine medlemmer eller til en anden ansat end den administrerende direktør.

*Artikel 125***Administrationsrådets sammensætning**

1. Administrationsrådet består af en repræsentant for hver af medlemsstaterne, to repræsentanter for Kommissionen og en repræsentant for Europa-Parlamentet samt af deres respektive suppleanter.
2. Administrationsrådets medlemmer kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter.

*Artikel 126***Administrationsrådets formandskab**

1. Administrationsrådet vælger en formand og en næstformand blandt sine medlemmer. Næstformanden træder uden videre i formandens sted, når denne har forfald.
2. Formanden og næstformanden vælges for fire år. Mandatperioden kan fornyes én gang. Hvis en formand eller næstformand ophører med at være medlem af administrationsrådet under sin mandatperiode, ophører mandatperioden dog automatisk samtidig.

*Artikel 127***Møder**

1. Det påhviler administrationsrådets formand at indkalde til dets møder.
2. Den administrerende direktør deltager i drøftelserne, medmindre administrationsrådet beslutter andet.
3. Administrationsrådet afholder ordinært møde mindst en gang om året. Det træder desuden sammen på formandens initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen eller en tredjedel af medlemsstaterne.
4. Administrationsrådet fastsætter selv sin forretningsorden.

▼ M1

5. Administrationsrådet træffer sine afgørelser med absolut flertal blandt medlemmerne. Der kræves dog et flertal på to tredjedele af administrationsrådets medlemmer til de afgørelser, som det er kompetent til at træffe i medfør af artikel 124, stk. 1, litra a) og b), artikel 126, stk. 1, og artikel 129, stk. 2 og 4. I begge tilfælde har hver medlemsstat én stemme.
6. Administrationsrådet kan opfordre observatører til at deltage i sine møder.
7. Administrationsrådets sekretariatsforretninger varetages af kontoret.

*AFDELING 3****Den administrerende direktør****Artikel 128***Den administrerende direktørs opgaver**

1. Kontoret ledes af den administrerende direktør. Den administrerende direktør står til ansvar over for administrationsrådet.
2. Uden at det berører Kommissionens, administrationsrådets og budgetudvalgets beføjelser, er den administrerende direktør uafhængig i udførelsen af sine opgaver og må ikke søge eller modtage instrukser fra en regering eller fra noget andet organ.
3. Den administrerende direktør er kontorets retlige repræsentant.
4. Den administrerende direktør har navnlig følgende opgaver, som kan delegeres:
 - a) at træffe alle de fornødne foranstaltninger til at sikre, at kontoret fungerer hensigtsmæssigt, herunder vedtagelse af interne administrative instrukser og bekendtgørelse af meddelelser
 - b) at gennemføre de afgørelser, der træffes af administrationsrådet
 - c) at udarbejde et udkast til det årlige arbejdsprogram, der beskriver de anslåede menneskelige og finansielle ressourcer til hver aktivitet, og forelægge det for administrationsrådet efter høring af Kommissionen
 - d) at forelægge administrationsrådet forslag i henhold til artikel 123c, stk. 2
 - e) at udarbejde et udkast til det flerårige strategiske program, herunder kontorets strategi for internationalt samarbejde, og forelægge det for administrationsrådet efter høring af Kommissionen og efter en udveksling af synspunkter med det relevante udvalg i Europa-Parlamentet
 - f) at gennemføre det årlige arbejdsprogram og det flerårige strategiske program og aflægge rapport til administrationsrådet om deres gennemførelse
 - g) at forberede den årlige beretning om kontorets aktiviteter og forelægge den for administrationsrådet til godkendelse

▼ M1

- h) at udarbejde et udkast til den flerårige plan for personalepolitikken og forelægge den for administrationsrådet efter høring af Kommissionen
- i) at udarbejde en handlingsplan til opfølgning på konklusionerne af de interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer samt til opfølgning på undersøgelser foretaget af OLAF, og hvert halve år at aflægge statusrapport til Kommissionen og administrationsrådet
- j) at beskytte Unionens finansielle interesser gennem forholdsregler til forebyggelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, gennem effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, og om nødvendigt gennem administrative og finansielle sanktioner, der er effektive og forholdsmæssige og har en afskrækkende virkning
- k) at udarbejde kontorets strategi for bekæmpelse af svig og fremlægge den for budgetudvalget til godkendelse
- l) om nødvendigt for at sikre en ensartet anvendelse af forordningen at indbringe retlige spørgsmål til det udvidede appelkammer (»det store kammer«), navnlig hvis appelkamrene har truffet indbyrdes afvigende afgørelser om spørgsmålet
- m) at opstille et overslag over kontorets indtægter og udgifter og at gennemføre budgettet

5. Den administrerende direktør bistås af en eller flere administrerende vicedirektører. Er den administrerende direktør fraværende eller forhindret, træder den administrerende vicedirektør eller en af de administrerende vicedirektører i dennes sted i overensstemmelse med den af administrationsrådet fastsatte procedure.

*Artikel 129***Udnævnelse og afsættelse af den administrerende direktør og forlængelse af mandatperiode**

1. Den administrerende direktør ansættes i en stilling som midlertidigt ansat ved kontoret i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte.

2. Den administrerende direktør udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med simpelt flertal, på grundlag af en liste over kandidater, der foreslås af administrationsrådet efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure. Inden udnævnelsen finder sted, kan den kandidat, der udvælges af administrationsrådet, opfordres til at afgive en erklæring til et kompetent udvalg i Europa-Parlamentet og til at besvare eventuelle spørgsmål fra udvalgets medlemmer. Ved indgåelsen af kontrakten med den administrerende direktør repræsenteres kontoret af formanden for administrationsrådet.

Den administrerende direktør kan kun afsættes i henhold til en afgørelse vedtaget af Rådet på forslag af administrationsrådet.

▼ M1

3. Den administrerende direktør udnævnes for fem år. Ved udgangen af denne periode foretager administrationsrådet en vurdering, der tager evalueringen af den administrerende direktørs virksomhed og kontorets fremtidige opgaver og udfordringer i betragtning.

4. Rådet kan under hensyntagen til den i stk. 3 omhandlede vurdering forny den administrerende direktørs mandatperiode én gang, og højst for en periode på fem år.

5. En administrerende direktør, hvis mandat er blevet forlænget, kan ikke deltage i endnu en udvælgelsesprocedure til samme stilling ved udløbet af dennes samlede mandatperiode.

6. Den administrerende vicedirektør eller de administrerende vicedirektører udnævnes eller afsættes som fastsat i stk. 2 efter høring af den administrerende direktør eller eventuelt den stedfortrædende administrerende direktør. Den administrerende vicedirektør udnævnes for fem år. Denne periode kan forlænges én gang og med højst fem år efter høring af den administrerende direktør.

▼ B*AFDELING 4****Gennemførelse af sagsbehandling****Artikel 130***Beføjelser**

Følgende skal have beføjelse til at træffe afgørelser i forbindelse med den i denne forordning foreskrevne sagsbehandling:

- a) undersøgerne
- b) indsigelsesafdelingerne

▼ M1

- c) en afdeling, der er ansvarlig for registret

▼ B

- d) annullationsafdelingerne
- e) appelkamrene

▼ M1

- f) en anden enhed eller person, som er udpeget af den administrerende direktør til dette formål.

▼ B*Artikel 131***Undersøgere**

Undersøgerne har beføjelse til på ► **M1** kontorets ◀ vegne at træffe afgørelser om ansøgninger om registrering af ► **M1** EU-varemærker ◀, herunder afgørelser i de spørgsmål, der er omhandlet i ► **M1** artikel 36, 37, 68 og 74c ◀, medmindre en indsigelsesafdeling er kompetent hertil.

▼B*Artikel 132***Indsigelsesafdelinger**

1. Under indsigelsesafdelingerne henhører afgørelser om indsigelser mod ansøgninger om registrering af ►**M1** EU-varemærker ◀.
2. Indsigelsesafdelingerne træffer afgørelse i en afdeling bestående af tre medlemmer. Mindst et af medlemmerne skal være retskyndigt. I visse særlige tilfælde, som fastsættes i gennemførelsesforordningen, træffes der afgørelse af et enkelt medlem.

▼M1

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der angiver, hvilke nøjagtige typer afgørelser der skal træffes af et enkelt medlem. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

*Artikel 133***Afdeling, der er ansvarlig for registret**

1. Den afdeling, der er ansvarlig for registret, er ansvarlig for at træffe afgørelser vedrørende indførelser i registret.
2. Den er også ansvarlig for at ajourføre listen over godkendte mødeberettigede, jf. artikel 93, stk. 2.
3. Afdelingens afgørelser træffes af et enkelt medlem.

▼B*Artikel 134***Annulationsafdelinger**

1. Under annulationsafdelingerne henhører afgørelser vedrørende begæringer om et ►**M1** EU-varemærkets ◀ fortabelse eller ugyldighed.
2. Annulationsafdelingerne træffer afgørelse i en afdeling bestående af tre medlemmer. Mindst et af medlemmerne skal være retskyndigt. I visse særlige tilfælde, som fastsættes i gennemførelsesforordningen, træffes der afgørelse af et enkelt medlem.

▼M1*Artikel 134a***Grundlæggende kompetence**

Afgørelser, som kræves i medfør af denne forordning, og som ikke henhører under kompetencen for en undersøger, en indsigelsesafdeling, en annulationsafdeling eller den afdeling, der er ansvarlig for registret, træffes af en tjenestemand eller enhed, som er udpeget af den administrerende direktør til dette formål.

▼ B*Artikel 135***Appelkamre****▼ M1**

1. Det henhører under appelkamrene at pådømme klager over afgørelser truffet i henhold til artikel 131-134a.

▼ B

2. Appelkamrene træffer afgørelse i et kammer bestående af tre medlemmer. Mindst to af medlemmerne skal være retskyndige. I visse særlige tilfælde træffes der afgørelse ► **M1** i det store kammer ◀ under forsæde af præsidenten for appelkamrene eller af et enkelt medlem, som skal være retskyndigt.

▼ M1

3. Ved fastlæggelsen af, hvilke særlige sager der henhører under det store kammer, bør der tages hensyn til sagens juridiske problemer, dens betydning eller særlige omstændigheder i øvrigt, der tilsiger det. Sådanne sager kan indbringes for det store kammer af:

a) den appelkammerinstans, der er omhandlet i artikel 136, stk. 4, litra a), eller

b) det kammer, der behandler sagen.

4. Det store kammer er også ansvarligt for at afgive begrundede udtalelser om retlige spørgsmål, der er forelagt af den administrerende direktør i henhold til artikel 128, stk. 4, litra l).

▼ B

5. Ved fastlæggelsen af, hvilke særlige sager der henhører under et enkelt medlem, bør der tages hensyn til, om sagen ikke rejser juridiske eller faktiske problemer, om den konkrete sag er af begrænset betydning, eller om der ikke foreligger særlige omstændigheder i øvrigt. Afgørelsen om henvisning af en sag til et enkelt medlem i de nævnte tilfælde træffes af det kammer, der behandler sagen.

► **M1** ————— ◀

▼ M1*Artikel 136***Appelkamrenes medlemmers uafhængighed**

1. Præsidenten for appelkamrene og formændene for de enkelte kamre udnævnes for et tidsrum på fem år i overensstemmelse med den i artikel 129 omhandlede procedure for udnævnelse af den administrerende direktør. De kan i deres mandatperiode kun fratages deres hverv, hvis vægtige grunde taler herfor, og hvis Domstolen på begæring af den institution, der har udnævnt dem, træffer afgørelse herom.

2. Mandatperioden for præsidenten for appelkamrene kan forlænges én gang med yderligere fem år, eller indtil den pågældende går på pension, hvis pensionsalderen nås i løbet af den nye mandatperiode, efter administrationsrådets forudgående positive evaluering af præsidentens virksomhed.

3. Mandatperioden for formændene for kamrene kan forlænges med yderligere tidsrum på fem år, eller indtil de går på pension, hvis pensionsalderen nås i løbet af den nye mandatperiode, efter administrationsrådets forudgående positive evaluering af deres virksomhed og efter høring af præsidenten for appelkamrene.

▼ M1

4. Præsidenten for appelkamrene varetager følgende ledelsesmæssige og organisatoriske opgaver:
- a) at være formand for præsidiets for appelkamrene (»præsidiets«), som er ansvarligt for at fastlægge reglerne for og tilrettelægge arbejdet i kamrene
 - b) at sikre gennemførelsen af præsidiets afgørelser
 - c) at tildele et kammer sager ud fra objektive kriterier, som præsidiets fastlægger
 - d) at fremsende oplysninger om kamrenes udgiftsbehov til den administrerende direktør med henblik på udarbejdelse af udgiftsoverslag.

Præsidenten for appelkamrene er formand for det store kammer.

5. Medlemmerne af appelkamrene udnævnes af administrationsrådet for et tidsrum på fem år. Deres mandatperiode kan forlænges med yderligere tidsrum på fem år, eller indtil de går på pension, hvis pensionsalderen nås i løbet af den nye mandatperiode, efter administrationsrådets forudgående positive evaluering af deres virksomhed og efter høring af præsidenten for appelkamrene.

6. Medlemmerne af appelkamrene kan kun fratages deres hverv, hvis vægtige grunde taler herfor, og hvis Domstolen på begæring af administrationsrådet efter henstilling fra præsidenten for appelkamrene og efter at have hørt formanden for det kammer, som medlemmet tilhører, træffer afgørelse herom.

7. Appelkamrenes præsident, formænd og medlemmer er uafhængige. De er ikke ved deres afgørelser bundet af nogen instrukser.

8. Afgørelser truffet af det store kammer om klager eller udtalelser om retlige spørgsmål, der er forelagt af den administrerende direktør i henhold til artikel 135, er bindende for kontorets beslutningsdygtige organer omhandlet i artikel 130.

9. Appelkamrenes præsident, formænd og medlemmer må ikke være undersøgere eller medlemmer af indsigelsesafdelingerne, afdelingen, der er ansvarlig for registret, eller annullationsafdelingerne.

*Artikel 136a***Præsidium for appelkamrene og det store kammer**

1. Præsidiets består af præsidenten for appelkamrene, som er formand for det, formændene for kamrene og medlemmer af kamrene, der er valgt for hvert kalenderår af og blandt alle medlemmerne af kamrene, bortset fra præsidenten for appelkamrene og formændene for kamrene. Antallet af medlemmer af kamrene, der er valgt således, udgør en fjerdedel af antallet af medlemmer af kamrene ud over præsidenten for appelkamrene og formændene for kamrene, og dette antal skal om nødvendigt rundes op.

▼M1

2. Det i artikel 135, stk. 2, omhandlede store kammer består af ni medlemmer, herunder præsidenten for appelkamrene, formændene for kamrene, den referent, der er udpeget forud for indbringelse af sager for det store kammer, hvis det er relevant, og medlemmer, der efter tur udvælges fra en liste bestående af navnene på alle medlemmerne af appelkamrene, bortset fra præsidenten for appelkamrene og formændene for kamrene.

*Artikel 136b***Delegation af beføjelser**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende fastsættelse af de nærmere bestemmelser om organisationen af appelkamrene, herunder præsidiets oprettelse og rolle, det store kammers sammensætning og reglerne for, hvordan sager indbringes for det, og de betingelser, hvorpå et enkelt medlem skal træffe afgørelser i overensstemmelse med artikel 135, stk. 2 og 5.

▼B*Artikel 137***Inhabilitet**

1. Undersøgerne og medlemmerne af de under ►**M1** kontoret ◀ oprettede afdelinger og af appelkamrene må ikke deltage i behandlingen af en sag, i hvilken de har en personlig interesse, eller hvori de tidligere har deltaget som repræsentant for en af parterne. To af de tre medlemmer af en indsigelsesafdeling må ikke have deltaget i behandlingen af varemærkeansøgningen. Medlemmerne af annullationsafdelingerne må ikke deltage i behandlingen af en sag, hvis de har taget del i den endelige afgørelse i denne sag som led i proceduren for registrering af varemærket eller som led i indsigelsesproceduren. Medlemmerne af appelkamrene må ikke deltage i behandlingen af en klage, hvis de har taget del i den afgørelse, som er genstand for klage.

2. Mener et medlem af en afdeling eller af et appelkammer, at han af en af de i stk. 1 nævnte grunde eller af anden grund ikke kan deltage i behandlingen af en sag, underretter han afdelingen eller kammeret herom.

3. Enhver part, der mener, at en undersøger eller et medlem af en afdeling eller af et appelkammer er inhabilt af en af de grunde, der er nævnt i stk. 1, eller at den pågældendes upartiskhed i øvrigt kan drages i tvivl, kan gøre indsigelse mod, at den pågældende deltager i sagens behandling. Inhabilitetsindsigelsen afvises, når den pågældende part, vidende om at grundlaget for indsigelsen foreligger, har foretaget proceshandlinger. Indsigelsen kan ikke støttes på en undersøgers eller et medlems nationalitet.

4. Afdelingerne og appelkamrene træffer i de i stk. 2 og 3 nævnte tilfælde afgørelse uden deltagelse af det pågældende medlem. Ved denne afgørelse indtræder suppleanten for det medlem, som mener ikke at kunne deltage i behandlingen, eller mod hvem indsigelsen er rettet, i medlemmets sted i afdelingen eller kammeret.

▼ **M1***Artikel 137a***Mæglingsscenter**

1. Med henblik på artikel 123b, stk. 3, kan kontoret oprette et mæglingsscenter (»centret«).
2. Enhver fysisk eller juridisk person kan frivilligt gøre brug af centrets tjenester med henblik på mindelig bilæggelse af tvister baseret på nærværende forordning eller forordning (EF) nr. 6/2002 efter fælles overenskomst.
3. Parterne anvender mægling efter fælles anmodning. Anmodningen betragtes først som indgivet, når gebyret herfor er betalt. Den administrerende direktør fastsætter det beløb, der skal opkræves i overensstemmelse med artikel 144, stk. 1.
4. I tilfælde af tvister, der er genstand for verserende sager ved kontorets indsigelsesafdelinger, annullationsafdelinger eller appelkamre, kan en fælles anmodning om mægling indgives på ethvert tidspunkt efter indgivelse af en indsigelse, en begæring om fortabelse eller ugyldighed eller en klage over afgørelser truffet af indsigelses- eller annullationsafdelingerne.
5. Den pågældende sag stilles i bero, og fristerne, bortset fra fristen for betaling af det gældende gebyr, afbrydes fra datoen for indgivelse af den fælles anmodning om mægling. Fristerne begynder igen at løbe fra den dato, hvor sagen genoptages.
6. Parterne opfordres til fra den liste, der er omhandlet i stk. 12, i fællesskab at udpege en mægler, som har erklæret, at vedkommende behersker sproget for den pågældende mægling. Hvis parterne ikke har udpeget en mægler inden for 20 dage efter opfordringen hertil, anses mæglingen for mislykket.
7. Parterne skal sammen med mægleren nå til enighed om de nærmere bestemmelser for mægling i en mæglingssaftale.
8. Mægleren afslutter mæglingssagen, så snart parterne indgår en bilæggelsesaftale, eller én af parterne erklærer, at denne ønsker at afslutte mæglingen, eller mægleren fastslår, at det ikke er lykkedes parterne at nå til en sådan aftale.
9. Mægleren underretter parterne og kontorets relevante organ, så snart mæglingssagen er blevet afsluttet.
10. De drøftelser og forhandlinger, der føres i forbindelse med mæglingen, er fortrolige for alle de personer, der er involveret i mæglingen, navnlig mægleren, parterne og deres repræsentanter. Alle dokumenter og oplysninger, der forelægges under mæglingen, holdes adskilt fra og indgår ikke i akterne i nogen anden sag ved kontoret.
11. Mæglingen foregår på et af Unionens officielle sprog, som parterne aftaler. Hvis mæglingen har forbindelse med verserende tvister ved kontoret, foregår mæglingen på sproget for den pågældende sag ved kontoret, medmindre parterne indgår anden aftale.

▼ M1

12. Kontoret opstiller en liste over mæglere, som kan støtte parter i at bilægge tvister. Mæglerne skal være uafhængige og have relevante kvalifikationer og relevant erfaring. Listen kan omfatte mæglere, der er ansat af kontoret, og mæglere, der ikke er ansat af kontoret.

13. Mæglere skal være upartiske under udøvelsen af deres hverv og skal oplyse om eventuelle faktiske eller opfattede interessekonflikter efter udpegelsen. Medlemmer af kontorets beslutningsdygtige organer nævnt i artikel 130 deltager ikke i mægling vedrørende en sag, i hvilken de:

- a) tidligere har været involveret i de sager, der er henvist til mægling
- b) har personlig interesse i disse sager, eller
- c) tidligere har været involveret som repræsentant for en af parterne.

14. Mæglere kan ikke som medlem af kontorets beslutningsdygtige organer nævnt i artikel 130 deltage i sager, der genoptages som følge af, at en mægling er mislykket.

15. Kontoret kan samarbejde med andre anerkendte nationale eller internationale organer, der beskæftiger sig med mægling.

▼ B*AFDELING 5***Budget og finanskontrol****▼ M1***Artikel 138***Budgetudvalget**

1. Budgetudvalget har de funktioner, det tillægges i denne afdeling.
2. Artikel 125 og 126 og artikel 127, stk. 1-4 og 5, for så vidt det angår valget af formanden og næstformanden, 6 og 7, finder tilsvarende anvendelse på budgetudvalget.
3. Budgetudvalget træffer sine beslutninger med absolut flertal blandt medlemmerne. Der kræves dog et flertal på to tredjedele af udvalgets medlemmer til at træffe de beslutninger, som budgetudvalget er kompetent til at træffe i medfør af artikel 140, stk. 3, og artikel 143. I begge tilfælde har hvert medlem én stemme.

*Artikel 139***Budget**

1. Alle kontorets indtægter og udgifter anslås for hvert regnskabsår og opføres på kontorets budget. Regnskabsåret falder sammen med kalenderåret.
2. Indtægter og udgifter på budgettet skal balancere.

▼ M1

3. Indtægterne består, uden at dette berører andre indtægtstyper, af de samlede gebyrer, der skal betales i henhold til nærværende forordnings bilag -I, af de samlede gebyr fastsat i forordning (EF) nr. 6/2002, af de samlede gebyrer, der skal betales i henhold til den i nærværende forordnings artikel 145 omhandlede Madridprotokol for en international registrering, hvori Unionen er designeret, og af andre beløb, der erlægges til de kontraherende parter i Madridprotokollen, af de samlede gebyrer, der skal betales i henhold til Genèveaftalen, jf. artikel 106c i forordning (EF) nr. 6/2002, for en international registrering, hvori Unionen er designeret, og af andre beløb, der erlægges til de kontraherende parter i Genèveaftalen, og i det omfang, det er nødvendigt, af et tilskud fra Unionens almindelige budget over en særlig budgetpost i Kommissionens budgetsektion.

4. Kontoret kompenserer hvert år for de udgifter, som medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret, Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret og enhver anden relevant myndighed, der udpeges af en medlemsstat, har afholdt som følge af de specifikke opgaver, de udfører som funktionelle dele af EU-varemærkesystemet i forbindelse med følgende tjenester og procedurer:

- a) indsigelses- og ugyldighedssager vedrørende EU-varemærker ved medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret
- b) levering af oplysninger om EU-varemærkesystemets funktion via helpdeske og informationscentre
- c) håndhævelse af EU-varemærker, herunder foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 9, stk. 4.

5. Den samlede compensation for de udgifter, der er omhandlet i stk. 4, skal svare til 5 % af kontorets årlige indtægter. Uden at dette berører nærværende stykkes tredje afsnit, fastlægger administrationsrådet på forslag fra kontoret og efter høring af budgetudvalget fordelingsnøglen ud fra følgende retfærdige, rimelige og relevante indikatorer:

- a) årligt antal EU-varemærkeansøgninger fra ansøgere i hver medlemsstat
- b) årligt antal nationale varemærkeansøgninger i hver medlemsstat
- c) årligt antal indsigelser og begæringer om ugyldighed indgivet af indehavere af EU-varemærker i hver medlemsstat
- d) årligt antal sager, der er indbragt for de EU-varemærkedomstole, som hver medlemsstat har udpeget i overensstemmelse med artikel 95.

Med henblik på at dokumentere de udgifter, der er omhandlet i stk. 4, skal medlemsstaterne senest den 31. marts hvert år til kontoret indgive statistiske oplysninger, der dokumenterer tallene i nærværende stykkes første afsnit, litra a)-d), for det foregående år, hvilket skal medtages i forslaget til administrationsrådet.

Ud fra rimelighedshensyn anses de udgifter, som er afholdt af de organer, der er omhandlet i stk. 4, i hver medlemsstat, for at svare til mindst 2 % af den samlede compensation, der er fastsat i henhold til nærværende stykke.

▼ M1

6. Kontorets forpligtelse til at kompensere for de udgifter, der er omhandlet i stk. 4, og som er afholdt i et givet år, finder kun anvendelse, når der ikke er noget budgetunderskud i det pågældende år.

7. I tilfælde af et budgetoverskud og med forbehold af stk. 10 kan administrationsrådet på forslag fra kontoret og efter høring af budgetudvalget øge den procentdel, der er fastsat i stk. 5, til maksimalt 10 % af kontorets årlige indtægter.

8. Med forbehold af nærværende artikels stk. 4-7 og 10 samt artikel 123b og 123c træffer budgetudvalget i tilfælde af et betydeligt overskud, der er skabt i løbet af fem på hinanden følgende år, på forslag fra kontoret og i overensstemmelse med det årlige arbejdsprogram og flerårige strategiske program, der er omhandlet i artikel 124, stk. 1, litra a) og b), afgørelse med to tredjedeles flertal om overførsel til Unionens budget af et overskud, der er skabt efter den 23. marts 2016.

9. Kontoret udarbejder hvert halve år en rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om sin finansielle situation, herunder om de finansielle operationer, der er udført i henhold til artikel 123c, stk. 5 og 6, samt artikel 139, stk. 5 og 7. På grundlag af denne rapport vurderer Kommissionen kontorets finansielle situation.

10. Kontoret skal have en reservefond, der dækker et år af dets driftsudgifter, for at sikre kontinuitet i driften og udførelsen af dets opgaver.

▼ B*Artikel 140***Opstilling af budgettet**

1. ►**M1** Den administrerende direktør ◀ opstiller en gang om året et overslag over ►**M1** kontorets ◀ indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og fremsender senest den 31. marts hvert år dette samt en stillingsfortegnelse til Budgetudvalget.

2. Såfremt der i budgetoverslaget opereres med et tilskud fra ►**M1** Unionen ◀, sender Budgetudvalget straks dette overslag til Kommissionen, som sender det til Fællesskabernes budgetmyndighed. Kommissionen kan til budgetoverslaget føje en udtalelse indeholdende et afvigende overslag.

3. Budgetudvalget vedtager budgettet, som ligeledes omfatter ►**M1** kontorets ◀ stillingsfortegnelse. Såfremt budgetoverslaget omfatter et tilskud fra Fællesskabernes almindelige budget, tilpasses ►**M1** kontorets ◀ budget i givet fald.

*Artikel 141***Revision og kontrol**

1. Der indføres en intern revision i ►**M1** kontoret ◀, som skal udføres under overholdelse af de gældende internationale regler. Den interne revisor, der udpeges af ►**M1** den administrerende direktør ◀, er over for denne ansvarlig for, at systemerne og procedurerne til gennemførelse af ►**M1** kontorets ◀ budget fungerer tilfredsstillende.

▼B

2. Den interne revisor rådgiver ►**M1** den administrerende direktør ◀ med hensyn til risikostyring ved at afgive uafhængige udtalelser om kvaliteten af forvaltnings- og kontrolsystemerne og ved at fremsætte henstillinger til forbedring af betingelserne for gennemførelsen af transaktionerne og til fremme af en forsvarlig økonomisk forvaltning.

3. Det er den anvisningsberettigedes ansvar at indføre de interne kontrolsystemer og -procedurer, der er nødvendige for udførelsen af hans opgaver.

▼M1*Artikel 141a***Bekæmpelse af svig**

1. For at fremme bekæmpelsen af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾ skal kontoret tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtage passende bestemmelser, som finder anvendelse på samtlige kontorets ansatte, ved anvendelse af den model, der findes i bilaget til denne aftale.

2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem kontoret.

3. OLAF kan efter bestemmelserne og procedurerne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med tilskud eller en kontrakt, der er finansieret af kontoret.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 skal kontorets samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om tilskud indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage sådanne revisioner og undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

5. Budgetudvalget skal vedtage en strategi til bekæmpelse af svig, som står i rimeligt forhold til svigrisiciene under hensyntagen til omkostningseffektiviteten af de foranstaltninger, der skal iværksættes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

▼B*Artikel 142***Revision af regnskabet**

1. ►**M1** Den administrerende direktør ◀ fremsender senest den 31. marts hvert år regnskabet over alle ►**M1** kontorets ◀ indtægter og udgifter i det forløbne regnskabsår til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Budgetudvalget og Revisionsretten. Revisionsretten reviderer regnskabet i henhold til artikel 248 i traktaten.
2. Budgetudvalget meddeler ►**M1** administrerende direktør for kontoret ◀ decharge for gennemførelsen af budgettet.

*Artikel 143***Finansielle bestemmelser**

Budgetudvalget vedtager efter udtalelse fra Kommissionen og Revisionsretten for ►**M1** Unionen ◀ de interne finansielle bestemmelser, hvori navnlig specificeres reglerne for opstilling og gennemførelse af ►**M1** kontorets ◀ budget. De finansielle bestemmelser skal, i det omfang det er foreneligt med ►**M1** kontorets ◀ særlige karakter, bygge på de finansforordninger, der er vedtaget for andre organer, som ►**M1** Unionen ◀ har oprettet.

▼M1*Artikel 144***Gebyrer og afgifter og forfaldsdato**

1. Den administrerende direktør fastsætter de beløb, der skal opkræves for de tjenester, som kontoret yder, bortset fra dem, der er fastsat i bilag -I, og de beløb, der skal opkræves for EU-varemærketidende, kontorets meddelelsesblad og eventuelle andre publikationer, som kontoret udgiver. Beløbenes størrelse fastsættes i euro og bekendtgøres i kontorets meddelelsesblad. Hver beløbstørrelse må ikke overstige, hvad der er nødvendigt til at dække omkostningerne ved den specifikke tjeneste, som kontoret yder.
2. Gebyrer og afgifter, hvis forfaldsdate ikke er angivet i denne forordning, forfalder på datoen for modtagelsen af anmodningen om den tjeneste, som gebyret eller afgiften er pålagt.

Med budgetudvalgets samtykke kan den administrerende direktør afgøre, hvilke af de i første afsnit omhandlede tjenester der ikke skal være betinget af forudbetaling af de tilhørende gebyrer eller afgifter.

*Artikel 144a***Betaling af gebyrer og afgifter**

1. Betaling af gebyrer og afgifter til kontoret sker ved indbetaling eller overførsel til kontorets bankkonto.

Med budgetudvalgets samtykke kan den administrerende direktør fastslå, hvilke specifikke andre betalingsmåder end dem, der er fastsat i første afsnit, der kan anvendes, navnlig deponering på en løbende konto hos kontoret.

▼ M1

Afgørelser, der træffes i henhold til andet afsnit, bekendtgøres i kontorets meddelelsesblad.

Alle betalinger, herunder ved enhver anden betalingsmåde som fastsat i henhold til andet afsnit, foretages i euro.

2. Ved enhver betaling angives navnet på den person, som foretager betalingen, samt de oplysninger, der er nødvendige, for at kontoret umiddelbart kan fastlægge betalingsformålet. Der skal navnlig meddeles følgende oplysninger:

- a) ved betaling af et ansøgningsgebyr angives betalingsformålet, dvs. »ansøgningsgebyr«
- b) ved betaling af et indsigelsesgebyr angives ansøgningens nummer og navnet på den EU-varemærkeansøger, som indsigelsen er rettet imod, samt betalingsformålet, dvs. »indsigelsesgebyr«
- c) ved betaling af et fortabelses- eller ugyldighedsgebyr angives registreringsnummeret og navnet på den EU-varemærkeindehaver, som begæringen er rettet imod, samt betalingsformålet, dvs. »fortabelsesgebyr« eller »ugyldighedsgebyr«.

3. Hvis betalingsformålet omhandlet i stk. 2 ikke umiddelbart kan fastlægges, anmoder kontoret den person, som har foretaget betalingen, om skriftligt at give meddelelse om betalingsformålet inden for en af kontoret fastsat frist. Hvis personen ikke efterkommer denne anmodning rettidigt, anses betalingen for ikke at være foretaget. Det indbetalte beløb tilbagebetales.

Artikel 144b

Anset betalingsdato

1. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 144a, stk. 1, første afsnit, er den dato, hvor betalingen anses for at være foretaget til kontoret, den dato, hvor det indbetalte eller overførte beløb krediteres kontorets bankkonto.

2. Hvis de betalingsmåder, der er omhandlet i artikel 144a, stk. 1, andet afsnit, kan anvendes, fastsætter den administrerende direktør den dato, hvor sådanne betalinger anses for at være foretaget.

3. Hvis betaling af et gebyr i medfør af stk. 1 og 2 først anses for at være foretaget efter udløbet af betalingsfristen, anses fristen for at være overholdt, når det over for kontoret dokumenteres, at den person, der har foretaget betalingen i en medlemsstat, inden for betalingsfristen behørigt har givet et pengeinstitut ordre til at overføre betalingsbeløbet og har betalt et tillægsgebyr på 10 % af det eller de pågældende gebyrer, idet dette gebyr dog ikke må overstige 200 EUR. Der skal ikke betales noget tillægsgebyr, hvis den pågældende ordre til pengeinstituttet er givet senest 10 dage inden udløbet af betalingsfristen.

4. Kontoret kan anmode den person, der har foretaget betalingen, om at dokumentere, på hvilken dato ordren blev givet til det pengeinstitut, der er omhandlet i stk. 3, og om nødvendigt at betale det pågældende tillægsgebyr inden for en af kontoret fastsat frist. Hvis personen ikke efterkommer denne anmodning, eller hvis dokumentationen er utilstrækkelig, eller hvis det krævede tillægsgebyr ikke betales rettidigt, anses betalingsfristen for overskredet.

▼M1*Artikel 144c***Utilstrækkelige betalinger og tilbagebetaling af ubetydelige beløb**

1. En betalingsfrist anses i princippet kun for overholdt, hvis det fulde gebyrbeløb er blevet betalt rettidigt. Hvis gebyret ikke er betalt fuldt ud, tilbagebetales det indbetalte beløb efter betalingsfristens udløb.
2. Kontoret kan dog give den person, som har foretaget betalingen, mulighed for at betale det resterende beløb, for så vidt det er muligt inden fristens udløb, eller, hvis det anses for berettiget, se bort fra manglende betaling af eventuelle små beløb, uden at dette berører rettinghederne for den person, der har foretaget betalingen.
3. Med budgetudvalgets samtykke kan den administrerende direktør afstå fra at inddrive et skyldigt beløb, hvis det beløb, der skal inddrives, er af ringe størrelse, eller hvis inddrivelsen anses for formålsløs.
4. Hvis der er betalt et for stort beløb til dækning af et gebyr eller en afgift, skal det overskydende beløb ikke tilbagebetales, hvis det er ubetydeligt, og den pågældende part ikke udtrykkeligt har anmodet om tilbagebetaling.

Med budgetudvalgets samtykke kan den administrerende direktør fastsætte det minimumsbeløb, som ikke vil blive tilbagebetalt, selv om der er betalt et for stort beløb til dækning af et gebyr eller en afgift.

Afgørelser i henhold til andet afsnit bekendtgøres i kontorets meddelelsesblad.

▼B

AFSNIT XIII

INTERNATIONAL REGISTRERING AF VAREMÆRKER*AFDELING I**Almindelige bestemmelser**Artikel 145***De gældende bestemmelser**

Medmindre andet er fastsat i dette afsnit, finder denne forordning med dets tilhørende gennemførelsesforordninger anvendelse på alle ansøgninger om international registrering, der indgives i henhold til protokollen til Madridarrangementet om den internationale registrering af varemærker, der blev vedtaget i Madrid den 27. juni 1989 (herefter benævnt henholdsvis »internationale ansøgninger« og »Madridprotokollen«), og som er baseret på en ansøgning om et ►**M1** EU-varemærke ◀ eller på et ►**M1** EU-varemærke ◀ samt på registreringer af varemærker, hvor ►**M1** Unionen ◀ er designeret i det internationale register, der føres af Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (i det følgende benævnt henholdsvis: »international registrering« og »Det Internationale Bureau«).

▼B

AFDELING 2

International registrering på grundlag af en ansøgning om et ►M1 EU-varemærke ◀ eller på grundlag af et ►M1 EU-varemærke ◀

Artikel 146

Indgivelse af en international ansøgning

1. Internationale ansøgninger, jf. artikel 3 i Madridprotokollen, der er baseret på en ansøgning om et ►M1 EU-varemærke ◀ eller på et ►M1 EU-varemærke ◀, skal indgives til ►M1 kontoret ◀.
2. Dersom en international ansøgning indgives, før det varemærke, som skal danne grundlaget for den internationale registrering, er blevet registreret som ►M1 EU-varemærke ◀, skal den, der ansøger om international registrering, oplyse, hvorvidt den internationale registrering skal baseres på en ansøgning om eller en registrering af et ►M1 EU-varemærke ◀. Dersom den internationale registrering skal baseres på et ►M1 EU-varemærke ◀, så snart dette er blevet registreret, anses den internationale ansøgning for modtaget af ►M1 kontoret ◀ på ►M1 EU-varemærkets ◀ registreringsdato.

Artikel 147

Den internationale ansøgnings form og indhold

1. Den internationale ansøgning indgives på et af ►M1 Unionens ◀ officielle sprog ved hjælp af en blanket, der stilles til disposition af ►M1 kontoret ◀. Medmindre ansøgeren anfører andet på blanketten ved indgivelsen af den internationale ansøgning, foregår korrespondancen mellem ►M1 kontoret ◀ og ansøgeren på det sprog, som ansøgningen er indgivet på, ved hjælp af en standardformular.
2. Hvis den internationale ansøgning er affattet på et sprog, som ikke er et af de sprog, der er tilladt i henhold til Madridprotokollen, skal ansøgeren angive et andet sprog blandt de tilladte. ►M1 kontoret ◀ vil benytte dette andet sprog ved fremlæggelsen af den internationale ansøgning for Det Internationale Bureau.
3. Når den internationale ansøgning er affattet på et andet sprog end et af dem, der er tilladt i forbindelse med internationale ansøgninger i henhold til Madridprotokollen, kan ansøgeren stille en oversættelse af fortegnelsen over varerne eller tjenesteydelserne til disposition på det sprog, som skal benyttes ved fremlæggelsen af den internationale ansøgning for Det Internationale Bureau i medfør af stk. 2.
4. ►M1 Kontoret ◀ fremsender hurtigst muligt den internationale ansøgning til Det Internationale Bureau.
5. Ved indgivelse af en international ansøgning erlægges der et gebyr til ►M1 kontoret ◀. I det i artikel 146, stk. 2, andet punktum, nævnte tilfælde forfalder gebyret til betaling på registreringsdatoen for ►M1 EU-varemærket ◀. Ansøgningen anses ikke for indgivet, før gebyret er betalt.
6. Den internationale ansøgning skal opfylde de betingelser, der er fastsat i gennemførelsesforordningen.

▼ M1

9. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer den nøjagtige formular, herunder elementerne heraf, der skal benyttes ved indgivelse af en international ansøgning i henhold til stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼ B*Artikel 148***Notering i sagsakten og i registret**

1. Datoen og nummeret på den internationale registrering, der er baseret på en ►**M1** EU-varemærkeansøgning ◀, skal noteres i ansøgningsakterne. Dersom ansøgningen resulterer i et ►**M1** EU-varemærke ◀, skal datoen og nummeret på den internationale registrering indføres i registret.

2. Datoen og nummeret på en international registrering, der er baseret på et ►**M1** EU-varemærke ◀, skal indføres i registret.

▼ M1*Artikel 148a***Meddelelse om ugyldighed af den oprindelige ansøgning eller registrering**

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter, hvilke individuelle omstændigheder og afgørelser der er omfattet af meddelelsesforpligtelsen i henhold til artikel 6, stk. 3, i Madridprotokollen, samt det relevante tidspunkt for sådanne meddelelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i denne forordnings artikel 163, stk. 2.

*Artikel 149***Begæring om territorial udstrækning fremsat efter den internationale registrering**

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de detaljerede krav vedrørende begæringen om territorial udstrækning i henhold til nærværende artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼ B*Artikel 150***Internationale gebyrer**

Gebyrer, der skal erlægges til Det Internationale Bureau i henhold til Madridprotokollen, skal indbetales direkte til bureauet.

▼ **B***AFDELING 3***International registrering, hvor ► M1 Unionen ◀ er designeret***Artikel 151***Virkninger af international registrering, hvor ► M1 Unionen ◀ er designeret**

1. Enhver international registrering, hvor ► M1 Unionen ◀ er designeret, skal fra registreringsdatoen, jf. artikel 3, stk. 4, i Madridprotokollen, eller fra den dato, hvor ► M1 Unionen ◀ efterfølgende blev designeret, jf. artikel 3ter, stk. 2, i Madridprotokollen, have den samme virkning som en ► M1 EU-varemærkeansøgning ◀.

2. Hvis der ikke er meddelt afslag, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, i Madridprotokollen, eller dersom et afslag er blevet tilbagekaldt, har den internationale registrering af et varemærke, hvor ► M1 Unionen ◀ er designeret, samme virkning — regnet fra den under stk. 1 nævnte dato — som registreringen af et ► M1 EU-varemærke ◀.

3. Med henblik på anvendelsen af artikel 9, stk. 3, gælder, at en bekendtgørelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 152, stk. 1, i forbindelse med en international registrering, hvor ► M1 Unionen ◀ er designeret, træder i stedet for en bekendtgørelse af en ► M1 EU-varemærkeansøgning ◀, og at en bekendtgørelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 152, stk. 2, træder i stedet for en bekendtgørelse af registreringen af et ► M1 EU-varemærke ◀.

*Artikel 152***Bekendtgørelse**

1. ► M1 Kontoret ◀ skal bekendtgøre registreringsdatoen for et varemærke, hvor ► M1 Unionen ◀ er designeret, jf. artikel 3, stk. 4, i Madridprotokollen, eller den dato, hvor ► M1 Unionen ◀ efterfølgende er blevet designeret, jf. artikel 3ter, stk. 2, i Madridprotokollen, og bekendtgøre, hvilket sprog der er benyttet i den internationale ansøgning, og hvilket andet sprog ansøgeren har anført, samt bekendtgøre det internationale registreringsnummer og den dato, hvor en sådan registrering er blevet bekendtgjort i den tidende, som Det Internationale Bureau offentliggør, og det skal bekendtgøre en kopi af varemærket samt numrene på de klasser af varer og tjenesteydelser, som ansøgningen om beskyttelse vedrører.

2. Er der ikke blevet meddelt afslag på beskyttelse af en international registrering, hvor ► M1 Unionen ◀ er designeret, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, i Madridprotokollen, eller hvis et afslag er blevet tilbagekaldt, skal ► M1 kontoret ◀ bekendtgøre dette sammen med det internationale registreringsnummer og i givet fald den dato, hvor en sådan registrering er blevet bekendtgjort i den tidende, som Det Internationale Bureau offentliggør.

▼B*Artikel 153***Anciennitet**

1. Ansøgere om en international registrering, hvor ►**M1** Unionen ◀ er designeret, kan i den internationale ansøgning påberåbe sig den anciennitet, der knytter sig til et ældre varemærke, der er registreret i en medlemsstat, herunder et varemærke, der er registreret i Benelux-landene, eller til et ældre varemærke, der er registreret i henhold til et internationalt arrangement, der har virkning i en medlemsstat, jf. artikel 34.

2. Indehavere af en international registrering, hvor ►**M1** Unionen ◀ er designeret, kan fra den dato, hvor virkningerne af en sådan registrering er bekendtgjort, jf. artikel 152, stk. 2, over for ►**M1** kontoret ◀ påberåbe sig den anciennitet, der knytter sig til et ældre varemærke, der er registreret i en medlemsstat, herunder et varemærke, der er registreret i Benelux-landene, eller til et ældre varemærke, der er registreret i henhold til et internationalt arrangement, der har virkning i en medlemsstat, jf. artikel 35. ►**M1** kontoret ◀ underretter Det Internationale Bureau herom.

▼M1*Artikel 153a***Påberåbelse af anciennitet over for kontoret**

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som en påberåbelse af anciennitet i henhold til nærværende artikels stk. 1 skal indeholde, og indholdet af de oplysninger, der skal meddeles i henhold til nærværende artikels stk. 5. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

*Artikel 154***Bestemmelse af varer og tjenesteydelser og undersøgelse af absolutte hindringer for registrering**

1. Internationale registreringer, hvor Unionen er designeret, skal gøres til genstand for en undersøgelse af overensstemmelsen med artikel 28, stk. 2-4, og af absolutte hindringer for registrering på samme måde som EU-varemærkeansøgninger.

2. Hvis det konstateres, at en international registrering, hvor Unionen er designeret, ikke kan opnå beskyttelse i henhold til denne forordnings artikel 28, stk. 4, eller artikel 37, stk. 1, for alle eller en del af de varer og tjenesteydelser, som den er blevet registreret for af Det Internationale Bureau, afgiver kontoret en foreløbig *ex officio*-meddelelse med afslag til Det Internationale Bureau i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1 og 2, i Madridprotokollen.

3. Hvis indehaveren af en international registrering er forpligtet til at være repræsenteret ved kontoret i henhold til artikel 92, stk. 2, skal den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede meddelelse indeholde en opfordring til at udpege en repræsentant, jf. artikel 93, stk. 1.

4. Meddelelsen med foreløbigt afslag skal begrundes og fastsætte en frist, inden for hvilken indehaveren af den internationale registrering kan fremsætte bemærkninger og, hvis det er relevant, udpege en repræsentant. Fristen begynder at løbe fra den dato, hvor kontoret udsteder det foreløbige afslag.

▼ M1

5. Hvis kontoret konstaterer, at den internationale ansøgning, hvor Unionen er designeret, ikke indeholder en angivelse af et andet sprog i henhold til denne forordnings artikel 161b, afgiver kontoret en foreløbig *ex officio*-meddelelse til Det Internationale Bureau med afslag i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2, i Madridprotokollen.

6. Hvis indehaveren af en international registrering undlader at afhjælpe hindringen for beskyttelse inden for den fastsatte frist eller, hvis det er relevant, at udpege en repræsentant eller at angive et andet sprog, afslår kontoret helt eller delvis beskyttelsen af de varer og tjenesteydelser, for hvilke den internationale registrering er registreret. Afslag på beskyttelse træder i stedet for afslag på en EU-varemærkeansøgning. Afgørelsen kan påklages i overensstemmelse med artikel 58-65.

7. Hvis ikke kontoret fra den i artikel 156, stk. 2, omhandlede indsigelsesfrists begyndelse har afgivet en foreløbig *ex officio*-meddelelse med afslag i henhold til nærværende artikels stk. 2, sender det en erklæring til Det Internationale Bureau med oplysning om, at undersøgelsen af absolutte hindringer for registrering i henhold til artikel 37 er afsluttet, men at den internationale registrering stadig kan gøres til genstand for indsigelser eller bemærkninger fra tredjemand. Denne foreløbige erklæring er ikke til hinder for, at kontoret *ex officio* kan genåbne undersøgelsen af absolutte hindringer på et hvilket som helst tidspunkt for udstedelse af den endelige erklæring om ydelse af beskyttelse.

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som den *ex officio*-meddelelse med foreløbigt afslag på beskyttelse, der skal sendes til Det Internationale Bureau, og de endelige meddelelser, der skal sendes til Det Internationale Bureau om endelig ydelse af eller endeligt afslag på beskyttelse, skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼ C2*Artikel 154a***Kollektiv- og certificeringsmærker**

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende fastsættelse af de nærmere bestemmelser om proceduren for internationale registreringer, der er baseret på en basisansøgning eller -registrering vedrørende et kollektivmærke, certificeringsmærke eller et garantimærke.

▼ B*Artikel 155***Søgning**

1. Når ►M1 kontoret ◀ har modtaget en meddelelse om en international registrering, hvor ►M1 Unionen ◀ er designeret, udarbejder det en ►M1 EU-søgningsrapport ◀, jf. artikel 38, stk. 1 ►M1 , såfremt der fremsættes en anmodning om en søgningsrapport i henhold til artikel 38, stk. 1, til kontoret senest en måned efter datoen for meddelelsen. ◀

2. Så snart ►M1 kontoret ◀ har modtaget en meddelelse om en international registrering, hvor ►M1 Unionen ◀ er designeret, sender det en genpart heraf til den centrale myndighed for industriel ejendomsret i hver af de medlemsstater, der har meddelt ►M1 kontoret ◀, at de vil foretage søgning i egne varemærkeregistre, jf. artikel 38, stk. 2 ►M1 , såfremt der fremsættes en anmodning om en søgningsrapport i henhold til artikel 38, stk. 2, til kontoret senest en måned efter datoen for meddelelsen, og søgningsgebyret betales inden for samme periode. ◀

▼B

3. Artikel 38, stk. 3-6, finder tilsvarende anvendelse.
4. ►**M1** Kontoret ◀ underretter indehavere af ældre ►**M1** EU-varemærker ◀ eller ►**M1** EU-varemærkeansøgninger ◀, der er nævnt i ►**M1** EU-søgningsrapport ◀, om, at den internationale registrering, hvor ►**M1** Unionen ◀ er designeret, er blevet bekendtgjort, jf. artikel 152, stk. 1. ►**M1** Dette gælder, uanset om indehaveren af den internationale registrering har anmodet om at modtage EU-søgningsrapporten, medmindre indehaveren af en tidligere registrering eller ansøgning anmoder om ikke at modtage meddelelsen. ◀

*Artikel 156***Indsigelse**

1. Der kan over for en international registrering, hvor ►**M1** Unionen ◀ er designeret, rejses indsigelse på samme måde som over for en bekendtgjort ►**M1** EU-varemærkeansøgning ◀.

▼M1

2. Indsigelse skal gøres gældende inden for en frist på tre måneder, som begynder at løbe en måned efter bekendtgørelsesdatoen, jf. artikel 152, stk. 1. Indsigelse anses ikke for rejst, før indsigelsesgebyret er blevet betalt.

▼B

3. Afslag på beskyttelse træder i stedet for afslag på en ►**M1** EU-varemærkeansøgning ◀.

▼M1

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 163a vedrørende fastsættelse af proceduren for indgivelse og behandling af en indsigelse, herunder de nødvendige meddelelser, der skal gives til Det Internationale Bureau.

▼B*Artikel 157***Erstatning af et ►**M1** EU-varemærke ◀ med en international registrering**

- M1** Kontoret ◀ skal efter anmodning indføre en meddelelse i registret om, at et ►**M1** EU-varemærke ◀ anses for erstattet af en international registrering, jf. artikel 4*bis* i Madridprotokollen.

*Artikel 158***Ugyldiggørelse af virkningerne af en international registrering**

1. Virkningerne af en international registrering, hvor ►**M1** Unionen ◀ er designeret, kan erklæres for ugyldige.
2. En begæring om ugyldiggørelse af virkningerne af en international registrering, hvor ►**M1** Unionen ◀ er designeret, træder i stedet for en begæring om, at et ►**M1** EU-varemærke ◀ erklæres fortabt, jf. artikel 51, eller ugyldigt, jf. artikel 52 eller artikel 53.

▼M1

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som meddelelsen til Det Internationale Bureau i henhold til nærværende artikels stk. 3 skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼B*Artikel 159***Omdannelse af designering af ►M1 Unionen ◀ via en international registrering til en national varemærkeansøgning eller til designering af medlemsstaterne**

1. Dersom designering af ►M1 Unionen ◀ via en international registrering er blevet afslået eller ikke længere har virkning, kan indehaveren af den internationale registrering anmode om, at designeringen af ►M1 Unionen ◀ omdannes:

a) til en national varemærkeansøgning, jf. artikel 112, 113 og 114, eller

▼M1

b) til designering af en medlemsstat, der er part i Madridprotokollen, såfremt det på den dato, hvor begæringen om overgang fremsættes, er muligt at designere denne medlemsstat direkte på grundlag af Madridprotokollen. Denne forordnings artikel 112, 113 og 114 finder anvendelse.

2. Den nationale varemærkeansøgning eller designeringen af en medlemsstat, der er part i Madridprotokollen, som følge af overgangen af designeringen af Unionen via en international registrering får virkning i den pågældende medlemsstat fra datoen for den internationale registrering, jf. artikel 3, stk. 4, i Madridprotokollen, eller fra datoen for udstrækningen til Unionen, jf. artikel 3b, stk. 2, i Madridprotokollen, hvis udstrækningen fandt sted efter den internationale registrering, eller fra prioritetsdatoen for denne registrering og, hvis det er relevant, med ancienniteten for et varemærke i den pågældende stat, der påberåbes i henhold til denne forordnings artikel 153.

▼B

3. En begæring om omdannelse skal bekendtgøres.

▼M1

10. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

a) de oplysninger, som de i stk. 4 og 7 omhandlede begæring om overgang skal indeholde

b) de oplysninger, som bekendtgørelsen af begæringerne om overgang i henhold til stk. 3 skal indeholde.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼B*Artikel 160***Brug af et internationalt registreret varemærke**

Med henblik på anvendelsen af artikel 15, stk. 1, artikel 42, stk. 2, artikel 51, stk. 1, litra a), og artikel 57, stk. 2, træder bekendtgørelsesdatoen, jf. artikel 152, stk. 2, i stedet for registreringsdatoen ved fastsættelsen af den dato, fra hvilken der skal gøres reel brug inden for ►M1 Unionen ◀ af det internationalt registrerede varemærke, hvor ►M1 Unionen ◀ er designeret.

▼B*Artikel 161***Omdannelse**

1. Med forbehold af stk. 2 finder de bestemmelser, der gælder for ►**M1** EU-varemærkeansøgninger ◀ anvendelse med de fornødne tilpasninger på begæringer om en international registrerings omdannelse til en ►**M1** EU-varemærkeansøgning ◀, jf. artikel 9*quinquies* i Madridprotokollen.
2. Dersom en begæring om omdannelse vedrører en international registrering, hvor ►**M1** Unionen ◀ er designeret, og som har været genstand for bekendtgørelse, jf. artikel 152, stk. 2, finder artikel 37–42 ikke anvendelse.

▼M1

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som en ansøgning om omdannelse i henhold til nærværende artikels stk. 3 skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 163, stk. 2.

▼B

AFSNIT XIV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

▼M1*Artikel 163***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg vedrørende gennemførelsesbestemmelser. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

*Artikel 163a***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser.
2. Den delegation af beføjelser, der er omhandlet i artikel 42a, artikel 43, stk. 3, artikel 57a og 65a, artikel 77, stk. 4, artikel 78, stk. 6, artikel 79, stk. 5, artikel 79b, stk. 2, artikel 79c, stk. 5, artikel 80, stk. 3, artikel 82a, stk. 3, artikel 93a og 136b, artikel 154a, stk. 3, og artikel 156, stk. 4, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 23. marts 2016. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen følger sin sædvanlige praksis og gennemfører høringer med eksperter, herunder eksperter fra medlemsstaterne, før den vedtager disse delegerede retsakter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

▼M1

3. Den i stk. 2 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 42a, artikel 43, stk. 3, artikel 57a og 65a, artikel 77, stk. 4, artikel 78, stk. 6, artikel 79, stk. 5, artikel 79b, stk. 2, artikel 79c, stk. 5, artikel 80, stk. 3, artikel 82a, stk. 3, artikel 93a og 136b, artikel 154a, stk. 3, og artikel 156, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

▼B*Artikel 165***Bestemmelser i forbindelse med udvidelsen af ►M1 Unionen ◀****▼A1**

1. Fra tiltrædelsesdatoen for Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Kroatien, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Rumænien, Slovenien og Slovakiet (i det følgende benævnt »ny(e) medlemsstat(er)«) udvides et ►M1 EU-varemærke ◀, der er registreret, eller som der er ansøgt om i medfør af denne forordning inden de respektive tiltrædelsesdatoer, til at gælde for disse medlemsstats områder, så det kan have samme retsvirkning overalt i ►M1 Unionen ◀.

▼B

2. Registreringen af et ►M1 EU-varemærke ◀, for hvilket der er indgivet ansøgning på tiltrædelsesdatoen, må ikke afslås på grundlag af nogen af de absolutte hindringer for registrering, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, såfremt disse hindringer ville finde anvendelse udelukkende på grund af en ny medlemsstats tiltrædelse.

3. Såfremt en ansøgning om registrering af et ►M1 EU-varemærke ◀ er indgivet inden for seks måneder inden tiltrædelsesdatoen, kan der rejses indsigelse i medfør af artikel 41, hvis et ældre varemærke eller en anden ældre rettighed, jf. artikel 8, var erhvervet i en ny medlemsstat inden tiltrædelsen, såfremt erhvervelsen er sket i god tro, og ansøgningsdatoen eller, hvor dette er relevant, prioritetsdagen eller datoen for erhvervelsen i den nye medlemsstat af det ældre varemærke eller den anden ældre rettighed er tidligere end ansøgningsdatoen eller, hvor dette er relevant, prioritetsdagen for det ►M1 EU-varemærke ◀, der er ansøgt om.

4. Et ►M1 EU-varemærke ◀ som omhandlet i stk. 1 kan ikke erklæres ugyldigt:

a) i henhold til artikel 52 på grund af en ny medlemsstats tiltrædelse

▼B

b) i henhold til artikel 53, stk. 1 og 2, hvis den ældre nationale rettighed var registreret, ansøgt om eller erhvervet inden tiltrædelsesdatoen.

5. Brug af et ►**M1** EU-varemærke ◀ som omhandlet i stk. 1 kan forbydes i medfør af artikel 110 og 111, såfremt et ældre varemærke eller en anden ældre rettighed var registreret, ansøgt om eller erhvervet i den nye medlemsstat i god tro forud for nævnte stats tiltrædelsesdato, eller, hvor dette er relevant, har en prioritetsdato, der er tidligere end den pågældende stats tiltrædelsesdato.

▼M1*Artikel 165a***Evaluering og revision**

1. Senest den 24. marts 2021 og derefter hvert femte år evaluerer Kommissionen gennemførelsen af denne forordning.
2. Evalueringen skal bestå af en gennemgang af de lovgivningsmæssige rammer for samarbejdet mellem kontoret og medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret, med særlig vægt på finansieringsmekanismen, jf. artikel 123c. Evalueringen skal yderligere vurdere virkningen, effektiviteten og produktiviteten af kontoret og dets arbejdsmetoder. Evalueringen skal navnlig dække det eventuelle behov for at ændre kontorets mandat og de finansielle følger af en sådan ændring.
3. Kommissionen sender evalueringsrapporten og dens konklusioner på grundlag deraf til Europa-Parlamentet, Rådet og administrationsrådet. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.
4. I forbindelse med hver anden evaluering foretages der desuden en analyse af de resultater, som kontoret har opnået i forhold til sine målsætninger, sit mandat og sine opgaver.

▼B*Artikel 166***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 40/94, som ændret ved de i bilag I anførte retsakter, ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

*Artikel 167***Ikrafttræden**

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Medlemsstaterne sætter de foranstaltninger i kraft, der er nødvendige i henhold til artikel 95 og 114, inden for en frist på tre år efter ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 40/94.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼ **M1***BILAG -I*
GEBYRBELØB

A. De gebyrer, der skal betales til kontoret i henhold til denne forordning, er (i EUR):

1. Grundgebyr for ansøgning om et individuelt EU-varemærke (artikel 26, stk. 2):

1 000 EUR

2. Grundgebyr for elektronisk indgivet ansøgning om et individuelt EU-varemærke (artikel 26, stk. 2):

850 EUR

3. Gebyr for anden klasse af varer og tjenesteydelser for et individuelt EU-varemærke (artikel 26, stk. 2):

50 EUR

4. Gebyr for hver klasse af varer og tjenesteydelser ud over anden klasse for et individuelt EU-varemærke (artikel 26, stk. 2):

150 EUR

5. Grundgebyr for ansøgning om et EU-kollektivmærke eller et EU-certificeringsmærke (artikel 26, stk. 2, og artikel 66, stk. 3, eller artikel 74a, stk. 3):

1 800 EUR

6. Grundgebyr for elektronisk indgivet ansøgning om et EU-kollektivmærke eller et EU-certificeringsmærke (artikel 26, stk. 2, og artikel 66, stk. 3, eller artikel 74a, stk. 3):

1 500 EUR

7. Gebyr for anden klasse af varer og tjenesteydelser for et EU-kollektivmærke eller et EU-certificeringsmærke (artikel 26, stk. 2, og artikel 66, stk. 3, eller artikel 74a, stk. 3):

50 EUR

8. Gebyr for hver klasse af varer og tjenesteydelser ud over anden klasse for et EU-kollektivmærke eller et EU-certificeringsmærke (artikel 26, stk. 2, og artikel 66, stk. 3, eller artikel 74a, stk. 3):

150 EUR

9. Søgningsgebyr for en EU-varemærkeansøgning (artikel 38, stk. 2) eller for en international registrering, hvor Unionen er designeret (artikel 38, stk. 2, og artikel 155, stk. 2): 12 EUR ganget med antallet af de centrale kontorer for industriel ejendomsret, der er omhandlet i artikel 38, stk. 2; kontoret bekendtgør dette beløb og de senere ændringer i kontorets meddelelsesblad.

10. Indsigelsesgebyr (artikel 41, stk. 3):

320 EUR

11. Grundgebyr for fornyelse af et individuelt EU-varemærke (artikel 47, stk. 3):

1 000 EUR

▼ M1

12. Grundgebyr for elektronisk fornyelse af et individuelt EU-varemærke (artikel 47, stk. 3):

850 EUR

13. Gebyr for fornyelse af anden klasse af varer og tjenesteydelser for et individuelt EU-varemærke (artikel 47, stk. 3):

50 EUR

14. Gebyr for fornyelse af hver klasse af varer og tjenesteydelser ud over anden klasse for et individuelt EU-varemærke (artikel 47, stk. 3):

150 EUR

15. Grundgebyr for fornyelse af et EU-kollektivmærke eller et EU-certificeringsmærke (artikel 47, stk. 3, og artikel 66, stk. 3, eller artikel 74a, stk. 3):

1 800 EUR

16. Grundgebyr for elektronisk fornyelse af et EU-kollektivmærke eller et EU-certificeringsmærke (artikel 47, stk. 3, og artikel 66, stk. 3, eller artikel 74a, stk. 3):

1 500 EUR

17. Gebyr for fornyelse af anden klasse af varer og tjenesteydelser for et EU-kollektivmærke eller et EU-certificeringsmærke (artikel 47, stk. 3, og artikel 66, stk. 3, eller artikel 74a, stk. 3):

50 EUR

18. Gebyr for fornyelse af hver klasse af varer og tjenesteydelser ud over anden klasse for et EU-kollektivmærke eller et EU-certificeringsmærke (artikel 47, stk. 3, og artikel 66, stk. 3, eller artikel 74a, stk. 3):

150 EUR

19. Tillægsgebyr for for sen betaling af fornyelsesgebyret eller for for sen indgivelse af ansøgningen om fornyelse (artikel 47, stk. 3): 25 % af det for sent betalte fornyelsesgebyr, dog højst 1 500 EUR

20. Gebyr for begæring om et varemærkes fortabelse eller ugyldighed (artikel 56, stk. 2):

630 EUR

21. Klagegebyr (artikel 60, stk. 1):

720 EUR

22. Gebyr for genindsættelse i tidligere rettigheder (artikel 81, stk. 3):

200 EUR

▼ M1

23. Gebyr for begæring om en EU-varemærkeansøgnings eller et EU-varemærkes overgang (artikel 113, stk. 1, sammenholdt med artikel 159, stk. 1):
- a) til en national varemærkeansøgning
 - b) til en designering af medlemsstaterne i henhold til Madridprotokollen:
200 EUR
24. Gebyr for viderebehandling (artikel 82, stk. 1):
400 EUR
25. Gebyr for erklæring om deling af et registreret EU-varemærke (artikel 49, stk. 4) eller en EU-varemærkeansøgning (artikel 44, stk. 4):
250 EUR
26. Gebyr for begæring om registrering af licens eller anden ret til et registreret EU-varemærke (før den 1. oktober 2017 regel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2868/95 og fra den nævnte dato artikel 22a, stk. 2) eller en EU-varemærkeansøgning (før den 1. oktober 2017 regel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2868/95 og fra den nævnte dato artikel 22a, stk. 2):
- a) meddelelse af en licens
 - b) overdragelse af en licens
 - c) stiftelse af en tingslig ret
 - d) overdragelse af en tingslig ret
 - e) tvangsfuldbyrdelse:
200 EUR pr. registrering, dog højst i alt 1 000 EUR, hvis der indgives flere begæringer sammen eller samtidig
27. Gebyr for annullering af en licens eller anden ret i registret (før den 1. oktober 2017 regel 35, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2868/95 og fra den nævnte dato artikel 24a, stk. 3): 200 EUR pr. annullering, dog højst i alt 1 000 EUR, hvis der indgives flere begæringer sammen eller samtidig
28. Gebyr for ændring af et registreret EU-varemærke (artikel 48, stk. 4):
200 EUR
29. Gebyr for udstedelse af en genpart af ansøgningen om et EU-varemærke (artikel 88, stk. 7), en genpart af registreringsbeviset (artikel 45, stk. 2) eller en udskrift af registret (artikel 87, stk. 7):
- a) ikkebekræftet genpart eller udskrift:
10 EUR
 - b) bekræftet genpart eller udskrift:
30 EUR
30. Gebyr for aktindsigt (artikel 88, stk. 6):
30 EUR

▼ M1

31. Gebyr for udstedelse af genpart af dokumenter (artikel 88, stk. 7):

a) ikkebekræftet genpart:

10 EUR

b) bekræftet genpart:

30 EUR

plus pr. side ved mere end 10 sider:

1 EUR

32. Gebyr for meddelelse af oplysninger fra akterne (artikel 88, stk. 9):

10 EUR

33. Gebyr for ændring af fastsættelsen af sagsomkostninger, der skal tilbagebetales (før den 1. oktober 2017 regel 94, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2868/95 og fra den nævnte dato artikel 85, stk. 7):

100 EUR

34. Gebyr for indgivelse af en international ansøgning til kontoret (før den 1. oktober 2017 artikel 147, stk. 5, og fra den nævnte dato artikel 147, stk. 4):

300 EUR

B. Gebyrer, der skal betales til Det Internationale Bureau

I. Individuelt gebyr for en international registrering, hvor Unionen er designeret

1. En person, der ansøger om en international registrering, hvor Unionen er designeret, skal betale et individuelt gebyr til Det Internationale Bureau for designeringen af Unionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 7, i Madridprotokollen.

2. Indehaveren af en international registrering, der indgiver en begæring om territorial udstrækning, hvor Unionen er designeret, som fremsættes efter den internationale registrering, betaler et individuelt gebyr til Det Internationale Bureau for designeringen af Unionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 7, i Madridprotokollen.

3. Størrelsen af gebyret i B.I.1 eller B.I.2 skal være det modsvarende beløb i schweiziske franc som fastsat af generaldirektøren for WIPO i henhold til regel 35, stk. 2, i de fælles gennemførelsesbestemmelser til Madridarrangementet og Madridprotokollen af følgende beløb:

a) for et individuelt varemærke: 820 EUR, plus i givet fald 50 EUR for anden klasse af varer og tjenesteydelser og 150 EUR for hver klasse af varer og tjenesteydelser i den internationale registrering ud over anden klasse

b) for et kollektivmærke eller et certificeringsmærke: 1 400 EUR, plus i givet fald 50 EUR for anden klasse af varer og tjenesteydelser og 150 EUR for hver klasse af varer og tjenesteydelser ud over anden klasse.

▼ M1

- II. Individuelt gebyr for fornyelse af en international registrering, hvor Unionen er designeret
1. Indehaveren af en international registrering, hvor Unionen er designeret, skal til Det Internationale Bureau som led i gebyrerne for fornyelse af den internationale registrering betale et individuelt gebyr for designeringen af Unionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 7, i Madridprotokollen.
 2. Størrelsen af gebyret i B.II.1 skal være det modsvarende beløb i schweiziske franc som fastsat af generaldirektøren for WIPO i henhold til regel 35, stk. 2, i de fælles gennemførelsesbestemmelser til Madridarrangementet og Madridprotokollen af følgende beløb:
 - a) for et individuelt varemærke: 820 EUR, plus i givet fald 50 EUR for anden klasse af varer og tjenesteydelser og 150 EUR for hver klasse af varer og tjenesteydelser i den internationale registrering ud over anden klasse
 - b) for et kollektivmærke eller et certificeringsmærke: 1 400 EUR, plus i givet fald 50 EUR for anden klasse af varer og tjenesteydelser og 150 EUR for hver klasse af varer og tjenesteydelser i den internationale registrering ud over anden klasse.

*BILAG I***Ophævet forordning med liste over ændringer****(jf. artikel 166)**

Rådets forordning (EF) nr. 40/94
(EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 3288/94
(EFT L 349 af 31.12.1994, s. 83)

Rådets forordning (EF) nr. 807/2003
(EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36)

udelukkende bilag III,
nr. 48

Rådets forordning (EF) nr. 1653/2003
(EUT L 245 af 29.9.2003, s. 36)

Rådets forordning (EF) nr. 1992/2003
(EUT L 296 af 14.11.2003, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 422/2004
(EUT L 70 af 9.3.2004, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 1891/2006
(EUT L 386 af 29.12.2006, s. 14)

udelukkende artikel 1

Bilag II, del 4 C I, i tiltrædelsesakten af 2003
(EUT L 236 af 23.9.2003, s. 342)

Bilag III, nr. 1.I, i tiltrædelsesakten af 2005
(EUT L 157 af 21.6.2005, s. 231)

BILAG II
Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 40/94	Nærværende forordning
Artikel 1 til 14	Artikel 1 til 14
Artikel 15, stk. 1	Artikel 15, stk. 1, første afsnit
Artikel 15, stk. 2, indledning	Artikel 15, stk. 1, andet afsnit, indledning
Artikel 15, stk. 2, litra a)	Artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a)
Artikel 15, stk. 2, litra b)	Artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra b)
Artikel 15, stk. 3	Artikel 15, stk. 2
Artikel 16 til 36	Artikel 16 til 36
Artikel 37	—
Artikel 38	Artikel 37
Artikel 39	Artikel 38
Artikel 40	Artikel 39
Artikel 41	Artikel 40
Artikel 42	Artikel 41
Artikel 43	Artikel 42
Artikel 44	Artikel 43
Artikel 44a	Artikel 44
Artikel 45 til 48	Artikel 45 til 48
Artikel 48a	Artikel 49
Artikel 49	Artikel 50
Artikel 50	Artikel 51
Artikel 51	Artikel 52
Artikel 52	Artikel 53
Artikel 53	Artikel 54
Artikel 54	Artikel 55
Artikel 55	Artikel 56
Artikel 56	Artikel 57
Artikel 57	Artikel 58
Artikel 58	Artikel 59
Artikel 59	Artikel 60
Artikel 60	Artikel 61
Artikel 60a	Artikel 62
Artikel 61	Artikel 63
Artikel 62	Artikel 64
Artikel 63	Artikel 65
Artikel 64	Artikel 66
Artikel 65	Artikel 67
Artikel 66	Artikel 68
Artikel 67	Artikel 69
Artikel 68	Artikel 70
Artikel 69	Artikel 71
Artikel 70	Artikel 72
Artikel 71	Artikel 73
Artikel 72	Artikel 74

▼B

Forordning (EF) nr. 40/94	Nærværende forordning
Artikel 73	Artikel 75
Artikel 74	Artikel 76
Artikel 75	Artikel 77
Artikel 76	Artikel 78
Artikel 77	Artikel 79
Artikel 77a	Artikel 80
Artikel 78	Artikel 81
Artikel 78a	Artikel 82
Artikel 79	Artikel 83
Artikel 80	Artikel 84
Artikel 81	Artikel 85
Artikel 82	Artikel 86
Artikel 83	Artikel 87
Artikel 84	Artikel 88
Artikel 85	Artikel 89
Artikel 86	Artikel 90
Artikel 87	Artikel 91
Artikel 88	Artikel 92
Artikel 89	Artikel 93
Artikel 90	Artikel 94
Artikel 91	Artikel 95
Artikel 92	Artikel 96
Artikel 93	Artikel 97
Artikel 94, stk. 1, indledning	Artikel 98, stk. 1, indledning
Artikel 94, stk. 1, første led	Artikel 98, stk. 1, litra a)
Artikel 94, stk. 1, andet led	Artikel 98, stk. 1, litra b)
Artikel 94, stk. 2	Artikel 98, stk. 2
Artikel 95	Artikel 99
Artikel 96	Artikel 100
Artikel 97	Artikel 101
Artikel 98	Artikel 102
Artikel 99	Artikel 103
Artikel 100	Artikel 104
Artikel 101	Artikel 105
Artikel 102	Artikel 106
Artikel 103	Artikel 107
Artikel 104	Artikel 108
Artikel 105	Artikel 109
Artikel 106	Artikel 110
Artikel 107	Artikel 111
Artikel 108	Artikel 112
Artikel 109	Artikel 113
Artikel 110	Artikel 114
Artikel 111	Artikel 115
Artikel 112	Artikel 116
Artikel 113	Artikel 117
Artikel 114	Artikel 118

▼B

Forordning (EF) nr. 40/94	Nærværende forordning
Artikel 115	Artikel 119
Artikel 116	Artikel 120
Artikel 117	Artikel 121
Artikel 118	Artikel 122
Artikel 118a	Artikel 123
Artikel 119	Artikel 124
Artikel 120	Artikel 125
Artikel 121, stk. 1 og 2	Artikel 126, stk. 1 og 2
Artikel 121, stk. 3	—
Artikel 121, stk. 4	Artikel 126, stk. 3
Artikel 121, stk. 5	Artikel 126, stk. 4
Artikel 121, stk. 6	Artikel 126, stk. 5
Artikel 122	Artikel 127
Artikel 123	Artikel 128
Artikel 124	Artikel 129
Artikel 125	Artikel 130
Artikel 126	Artikel 131
Artikel 127	Artikel 132
Artikel 128	Artikel 133
Artikel 129	Artikel 134
Artikel 130	Artikel 135
Artikel 131	Artikel 136
Artikel 132	Artikel 137
Artikel 133	Artikel 138
Artikel 134	Artikel 139
Artikel 135	Artikel 140
Artikel 136	Artikel 141
Artikel 137	Artikel 142
Artikel 138	Artikel 143
Artikel 139	Artikel 144
Artikel 140	Artikel 145
Artikel 141	Artikel 146
Artikel 142	Artikel 147
Artikel 143	Artikel 148
Artikel 144	Artikel 149
Artikel 145	Artikel 150
Artikel 146	Artikel 151
Artikel 147	Artikel 152
Artikel 148	Artikel 153
Artikel 149	Artikel 154
Artikel 150	Artikel 155
Artikel 151	Artikel 156
Artikel 152	Artikel 157
Artikel 153	Artikel 158
Artikel 154	Artikel 159
Artikel 155	Artikel 160
Artikel 156	Artikel 161

▼B

Forordning (EF) nr. 40/94	Nærværende forordning
Artikel 157, stk. 1	Artikel 162, stk. 1
Artikel 157, stk. 2, indledning	Artikel 162, stk. 2, indledning
Artikel 157, stk. 2, nr. 2)	Artikel 162, stk. 2, litra a)
Artikel 157, stk. 2, nr. 3)	Artikel 162, stk. 2, litra b)
Artikel 157, stk. 2, nr. 5)	Artikel 162, stk. 2, litra c)
Artikel 157, stk. 2, nr. 6)	Artikel 162, stk. 2, litra d)
Artikel 157, stk. 2, nr. 7)	Artikel 162, stk. 2, litra e)
Artikel 157, stk. 2, nr. 8)	Artikel 162, stk. 2, litra f)
Artikel 157, stk. 2, nr. 9)	Artikel 162, stk. 2, litra g)
Artikel 157, stk. 2, nr. 10)	Artikel 162, stk. 2, litra h)
Artikel 157, stk. 2, nr. 11)	Artikel 162, stk. 2, litra i)
Artikel 157, stk. 2, nr. 12)	Artikel 162, stk. 2, litra j)
Artikel 157, stk. 2, nr. 13)	Artikel 162, stk. 2, litra k)
Artikel 157, stk. 2, nr. 14)	Artikel 162, stk. 2, litra l)
Artikel 157, stk. 3	Artikel 162, stk. 3
Artikel 158	Artikel 163
Artikel 159	Artikel 164
Artikel 159a, stk. 1, 2 og 3	Artikel 165, stk. 1, 2 og 3
Artikel 159a, stk. 4, indledning	Artikel 165, stk. 4, indledning
Artikel 159a, stk. 4, første led	Artikel 165, stk. 4, litra a)
Artikel 159a, stk. 4, andet led	Artikel 165, stk. 4, litra b)
Artikel 159a, stk. 5	Artikel 165, stk. 5
—	Artikel 166
Artikel 160, stk. 1	Artikel 167, stk. 1
Artikel 160, stk. 2	Artikel 167, stk. 2
Artikel 160, stk. 3 og 4	—
—	Bilag I
—	Bilag II